

Over de Ziel, het hogere Zelf

Johan Sinnema

Over de Ziel, het hogere Zelf

Augustus 2020

Over de Ziel en het leren samenwerken met dit hogere Zelf

Voorwoord

In de wereld van de spirituele zoekers wordt veel geschreven en gesproken over de ziel. Maar wat is nu eigenlijk precies die ziel? In praktijk bedoelen mensen vaak hele verschillende dingen wanneer ze spreken over de ziel.

Er is daarom behoefte aan meer duidelijkheid over wat de ziel is en hoe je daar mee zou kunnen leren samenwerken. Hoewel we eigenlijk nog maar heel weinig weten over de ziel, wil ik met dit boek proberen dit abstracte begrip beter toegankelijk te maken, zodat er een praktisch bruikbaar beeld ontstaat waar je in praktijk mee verder kunt. Ik heb geprobeerd allerlei aspecten die met dit thema in verband staan, te verzamelen in één boek.

In de afgelopen jaren kwam ik in aanraking met allerlei vragen van mensen die wilden proberen bewust samen te werken met hun ziel, hun hogere deel. In reactie op die vragen schreef ik dan brieven, waarvan ik later het gevoel kreeg dat die ook voor anderen interessant zouden kunnen zijn. Zo is er een hele serie themabrieven ontstaan, die zijn gebundeld in dit boek. Er is daardoor af en toe enige overlap.

In de theosofie is dit begrip bekend en ook vanuit die invalshoek wil ik dit thema onder de aandacht brengen, maar er is meer nodig dan dit om hier goed mee te leren omgaan. Er is kennis en ervaring nodig over hoe je hier in praktijk bewust mee zou kunnen leren samenwerken.

Ik heb in de loop van de jaren veel studie gedaan op het gebied van theosofie en ik heb ook een jarenlange ervaring met het leren samenwerken met mijn ziel. Ik heb bovendien veel geleerd van de ervaringen van anderen in het leren samenwerken met hun ziel. Vanuit die achtergrond ben ik in staat geweest dit boek te schrijven.

In de uren dat mijn lichaam in slaapmodus is, word ik af en toe uitgenodigd om op “de weide” bij scholingsbijeenkomsten aanwezig te zijn. Een deel van wat ik mij hiervan kan herinneren heb ik verwerkt in mijn boeken. De “weide” is het gebied waar alle mensen naar toe gaan als hun lichaam slaapt. Daar zijn allerlei contacten met anderen en daar wordt ook veel onderwijs gegeven. Meestal weet je hier later niet veel meer van, maar soms krijgt iemand toestemming zich hier toch iets van te herinneren. Ik ben één van de mensen die zich hier relatief veel van kan herinneren. Wat ik hiervan heb geleerd, heb ik verwerkt in mijn boeken.

Er zijn in deze periode prachtige mogelijkheden om je te ontwikkelen op het spirituele pad, maar het is dan wel van groot belang dat je weet hoe je deze mogelijkheden het beste kunt benutten. Er is in onze periode veel verwarring op dit gebied en met het schrijven van dit boek probeer ik bij te dragen aan meer duidelijk.

De ziel, jouw hogere Zelf, is de beste coach die je je maar zou kunnen wensen. Zij kent jou veel beter dan jij jezelf kent, en zij kan jou de juiste weg aangeven om Wijsheid en Genegenheid te ontwikkelen. In feite is deze ontwikkeling het doel van ons leerproces. Dit is de reden dat wij op Aarde zijn.

In het verlengde van leren samenwerken met de ziel, ligt het thema genezen van oude en diepe wonden die in de afgelopen eeuwen zijn ontstaan. De ziel heeft soms genezende vermogens en als je hier in de loop van de jaren mee vertrouwd bent geraakt, kun je samen met jouw ziel, meehelpen met de genezingsprocessen van anderen. Dit boek kan daarom ook heel waardevol zijn voor mensen die kennis willen verzamelen over spirituele genezingsprocessen.

Er is een sterk verband tussen het beter leren kennen van jezelf en het leren samenwerken met de ziel. Mensen die de weg volgen van Zelfkennis, zullen daardoor ook te maken krijgen met de hulp die hierbij wordt gegeven van binnenuit en van bovenaf, door hun ziel, hun hogere Zelf.

Dit boek kan het beste worden gelezen met een open mind en een geopend hart. Het lezen met het hoofd alleen, is niet genoeg om de dingen die hier worden beschreven goed te kunnen begrijpen.

De verschillende items kunnen los van elkaar worden gelezen. Er is geen noodzaak het boek van voor naar achter door te lezen. Je kunt dus gerust items uitzoeken waarvan je aanvoelt dat die op dit moment voor jou interessant zouden kunnen zijn.

Het is niet mijn bedoeling de lezer te overtuigen van mijn visie. Ik bied slechts mijn visie aan zodat dit standpunt onderzocht kan worden. Ik nodig de lezer uit mijn visie te vergelijken met wat je in de diepte van jouw hart intuïtief kunt aanvoelen op jouw beste momenten.

Ik wil iedereen bedanken die op de één of andere manier heeft bijgedragen aan het tot stand komen en verbeteren van dit boek.

Inhoudsopgave

• Inleiding	5
• Het leven is een leerproces!	9
• De weg van Zelfkennis	11
• Over de innerlijke Waarheid	14
• Over je fundament	16
• Je overtuigingen	20
• Oordelen	22
• Spiritualiteit als hobby	25
• Twee sporen	27
• Mensen helpen	29
• Het openen van het hart	31
• Samensmelten van bewustzijn	33
• Vrije wil	35
• Over het hiernamaals	38
• Over sterke zielen en over het ritme van de ziel	40
• Verwerkingsprocessen	43
• Veranderingsprocessen	45
• Spreekt de ziel alle talen?	49
• Hoe zie je er op de weide uit?	51
• Is de ziel zich bewust van onze aardse tijd?	53
• Discipline	54
• De houding van de waarnemer	56
• Meer over Zelfkennis	58
• Uitstralen door de ogen	66
• Veel slapen!	67
• Tegen beter weten in	68
• Wat is gevoel?	71
• Is de ziel volmaakt?	74
• Acceptatie van jezelf	76
• Basisprincipes van esoterische genezing	80
• Reiki	84
• Zekerheid	90
• Over de cursus in wonderen	92
• Geloven in Advaita, is ook een geloof	94
• Nog enkele praktische aspecten	97
• Samenvatting	101
• Over de schrijver	103

Inleiding

Spirituele ontwikkeling is in feite de belangrijkste reden waarom je op Aarde bent. Als je kiest voor bewuste ontwikkeling van jezelf op dit gebied, kan het enorm helpen als je hierbij een goede coach hebt. De ziel, jouw hogere Zelf is de beste coach die je je maar zou kunnen wensen. Het is daarom belangrijk bewust te leren samenwerken met jouw ziel, om gezamenlijk te werken aan jouw spirituele ontwikkeling.

Op die weg leer je in de loop van de jaren jezelf steeds beter kennen. Daardoor krijg je ook steeds meer begrip voor jezelf. Naarmate je meer begrip krijgt voor jezelf, krijg je ook meer begrip voor anderen.

De ziel is onzichtbaar en daardoor is het moeilijker hiermee in contact te komen. Je kunt de ziel misschien het beste beschouwen als een soort van gids, een helper die jou helpt vanuit de fijnstoffelijke werelden.

Als jouw ziel aansluiting met jou probeert te maken, dan kun je dat soms merken doordat je je dan net even iets sterker voelt dan anders. Het kan zijn dat jouw ziel jou een belangrijk inzicht geeft op zo'n moment. Het kan ook zijn dat jouw hogere Zelf jou extra energie geeft, zodat jij de dingen kunt doen die op dat moment het meest nodig zijn.

De ziel kenmerkt zich door Wijsheid en Genegenheid.

Als er instroom is vanuit jouw ziel, dan kun je een energiestroom ervaren met die kenmerken.

De ziel heeft ook een soort van tegenhanger, dat is de donkere kant. Die probeert het mensen vaak moeilijk te maken. Als je in staat bent om de subtiele signalen vanuit jouw ziel bewust te herkennen, dan is het bijna onvermijdelijk dat je ook af en toe te maken krijgt met de donkere kant. Ook die probeert mensen te benaderen.

Dit is niet iets om bang voor te zijn, als je maar weet hoe je hier het beste mee om kunt gaan. Daarom vertel ik in dit boek ook af en toe iets over de manier waarop de donkere kant werkt, zodat je dit beter kunt herkennen.

Veel mensen zijn diep in hun hart zo bang voor die donkere kant, dat ze die het liefst ontkennen, maar die houding helpt niet om hier verder mee te komen. Wat wel helpt is goede kennis over wat die donkere kant kan doen, en hoe die vaak te werk gaat. Door dit te bestuderen ben je beter voorbereid wanneer je hier toch op de één of andere manier mee te maken zou krijgen.

Voor een beter begrip van de achtergronden van de ziel, kan het waardevol zijn aan het begin van dit boek even een uitstapje te maken naar de theosofie en te kijken welke kennis vanuit die hoek beschikbaar is over de ziel. De theosofie is weliswaar heel theoretisch maar toch kan het zinvol zijn te kijken naar wat die over dit thema te zeggen heeft, zodat er een soort van raamwerk ontstaat waar de ziel een plaats in kan krijgen. Ook de ziel komt ergens vandaan en het kan van belang zijn te onderzoeken wat de theosofie ons hierover kan leren. Daarom nu eerst een uitstapje naar de kennis die over dit onderwerp beschikbaar is vanuit die invalshoek, aangevuld met mijn eigen inzichten.

Ik ga er van uit dat mensen ooit zijn afgedaald vanuit een gezamenlijke bron. Deze bron wordt in mijn boeken **de Oorsprong** genoemd. Degene die afdaalt is **de ziel**. Dit is degene die tijdelijk uit haar plaats in de Oorsprong afdaalt naar de leeromgeving die op Aarde is ingericht.

Het doel van deze afdaling is de ontwikkeling van Liefde (Genegenheid) en Wijsheid. Als dit in voldoende mate is geslaagd, mag een ziel weer terug naar de Oorsprong. Als een ziel ervoor kiest om geen Liefde (Genegenheid) en Wijsheid te ontwikkelen, dan blijft zij voor een hele lange tijd in de leeromgeving waarin zij is geplaatst.

De leeromgeving op Aarde bestaat naast het bekende stoffelijke gebied ook uit enkele hogere gebieden, zoals het etherische gebied, het astrale gebied, het mentale gebied en een aantal gebieden daarboven.

De ziel is afgedaald uit de Oorsprong maar verblijft in principe niet op het stoffelijke gebied maar op één van de gebieden daarboven. De ziel leert en ervaart op haar eigen gebied. De ziel maakt daar keuzes. De afdaling van de ziel vanuit de Oorsprong naar de meer stoffelijke gebieden wordt in de theosofische literatuur “de eerste val in de stof” genoemd of kortweg “de eerste val”.

Vanuit de ziel wordt een deel van het bewustzijn afgesplitst. Dat deel daalt verder af. Het “valt” als het ware verder naar beneden, zoals dat in de theosofische literatuur wordt omschreven. Dit afsplitsten van een deel van het bewustzijn van de ziel, is de “tweede val in de stof”.

Bij deze “tweede val” ontstaat een zelfstandige bewustzijnseenheid die eigen ervaringen opdoet, los van de ziel. Dit deel leeft in een andere leeromgeving dan de ziel, en heeft een eigen bestaan. De ziel is zich volkomen bewust van dit afgesplitste deel. Omgekeerd is dit afgesplitste deel zich minder goed bewust van de ziel.

Dit afgesplitste deel is degene die in stoffelijke incarnatie kan komen. Dit is de basis voor het ikje, de persoonlijkheid, zoals wij onszelf kennen als wij in incarnatie zijn. Wij zijn ons dan meestal niet meer bewust van de ziel, waar wij in feite een eenheid mee vormen.

Wij kennen onszelf dus slechts als een stukje bewustzijn dat al twee verdiepingen omlaag is “gevalen”. Het is daarom niet verwonderlijk dat de meesten van ons geen herinnering meer hebben aan wie wij op de hogere gebieden zijn als ziel. Sommigen van ons hebben een vaag gevoel hierbij op hun beste momenten.

Het bewustzijn dat wij overdag hebben, ons “dagbewustzijn”, vormt dus slechts een onderdeel van de volledige mens. Dit ikje, is te beschouwen als een soort van vooruitgeschoven post van de ziel. Dit ikje is degene die ervaringen opdoet op het stoffelijk gebied. Dit is de persoonlijkheid, die soms “het ego” wordt genoemd.

Als een mens ’s nachts slaapt, gaat het bewustzijn naar hogere gebieden. Meestal wordt het ons niet toegestaan om ons daar iets van te herinneren, maar soms loopt het anders en krijg je daar toch flarden van mee, in een soort van droomachtige setting. Zonder toestemming is het niet mogelijk je iets te herinneren van de gesprekken en de ervaringen die je iedere nacht opdoet op de hogere gebieden, terwijl jouw lichaam in slaapmodus is. Soms wordt het gebied waar het bewustzijn dan is “de groene weide” genoemd. Daar vinden vele ontmoetingen plaats met andere mensen.

Dit bewuste deel buiten het stoffelijke lichaam, wordt het “bovenbewuste” genoemd. Het is het bewustzijn op de hogere gebieden. Het bewustzijn is zich daar volkomen bewust van de contacten met andere bovenbewuste eenheden. Ons bovenbewustzijn beschikt daardoor over veel meer informatie dan ons dagbewustzijn. Soms kun je ’s ochtends bij het wakker worden flarden meekrijgen van dingen waar je bovenbewust mee op de hoogte bent.

Als het ikje belangrijke lessen heeft geleerd, dan wordt dit opgenomen in het hogere deel van de mens, de ziel. Als in een leven bepaalde lessen goed zijn begrepen, dan hoeft dat thema in een volgend leven geen problemen meer op te leveren, omdat de ziel dit dan heeft opgeslagen in een soort van reservoir van Wijsheid.

Zo kan het ikje door middel van het leren van lessen in de leeromgeving op Aarde, bijdragen aan het vullen van het reservoir aan Wijsheid van de ziel. Zo wordt de ziel wijzer en kan de ziel het ikje steeds beter coachen vanuit haar eigen positie op de hogere gebieden.

De ziel is een Leraar voor de persoonlijkheid, het ikje. De ziel kan aanwijzingen geven door middel van bijvoorbeeld dromen of door jou dingen te laten aanvoelen. Als de persoonlijkheid zich hierop richt, kan de coaching van de ziel steeds beter worden herkend.

Vanwege de overweldigende hoeveelheid indrukken waar wij als mensen iedere dag mee worden geconfronteerd, is het niet gemakkelijk de subtiele signalen van deze coach, de ziel, goed te kunnen opvangen, maar wie daar moeite voor doet, kan daar vorderingen mee maken en kan deze signalen steeds beter leren herkennen. Er is een soepele wisselwerking nodig tussen de ziel en de persoonlijkheid om je goed te kunnen ontwikkelen op het spirituele pad. Als die samenwerking eenmaal is opgebouwd, zal het leerproces soepeler verlopen. De weg zal dan relatief kort zijn voordat iemand weer terug mag naar de Oorsprong.

De ziel heeft op haar eigen hoge gebied een vrije keuze om Wijsheid en Liefde (Genegenheid) te ontwikkelen of dat niet te doen en een ander spoor te volgen. Als een ziel ervoor kiest om niets te willen leren, dan wordt de weg terug naar de Oorsprong een hele lange weg. Het zal dan heel lang duren voordat iemand weer terug mag naar de plaats waar hij ooit vandaan kwam.

De ziel zelf heeft eveneens een soort van coach. Dit is het Geweten. Dit innerlijke weten is ingebouwd in de menselijke eenheid bij het verlaten van de Oorsprong. Met andere woorden de ziel werd op reis gezonden naar de leeromgeving op onze Aarde maar kreeg een kompas mee voor onderweg. Enerzijds moest de ziel haar plaats in de Oorsprong tijdelijk verlaten, maar tegelijkertijd is er een soort van herinnering aan die Oorsprong in de vorm van een Geweten, dat bij belangrijke beslissingen de juiste weg zichtbaar maakt. Dit Geweten is niet alleen beschikbaar voor de ziel op haar eigen hoge gebied, maar is ook beschikbaar voor ons als mensen in ons dagbewustzijn.

Het innerlijke kompas bestaat dus zowel uit het Geweten als uit de leiding van de ziel. Het is bovendien niet uitgesloten dat er daarnaast nog andere factoren een rol spelen bij ons innerlijke weten, ons innerlijke aanvoelen.

Als de ziel er in voldoende mate in is geslaagd om Genegenheid en Wijsheid te ontwikkelen of als de ziel een andere belangrijke missie heeft voltooid, dan kan er een punt komen dat vanuit de Oorsprong wordt bepaald dat de ziel weer terug mag naar waar zij vandaan kwam. De ziel wordt dan in verschillende fasen weer opgenomen in de Oorsprong. Het zou zelfs kunnen zijn dat er in die Oorsprong wordt beslist dat het menszijn voldoende is begrepen en iemand verder kan gaan naar een volgende school.

De eerstvolgende school die aansluit op de mensenschool, is de school voor de goden. De ziel begint dan weer vanaf het begin en komt in de eerste klas terecht van de school voor beginnende goden. Als dit na verloop van tijd een succes zou worden, dan mag iemand verder naar een school voor gevorderde goden, en zo verder.

Het zou zelfs kunnen zijn dat er na de school voor de goden, andere scholen zijn waar wij helemaal geen weet van hebben. Er bestaat niet zoiets als een eindpunt in de ontwikkeling van bewustzijn. Er is slechts groei, onderweg naar een volgend stadium.

In dit boek wordt regelmatig geschreven over **goed en kwaad**. Met goed wordt datgene bedoeld dat in overeenstemming is met het Geweten, het innerlijke kompas. Met kwaad wordt datgene bedoeld dat indruist tegen het Geweten, het innerlijke weten.

Handelen tegen beter weten in, wordt in dit boek beschouwd als iets wat niet goed is, dat wil zeggen iets wat botst met het innerlijke weten.

Als het woord zwart (donker) wordt gebruikt, dan heeft dat de betekenis van handelen tegen beter weten in, waardoor schade ontstaat op de één of andere manier.

Het leven is een leerproces!

Op de één of andere manier vergeten wij vaak het belangrijkste in het leven, namelijk dat ons leven in de kern een leerproces is. Aan het eind van de rit gaat het er niet meer zozeer om of je iets goed of minder goed hebt gedaan of misschien zelfs heel slecht, het gaat er dan vooral om wat je hiervan hebt geleerd.

Wij hebben vaak allerlei prioriteiten gekozen in ons leven en leren van onze ervaringen is daar zelden bij. Het gaat in het dagelijkse leven schijnbaar om allerlei andere dingen dan leren. We zijn niet gewend het leven te zien als een leerproces, dat moet nog helemaal op gang komen.

Dat we dit meestal zo zien is niet zo vreemd, want duizenden jaren scheen ons leerproces tamelijk zinloos te zijn. Het onderzoeken van allerlei moeilijke dingen, had in praktijk weinig kans van slagen en gewoonlijk kwamen er toch geen antwoorden op hele belangrijke vragen, zelfs niet als je er heel veel moeite voor had gedaan om hier verder mee te komen.

Als je steeds opnieuw ervaart dat het schijnbaar weinig zin heeft om dingen diepgaand te onderzoeken, dan wordt dat na verloop van tijd een diepe overtuiging, die je meeneemt van het ene leven naar het volgende. Als je eenmaal zo'n diepe overtuiging hebt opgebouwd, als gevolg van veel ervaringen, dan verandert zo'n overtuiging niet meer zo snel. Er is dan heel veel voor nodig voordat je bereid bent zo'n overtuiging opnieuw te onderzoeken.

Als je er van uit gaat dat het leven verder toch weinig zin heeft, dan is de kans groot dat je probeert “er nog iets van te maken” door ervaringen die je als prettig ervaart dan maar wat vaker op te zoeken. Voor velen is dat de barbecue, de vakantie, seksualiteit, de tv, etc. Als je er van overtuigd bent geraakt dat je toch geen zinvolle antwoorden krijgt op vragen die je misschien had, dan is de meest waarschijnlijke uitkomst dat je na verloop van tijd het zoeken opgeeft en “overgaat tot de orde van de dag”.

Het is dan niet vanzelfsprekend dat je deze hele fundamentele overtuiging weer aanpast, nu de omstandigheden zijn veranderd, en het evolutieproces in evenwicht is gebracht. Hoe het zo gekomen is dat ons evolutieproces nu is aangepast, is het thema van één van mijn andere boeken.

Als een vogel lange tijd is opgesloten in een kooitje en op een goede dag het deurtje wordt opengezet, dan is de kans groot dat de vogel stil blijft zitten in z'n gevangenis. Dit is een treffende typering van de situatie waarin wij ons nu bevinden. We moeten er nog helemaal aan wennen dat er nu opeens weer meer antwoorden kunnen komen van binnenuit en van bovenaf, vanuit de ziel, ons hogere deel.

Mensen waren eraan gewend al deze signalen maar gewoon te negeren en te ontkennen, en net te doen of die niet bestaan, maar nu worden deze signalen weer sterker en komen er steeds duidelijkere antwoorden van binnenuit.

Voor alle mensen is er tijd nodig om te wennen aan de nieuwe situatie die is ontstaan. De mensheid is een drempel overgegaan en moet hier nog helemaal aan wennen. Het leerproces *zelf*, is weer volop op gang gekomen, en dat is een enorme verandering.

Ons evolutieproces is duizenden jaren in de war gestuurd door de donkere kant, die onvoorstelbaar veel invloed heeft uitgeoefend en mensen stimuleerde elkaar en zichzelf te beschadigen. Er is heel veel voor nodig om langzaam weer een gevoel van veiligheid te krijgen en te beseffen dat er nu een hele nieuwe fase is aangebroken waarin het leerproces weer goed functioneert.

We hebben geduld nodig met onszelf om hieraan te wennen. Naarmate er betere ervaringen worden opgedaan met het leerproces, zullen mensen veel meer bereid zijn andere dingen los te laten en meer ruimte te maken voor bijvoorbeeld het verwerken van oud zeer.

Als er eenmaal duidelijker begint te worden dat de zielen nu weer veel dichterbij kunnen komen en proberen ons te helpen met ons leerproces, dan is dit de bevestiging dat er nu blijkbaar veel hulp is voor iedereen die hiervoor open staat.

Als de wisselwerking met de ziel steeds bewuster wordt opgemerkt, begint het leven waardevoller te worden en merk je dat je er niet alleen voor staat maar dat er krachtige hulp is van binnenuit en van boven af.

Als de samenwerking met de ziel op gang begint te komen, kun je steeds meer doen om anderen te helpen bij hun leerproces. Naarmate je de kracht van jouw eigen ziel steeds beter begint te herkennen, is de samenwerking sterker geworden en zal daardoor ook het vertrouwen toenemen in een zinvolle toekomst. Hierdoor krijg je ook meer zicht op het dieperliggende doel in jouw leven, waar je samen met jouw ziel aan kunt werken.

Het leven wordt volkomen anders wanneer je innerlijk voelt dat het zin heeft. De kern van ons bestaan is ons leerproces en daar zijn vanaf nu weer hele mooie mogelijkheden voor.

De weg van Zelfkennis

Het beter leren kennen van jezelf is volgens mij één van de belangrijkste dingen die je als mens op Aarde zou kunnen doen. Over dit thema gaat deze brief.

Zelfkennis heeft vooral te maken met het onderzoeken van je eigen motieven. Met andere woorden waarom doe je iets of waarom doe je iets niet. Als je aan het einde van iedere dag voldoende aandacht zou besteden aan de vragen “Hoe heb ik vandaag gereageerd?” en “Waarom heb ik zo gereageerd?”, dan zou je jezelf steeds beter kunnen leren kennen. Als je deze eenvoudige vragen stelt bij belangrijke beslissingen die je hebt genomen, dan krijg je meer zicht op jouw eigen motieven. Als je op die manier in de loop van de tijd jezelf beter leert kennen, dan leer je daardoor ook de motieven beter herkennen van waaruit anderen dingen doen of dingen niet doen.

Als jij jezelf beter wil leren kennen, is het belangrijk om volkomen eerlijk tegenover jezelf te zijn. Zolang je moeilijke dingen liever niet wil onderzoeken terwijl je voelt dat dit eigenlijk wel nodig is, speel je verstoppetje met jezelf. Je leert jezelf dan niet beter kennen.

Vaak is er moed nodig om volkomen eerlijk tegenover jezelf te zijn en grondig naar een situatie te kijken zoals die in werkelijkheid is. Het onder ogen zien van de situatie zoals die is, is “slechts” een eerste fase. Pas daarna kun je bewust proberen de situatie te verbeteren. Zolang je niet bereid bent om te kijken naar wat er in de diepte gaande is, zal er waarschijnlijk weinig veranderen en zul je waarschijnlijk weinig leren.

Als je eenmaal geboren bent, is het onvermijdelijk dat je veel ervaringen opdoet. Sommige ervaringen zullen aangenaam zijn, andere niet. Waar het uiteindelijk om gaat is de vraag op welke conclusies je uit bent gekomen aan het einde van dit leven. Dat is wat je meeneemt naar een volgende fase van bestaan.

Vaak zoeken mensen naar de snelste oplossing als ze in problemen terecht zijn gekomen maar het kan ook heel waardevol zijn om eerst voldoende tijd te besteden aan het zorgvuldig onderzoeken van de oorzaken. Op die manier kun je veel leren. Wanneer er alleen wordt gezocht naar een snelle oplossing, wordt er een waardevolle kans gemist om meer te leren van de situatie. Het is dan heel goed denkbaar dat iemand na verloop van tijd in eenzelfde soort situatie terecht komt, omdat het achterliggende probleem niet goed is onderzocht en niet goed is begrepen.

Zelfkennis vraagt dat je tijd neemt voor jezelf. Tijd om na te denken en te reflecteren. Vrienden die eerlijk tegen je zijn, kunnen je hiermee helpen. Vrienden die vooral zeggen wat jij graag wil horen zijn misschien prettig in de omgang maar kunnen vaak van weinig nut zijn als het gaat om het ontwikkelen van Zelfkennis.

Geen tijd hebben betekent meestal dat je het niet belangrijk genoeg vindt om hier tijd aan te besteden. Geen tijd hebben betekent gewoonlijk dat je andere dingen belangrijker vindt.

Zelfkennis vraagt dat je verantwoordelijkheid neemt voor jouw eigen keuzes. Het is gemakkelijk om met de vinger te wijzen naar anderen maar zolang jij je verschuilt achter die anderen en jouw eigen stukje niet wil zien, leer je jezelf niet echt kennen. Dit blijft dan wachten tot een latere periode waarin je hier wel aandacht aan wil besteden.

Ook als mensen zich voortdurend blijven verschuilen achter de adviezen van anderen zonder daarin zelf hun eigen verantwoordelijkheid op zich te nemen, stagneert hun eigen leerproces.

De meeste mensen zijn niet echt bezig met dit soort dingen. Zij willen vooral veel ervaringen opdoen, liefst met dingen die ze als aangenaam ervaren. Dit is de weg die velen volgen voor een kortere of een langere periode.

Soms proberen mensen het leren kennen van zichzelf zo lang mogelijk te vermijden omdat ze bang zijn voor wat ze tegen zouden kunnen komen in de diepte van hun hart. Vaak is dit een vlucht voor zichzelf, terwijl ze eigenlijk wel weten dat ze hier beter mee aan het werk zouden kunnen gaan.

Veel mensen leven erg oppervlakkig en gaan uit van het motto “pluk de dag”. Toch komt er bij sommigen vroeg of laat een fase waarin men meer de diepte in wil gaan, op zoek naar “het waarom”.

Op de weg van Zelfkennis is de Waarheid heel belangrijk. Dit vraagt zorgvuldig onderzoek naar de dieperliggende motieven die onder de oppervlakte verborgen liggen.

Motieven zijn vaak gemengd.

Wanneer een situatie onder het vergrootglas wordt gelegd, zal meestal blijken dat er meerdere motieven werkzaam zijn. Het is daarom te gemakkelijk om de nadruk te leggen op één motief dat goed klinkt en misschien meetelt maar dat in werkelijkheid slechts een kleine rol speelt, terwijl andere motieven buiten beschouwing worden gelaten. Dit zoeken naar de Waarheid vraagt een diepgaand en eerlijk onderzoek.

Er is een direct verband tussen de manier waarop je met anderen omgaat en de manier waarop je met jezelf omgaat.

Mensen die niet geïnteresseerd zijn in het beter leren kennen van zichzelf, zijn vaak ook niet echt geïnteresseerd in het beter leren kennen van anderen. Contacten met anderen zijn dan vaak heel oppervlakkig en vooral gebaseerd op het voldoen aan elkaars verwachtingen.

Veel mensen staan niet open voor onderzoek naar de motieven van waaruit ze handelen. Soms worden mensen zelfs kwaad wanneer ze zichzelf in de spiegel tegen komen. Het is vaak gemakkelijker om dit zoeken naar de Waarheid te vermijden en zich met andere dingen bezig te houden. Als je bijvoorbeeld voortdurend druk bent met anderen, dan is er vaak weinig tijd en ruimte meer om je bezig te houden met het beter leren kennen van jezelf. Voor veel mensen komt het daarom eigenlijk helemaal niet zo slecht uit dat ze het erg druk hebben. Ze hebben dan voor zichzelf een goede reden waarom ze niet toe komen aan zelfonderzoek. Deze **keuze** geeft misschien een schijnbare rust, maar in de diepte van het hart weet iemand dan meestal wel dat het eigenlijk vooral een kwestie is van weglopen voor een dieperliggende kennismaking met zichzelf.

Door steeds maar weer te voldoen aan de verwachtingen van anderen, vervreemd je van jouw eigen innerlijke weten.

Mensen die steeds maar weer proberen te voldoen aan de verwachtingen van anderen, zijn daardoor op een doodlopende weg beland. Naarmate je meer probeert te voldoen aan de verwachtingen van anderen vervreemd je van jezelf. Je handelt dan tegen beter weten in.

Als je probeert te voldoen aan de verwachtingen van anderen om daarmee een ander tevreden te stellen, dan ga je voorbij aan wat je innerlijk aanvoelt dat je het beste zou kunnen doen. Een andere route is het volgen van het innerlijke kompas, waardoor je steeds meer in harmonie komt met jezelf. Misschien dat andere mensen het dan niet altijd helemaal eens zijn met jouw beslissingen maar je hebt dan wel innerlijke rust.

Als je probeert te voldoen aan de verwachtingen van anderen heb je misschien aan de buitenkant een schijnbare rust gecreëerd maar innerlijk ontstaat er dan een conflict met jouw eigen innerlijke weten, je Geweten.

Mensen die willen voldoen aan de verwachtingen van anderen, doen dit vaak om aardig gevonden te worden. Als jij doet wat die ander van jou verwacht dan vindt die ander jou vast wel aardig, zo denken deze mensen dan. Op die manier vervreemden mensen van hun innerlijke weten.

Als die ander van jou verwacht dat jij doet wat hij graag wil, dan laat die ander jou niet echt vrij. Je zou je af kunnen vragen of je zo iemand als één van jouw vrienden wil beschouwen. Elkaar vrijlaten zou immers een basis moeten zijn van iedere vriendschap.

“Heb ik het goed gedaan?” is een vraag die mensen zichzelf vaak stellen. Meestal staat dit direct in verband met wat andere mensen vinden van iets wat is gebeurd. Door te focussen op deze vraag blijven belangrijker vragen achterwege. Het stempel goed of niet goed, wordt in zo’n situatie vaak beïnvloed door de mening van anderen. Belangrijker dan dat is wat jij er zelf van vindt. Op de weg van Zelfkennis gaat het vooral over het opsporen van motieven, niet zo zeer over de vraag of je iets “goed” hebt gedaan. De weg van Zelfkennis is vooral een leerproces. Het helpt niet om jezelf voortdurend rapportcijfers te geven.

***Mensen die de weg van Zelfkennis volgen,
kunnen daardoor steeds betere beslissingen nemen,
dat wil zeggen beslissingen die beter aansluiten bij hun innerlijke weten.***

Het nemen van betere beslissingen wordt soms Wijsheid genoemd. Met andere woorden op de weg van Zelfkennis kom je ook Wijsheid tegen. Dit is een gevolg van het leerproces.

Op de weg van Zelfkennis kan zich ook meer begrip ontwikkelen voor jouw eigen handelen. Zo kan er ook meer begrip ontstaan voor wat anderen doen of nalaten. In het verlengde van begrip kan er ook Genegenheid ontstaan. Anders gezegd op de weg van Zelfkennis vind je ook Genegenheid.

Mensen die op zoek zijn naar de Waarheid in hun eigen leven krijgen als gevolg daarvan ook meer zicht op de Waarheid in het leven van anderen. Op de weg van Zelfkennis kom je dus ook meer in aanraking met de innerlijke Waarheid.

Het volgen van de weg van Zelfkennis is niet gemakkelijk maar voor degene die dit toch wil proberen, levert dit in de loop van de tijd veel goeds op. Het brengt je in hechter contact met jouw eigen innerlijke kern, jouw hogere zelf, jouw ziel of hoe je dit ook wil noemen. Door af te stemmen op dit innerlijke leven, kun je hier mee leren samenwerken. In dit hogere deel, is de Wijsheid verzameld die je in de loop van vele levens hebt opgebouwd. Als je daaruit kunt putten, kun je betere beslissingen nemen dan zonder deze hulp. Door hier af en toe op af te stemmen kun je daar meer verbinding mee krijgen. Je kunt dan meer gebruik maken van de Wijsheid die jouw hoger bewuste deel al heeft opgebouwd.

Afstemmen is het je concentreren in jouw spirituele hartcentrum. Dit ligt in het centrum van de borstkas, in de buurt van het stoffelijke hart. Dit spirituele hartcentrum is niet hetzelfde als het stoffelijke hart. Het ene is van vitaal belang voor het goed functioneren van jouw stoffelijke lichaam. Het andere is van vitaal belang voor het goed functioneren van jouw spirituele leerproces. Sommigen zouden dit afstemmen in het spirituele hartcentrum misschien liever meditatie noemen, want dat is wat het is.

Over de innerlijke Waarheid

Veel mensen gaan er van uit dat er niet zoiets bestaat als **de** Waarheid. Dat dit slechts een kwestie is van een persoonlijke mening, die voor iemand anders weer volkomen anders kan zijn. Veel psychologen gaan er van uit dat er geen absolute Waarheid **kan** bestaan en dat er slechts zoiets bestaat als “perceptie”. Toch heeft iedereen een Geweten, een innerlijk weten, dat fungeert als een moreel kompas. Dat kompas geeft in allerlei situaties de juiste richting aan. Daardoor bestaat er zoiets als een innerlijke Waarheid.

Als mensen de weg proberen te volgen van het beter leren kennen van zichzelf, kun je, door af te stemmen op het innerlijke weten, antwoorden krijgen op vragen als “Waarom reageerde ik zo?” in de één of andere specifieke situatie. Door op deze manier situaties te onderzoeken, kun je jouw eigen motieven opsporen. Anders gezegd je kunt op die manier de Waarheid leren kennen achter jouw eigen handelen. Omdat er zoiets bestaat als het innerlijke weten, het Geweten, bestaat er ook zoiets als de Waarheid.

Het Geweten is de vertolker van de Waarheid in ieders leven.

Deze twee zijn hecht aan elkaar verbonden. Mensen die geleerd hebben om af te stemmen op hun innerlijke weten, kunnen daardoor bij belangrijke thema’s vaak aanvoelen of iets waar is of niet. Ze kunnen dan voelen in hoeverre iets overeenstemt met hun innerlijke weten. Als iets overeenstemt met dit innerlijke weten dan beschouwen ze dit als de Waarheid. Als iets niet overeenstemt met dit innerlijke weten dan beschouwen ze dat als iets wat niet waar is. Zo kan er onderscheid worden gemaakt tussen wat waar is en wat niet. Veel mensen negeren deze innerlijke Waarheid maar dat wil niet zeggen dat deze Waarheid niet bestaat.

In ieders leven bestaat er zoiets als de innerlijke Waarheid. Die is vaak heel eenvoudig. Onderstaand enkele voorbeelden van de Waarheid in een paar specifieke situaties.

De inbreker weet innerlijk dat hij niet moet inbreken. Als hij dit toch doet, dan handelt hij daarmee tegen beter weten in. De Waarheid in zijn situatie is, dat hij zeker weet dat hij dit niet moet doen. Hier is innerlijk geen twijfel over. Het Geweten, het morele kompas, geeft de juiste richting aan.

Als iemand veel te hard in een auto over de weg rijdt, dan weet iemand dat dit gevaarlijk is, zowel voor zichzelf als voor anderen. De Waarheid in die situatie is, dat iemand zeker weet dat hij dit zo niet moet doen.

Als een klein kind stiekem een snoepje uit de trommel heeft gepakt, en mama vraagt later of er iets uit de trommel is gepakt, dan weet het kind zeker wat de Waarheid is. In die situatie heeft het kind dus goed zicht op dit stukje van de Waarheid.

Zo kunnen er talloze voorbeelden worden beschreven van specifieke Waarheid in iemands eigen persoonlijke leven. Dit spoor van Waarheid kan een belangrijke richtlijn zijn. Het volgen van dit spoor is een keuze.

Ieder kan in het eigen leven zicht krijgen op stukjes van de Waarheid die voor hem of haar van belang zijn. Wie daar veel moeite voor doet, kan daar flinke vorderingen mee maken. Soms slagen mensen er zelfs in om stukjes van een soort van universele Waarheid te vinden. Deze stukjes visie kunnen van belang zijn voor heel veel mensen. Dat betekent dat je soms stukjes van de Waarheid tegen kunt komen in bijvoorbeeld spirituele boeken.

Er zijn in het lange verleden al vele generaties spirituele zoekers naar de Waarheid geweest. Zij probeerden antwoorden te vinden op ingewikkelde vraagstukken zoals “Wat is de zin van het leven?”, “Wat is de oorzaak van lijden?”, “Hoe kun je gelukkig worden?”, etc.

Op de één of andere manier probeerden deze zoekers door te dringen tot de kern van deze vraagstukken, om hierdoor dichterbij een antwoord te komen. Sommige zoekers vonden na lange omzwervingen antwoorden die ook voor veel anderen de moeite waard zijn om over na te denken. Sommige conclusies van bekende zoekers zijn voor velen een bron van inspiratie geweest door de eeuwen heen.

Een bekend voorbeeld van zo'n zoeker naar de Waarheid is de Boeddha. Hij zocht lang naar antwoorden op vragen die voor velen belangrijk zijn. Uiteindelijk vond hij de antwoorden waar hij naar op zoek was. Hoewel niemand kan aantonen dat zijn visie juist of volledig is, krijgen velen toch het gevoel dat hij de mensheid iets heeft gegeven wat van grote waarde is en wat waar is. Met andere woorden veel mensen gaan er van uit dat de Boeddha de Waarheid kon aangeven in reactie op de vragen die hij zichzelf had gesteld. Hij toonde aan dat het mogelijk is om antwoorden te vinden op werkelijk belangrijke vragen, en stukjes van die Waarheid helder te krijgen.

Veel mensen beschouwen de kern van de leer van de Boeddha (het gedeelte over de oorzaak van lijden) als Waarheid, dat wil zeggen als iets wat overeenstemt met het innerlijke weten, het Geweten. Met andere woorden er bestaat zoiets als een innerlijk weten, en deze bron weet wat waar is en wat niet. Sommigen zouden dit misschien een hoger bewustzijn noemen of het hogere zelf. Mensen die zichzelf hebben geleerd om hier op af te stemmen, kunnen hierdoor vaak antwoorden krijgen op belangrijke vragen. Sommigen zouden dit misschien hun intuïtie noemen.

Het zo maar overnemen van wat anderen als waar beschouwen is niet zonder risico. Wanneer mensen bijvoorbeeld de Waarheid in allerlei spirituele boeken of artikeltjes proberen te vinden maar niet in hun hart kunnen aanvoelen of iets waar is of niet, dan zou het volgens mij beter zijn om dit dan voorlopig maar even niet als Waarheid aan te nemen.

***Pas wanneer iets overeenstemt met het innerlijke weten, het Geweten,
kun je op een veilige manier iets voor waar aannemen.***

Soms fungeren andere mensen als een spiegel waardoor je de Waarheid beter kunt zien. De onderzoeker bijvoorbeeld kan de inbreker opsporen en ondervragen over zijn doen en laten. Zo wordt de inbreker geconfronteerd met zijn eigen gedrag. De politieagent kan de hardrijder tot stoppen brengen en vragen waarom hij zo hard rijdt. Mama kan het kind vragen of het misschien toch stiekem een snoepje heeft gepakt, en het kind daarmee herinneren aan wat het heeft gedaan. Zo worden mensen geconfronteerd met hun Geweten, hun innerlijke Waarheid. Zonder al deze "spiegels" zou het veel moeilijker zijn om de Waarheid te leren zien.

Zo kunnen ook vrienden helpen om de innerlijke Waarheid in jouw eigen individuele leven beter te herkennen, door dingen onder jouw aandacht te brengen of belangrijke vragen te stellen. Wat die Waarheid precies is, kun je vaak zelf het beste aanvoelen in de diepte van jouw hart, maar het kan heel waardevol zijn wanneer je hier met vrienden over kunt praten. Vaak helpt dit om dingen beter te herkennen. Soms kunnen vrienden vanuit hun Genegenheid voor jou, aanvoelen hoe iets ongeveer in elkaar zit. Zo kunnen zij stukjes van de Waarheid in jouw leven opvangen en dit met jou delen. Deze innerlijke Waarheid is nodig voor Zelfkennis. Zonder deze Waarheid zouden mensen zichzelf niet beter kunnen leren kennen.

Het zicht dat wij als mensen op de Waarheid kunnen krijgen is bij lange na niet volledig en toch wordt een stukje van die Waarheid in ieders leven zichtbaar gemaakt van binnenuit, door het Geweten.

Over je fundament

In crisissituaties is er vaak maar heel weinig wat echt van waarde is. In extreme situaties blijft er vaak maar weinig over wat werkelijk betrouwbaar is. In deze brief wil ik mijn visie geven over de vraag wat volgens mij een goed fundament is waarop iemand z'n leven zou kunnen bouwen.

Het is misschien zinvol eerst een paar dingen te bespreken die gewoonlijk als een fundament worden beschouwd maar die dat volgens mij niet echt zijn, en die in periodes van crisis vaak onvoldoende zijn om mee verder te kunnen.

Als kind ligt je fundament gewoonlijk bij het gezin waarin je opgroeit. In een ideaal gezin bieden de vader en de moeder de veiligheid en de warmte die je als kind nodig hebt om je in alle rust te kunnen ontwikkelen tot een volwassen individu. Maar er komt een keer een tijd dat dit gezin niet meer je fundament kan zijn en je “uit zou moeten vliegen”, net zoals een vogeltje dat het ouderlijke nest verlaat. Dit fundament is dus in het beste geval maar tijdelijk. Als volwassene is dit niet meer genoeg. Je hebt dan een ander fundament nodig. Er zijn bovendien heel veel situaties waarin er ook in het gezin feitelijk niet de stabiele basis is die je als kind zo nodig hebt.

Sommigen zoeken dit fundament bij een partner. Ze verwachten dan dat die hen met alles gaat helpen. Het partnerschap dient dan als fundament voor het opbouwen van een leven in onze maatschappij. Maar als jouw fundament grotendeels is gebaseerd op dit partnerschap, dan valt jouw fundament weg als het in die relatie om wat voor reden dan ook niet goed gaat. Mocht je in een scheiding terecht komen of in een situatie dat je partner om een andere reden weg valt, dan valt daarmee ook jouw fundament weg.

Anderen vereenzelvigen zich met een baan waarin ze zich prettig voelen en waaraan ze hun eigenwaarde hebben gekoppeld. Wie ben jij? Wel, ik ben manager van dit of dat. Dat geeft veel mensen houvast. Het geeft hen een beeld van wie ze zijn. Maar als die baan om wat voor reden dan ook weg valt, blijft er vaak weinig meer over wat hen houvast geeft. Het is dan opeens niet meer zo duidelijk wie ze zijn en wat ze in onze maatschappij komen doen.

Velen koppelen hun eigenwaarde (en daarmee hun fundament), aan de materiële dingen die ze hebben opgebouwd in de loop van de jaren, zoals hun huis, hun auto, hun vakantiehuisje en dat soort van dingen. Als die dingen weg vallen door verlies van werk of wat dan ook, dan verdwijnt daarmee ook de basis onder hun bestaan.

Er zijn ook mensen die hun fundament zoeken in een kerk, bij hun familie of bij een andere groep. Sommige mensen gaan uit van een Christus die voor onze zonden zou zijn gestorven en een hiernamaals dat op ons wacht na de dood, waarin het beter zou zijn dan hier op Aarde. Maar als alles om je heen weg valt, dan kan het zijn dat deze uitgangspunten niet meer voldoende antwoord geven op de vragen waar je dan tegenaan loopt. Het kan dan aanvoelen alsof je er alleen voor staat.

Er zijn ook mensen die hun bestaansrecht hebben gebaseerd op de verzorging van een kind of een kwetsbaar iemand die hun hulp nodig heeft. Ook hier geldt hetzelfde als bij de voorgaande situaties. Zodra het kind uit huis is of zodra de hulpbehoevende geen hulp meer nodig heeft, is daarmee het gevoelsmatige fundament weggefallen.

Zo zijn er allerlei invullingen van de menselijke behoefte om ergens bij te willen horen en ergens zekerheid aan te ontlenen. In tijden van crisis val je onvermijdelijk terug op deze uitgangspunten. In veel situaties blijkt dan opeens dat de dingen die je beschouwde als je fundament, niet sterk genoeg zijn om je op te vangen als je door moeilijke omstandigheden onderuit bent gegaan.

In tijden van crisis blijkt vaak dat deze uitgangspunten achteraf bezien niet betrouwbaar waren. Velen komen er pas dan achter dat ze jarenlang hebben rondgelopen met een zorgvuldig gekoesterde illusie. Dat ze hebben geleefd in een fantasiewereld, in een bubbel, die vroeg of laat onvermijdelijk uit elkaar zou spatten. Er is in zo'n situatie meer nodig dan de dingen die je tot dan toe had beschouwd als het fundament onder jouw bestaan. Er is dan een sterkere factor nodig die solide genoeg is om je verder te helpen als al het andere weg valt.

***Een sterk fundament is gebaseerd op de herkenning van wie je als ziel bent
en wat je in onze maatschappij komt doen.***

Je bent op Aarde gekomen met een bepaalde reden. Anders gezegd voordat je werd geboren was er al een soort van dieperliggende bedoeling. Anderen zouden dit misschien een missie noemen of iets wat je in dit leven zou kunnen leren of ervaren. De grondslag van ieders leven zou daarom gebaseerd moeten zijn op de herkenning van je spirituele oorsprong en je spirituele doelstelling.

Een ander deel van een goed fundament is volgens mij het herkennen van jouw eigen innerlijke kompas. Dat is voor iedereen beschikbaar en staat los van alle omstandigheden. Het is altijd aanwezig en altijd beschikbaar. Het staat los van een partner, een baan of een mooi huis. Het staat los van familie of de groep waar je aan bent verbonden. Het *is* er eenvoudig en geeft vaak een richting aan. Als je jezelf hebt geleerd om daar op af te stemmen, dan kun je dat steeds beter aanvoelen in de diepte van het hart, los van alle rumoer en turbulentie van het dagelijkse leven.

Dit zijn volgens mij bouwstenen voor een stevig fundament, dat ook in moeizame omstandigheden sterk genoeg is om de juiste beslissingen te kunnen nemen. Dat wil zeggen beslissingen in overeenstemming met het innerlijke weten, het Geweten.

Mensen die doelbewust hun eigen dieperliggende overtuigingen hebben onderzocht, kunnen hun fundament geleidelijk uitbreiden en opbouwen. Door heel bewust voor jezelf na te gaan wat je nu eigenlijk echt belangrijk vindt, kun je jouw fundament onderzoeken en aanpassen als je dat nodig vindt. Dit vraagt tijd en grondige afweging van wat voor jou werkelijk belangrijk is.

Een goed fundament heeft volgens mij ook te maken met normen en waarden die iemand toepast in het gewone leven van alle dag. Bij iemand met een sterk fundament zal dit tot uitdrukking komen in hoogstaande normen en waarden waarbij andere mensen worden vrijgelaten en waarin geen schade wordt veroorzaakt aan anderen. Mensen die vooral gericht zijn op het dienen van de eigen belangen en hun zekerheid en eigenwaarde ontlenen aan materiële dingen, zullen vaak minder rekening houden met anderen.

Het opbouwen van een werkelijk solide fundament is naar mijn idee pas mogelijk wanneer er een gerichtheid is op het innerlijke spirituele leven. Pas dan is er een dieperliggende herkenning mogelijk van het spirituele doel van jouw leven.

Een goed fundament is volgens mij iets wat los staat van je omstandigheden. Het is iets wat innerlijk kan worden opgebouwd door daar bewust en langdurig aan te werken. Sommige mensen zouden dit misschien omschrijven als het opbouwen van verbondenheid met een hoger deel van jezelf, het hoger bewuste of de ziel. Als je in de loop van de jaren langzaam deze verbondenheid opbouwt door gedegen spirituele arbeid, dan kan er een stevig fundament worden opgebouwd dat in tijden van crisis voldoende draagvlak biedt om verder te kunnen gaan op de weg waarvan je aanvoelt dat die in overeenstemming is met het innerlijke weten.

Als iemand zelf geen stevig fundament heeft opgebouwd, dan is iemand vaak kwetsbaar en gemakkelijk te beïnvloeden door anderen. Meestal zijn mensen dan erg gevoelig voor wat anderen ergens van vinden. Paragnosten bijvoorbeeld kunnen heel veel invloed uitoefenen als mensen zelf geen sterk fundament hebben. Anders gezegd als mensen geen goed fundament hebben is men vaak sterk ontvankelijk voor wat een paragnost ergens over zegt.

Anderen die vaak de rol van een autoriteit krijgen zijn politici, therapeuten en spirituele leraren. Veel mensen hechten bovendien overdreven veel waarde aan buitengewone sportprestaties en beschouwen deze mensen als hun helden. Zo vereenzelvigen mensen zich met iets buiten zichzelf, wat hen een goed gevoel geeft. Dit heeft vaak het karakter van zich ergens aan vast klampen. Na verloop van tijd zal meestal blijken dat men hier niet mee verder kan. Er zal dan gewoonlijk een keuze nodig zijn om hetzij te zoeken naar een ander idool, goeroe of adviseur, hetzij te werken aan de opbouw van een eigen fundament.

Als je in grote moeilijkheden terecht bent gekomen en ernstig bent beschadigd door de ervaringen die het leven heeft gebracht, is het belangrijk hulp te zoeken. Toch is het dan tegelijkertijd ook belangrijk om zelf zo goed mogelijk in jouw eigen situatie te blijven staan en er niet uit weg te vluchten. Als de situatie waarin je terecht bent gekomen heel bedreigend is, dan bestaat het gevaar dat jij je aan iemand vast gaat klampen zoals een drenkeling dat soms doet bij een reddingszwemmer.

Dit maakt het bieden van hulp in situaties van grote moeilijkheden waarin mensen geen eigen fundament hebben, vaak ingewikkeld. Enerzijds is er dan meestal directe hulp nodig maar tegelijkertijd is het van belang dat de reddingszwemmer niet meegetrokken wordt door de drenkeling. Dit vraagt daarom grote voorzichtigheid voor degene die hulp wil bieden. Iemand kan gemakkelijk worden beschadigd, juist door de houding van de drenkeling, die slechts gericht is op overleven en weinig aandacht heeft voor de positie van de reddingszwemmer.

Veel mensen zoeken steun in de één of andere groep. Dit is volgens de bekende gedragswetenschapper Maslow een normale fase in de ontwikkeling van mensen. Toch is het gevaar hiervan dat mensen een te grote waardering krijgen voor de normen en waarden binnen de eigen groep, en te weinig aandacht hebben voor mensen met een andere visie. Ontwikkeling binnen een groep draagt daardoor vaak bij aan blikvernauwing. Het zorgt voor ontwikkeling van een deel van het geheel maar het belemmert juist de ontwikkeling van andere delen.

Als mensen zich meer individueel zouden ontplooien dan wordt iemand minder gehinderd door de opvattingen van specifieke groepen. Het gevaar van blikvernauwing is dan veel minder aanwezig. Daarom is het naar mijn idee voor de meeste mensen veel beter om zich individueel te ontwikkelen op het spirituele pad en niet in groepsverband. Zo staat iemand veel vrijer en wordt iemand niet beperkt door de gemeenschappelijke visie en de normen en waarden van de groep waar iemand onderdeel van is voor een kortere of een langere tijd.

Het ontwikkelen van een sterk eigen fundament is volgens mij pas echt goed mogelijk als iemand zich heeft losgemaakt van allerlei groepen waar iemand eerder aan verbonden is geweest. Pas dan is er een betere uitgangspositie ontstaan om te leren samenwerken met de ziel, het hogere zelf.

Veel mensen hechten overdreven veel waarde aan oude visioenen, oude dromen of uitspraken die ze ooit hebben gehoord van hun gids. Sommige mensen hebben belangrijke keuzes in hun leven enkel en alleen gebaseerd op deze informatie. Met andere woorden in plaats van op hun innerlijke weten te leren vertrouwen werden allerlei helderziende waarnemingen soms de basis voor hun beslissingen. Deze waarnemingen vormden soms hun fundament.

Er zijn globaal twee partijen werkzaam in de fijnstoffelijke wereld. Beide partijen konden zorgen voor visioenen, dromen, etc. De ene partij wilde mensen hiermee proberen te helpen om de lijn te blijven volgen van het innerlijke weten. De andere partij wilde mensen proberen over te halen om het spoor te volgen dat bekend staat als: “Gaat heen en vermenigvuldigt u” en “Pluk de dag”. Beide partijen hadden deze mogelijkheden. Het is daarom niet verstandig om belangrijke beslissingen zoals een nieuwe relatie, een andere baan of een andere woning, enkel en alleen te baseren op helderziende waarnemingen van jezelf of van iemand anders. Het is raadzaam om te onderzoeken of deze visie in overeenstemming is met jouw eigen innerlijke weten.

Als jij jezelf afhankelijk maakt van allerlei adviseurs, die jou aangeven wat je beter wel en beter niet zou kunnen doen, dan blijf je afhankelijk. Misschien dat deze adviseurs (af en toe) een heldere visie hebben maar dan nog is dit niet iets wat uit jezelf naar voren komt.

Het is daarom naar mijn idee beter tijd te besteden aan de opbouw van een eigen fundament, ook al zal iedereen daar veel moeite voor moeten doen. Toch maakt deze weg iemand uiteindelijk sterker. Door een eigen fundament op te bouwen, komt iemand veel meer vrij te staan van allerlei adviseurs, die het al dan niet goed met iemand voor hebben.

In onze samenleving wordt het als gunstig beschouwd als iemand een groot netwerk heeft met heel veel contacten. De schaduwzijde hiervan is dat dit vaak veel sociale verplichtingen met zich meebrengt. Er is dan iedere week wel iemand jarig of zijn er allerlei andere minder belangrijke redenen waarom iemand moet komen opdaven. Daardoor heeft iemand aanzienlijk minder tijd dan wanneer er een veel kleiner netwerk zou zijn. Juist die factor tijd is van groot belang. Tijd is kostbaar. Als iemand een eigen fundament wil opbouwen dan vraagt dat veel tijd. Tijd om alleen te zijn, “niets” te doen en eenvoudig bij jezelf te zijn. Als iemand in een situatie terecht is gekomen waarin de sociale verplichtingen dit proces van het opbouwen van een eigen fundament in de weg staan, dan is dat een belemmering vanuit het standpunt van spirituele ontwikkeling beschouwd.

Veruit de meeste mensen hebben nooit geleerd om alleen te zijn, te genieten van de stilte en zorgvuldig te werken aan hun spirituele ontwikkeling. Onze maatschappij is hier over het algemeen niet op gericht. Er zijn andere dingen die als veel belangrijker worden ervaren zoals het halen van een zoveelste deadline, prestaties op het gebied van werk, sport of hobby, het onderhouden van een groot sociaal netwerk, het krijgen van kinderen, etc. Er is in onze samenleving nog maar weinig begrip voor de noodzaak om een eigen fundament op te bouwen, dat los staat van wat andere mensen ergens van vinden. Mensen die in deze periode toch willen werken aan de opbouw van een eigen fundament, gaan daarmee in feite tegen deze hoofdstroom in. Ze kunnen vaak moeilijk tegen anderen zeggen dat ze tijd nodig hebben om aan hun fundament te werken, omdat andere mensen hen dan vaak niet zullen begrijpen. Er is dus moed nodig om hier toch aan te beginnen.

Het opbouwen van een goed fundament vraagt dat je bewust afstand neemt van dingen die daar niet (meer) bij horen. Het opbouwen van een goed fundament vraagt dat je bewust keuzes maakt in wat voor jou werkelijk van waarde is en wat niet.

Je overtuigingen

Als mens in incarnatie doe je in eerste instantie heel veel ervaringen op. Uit al die ervaringen trek je conclusies. Soms gebeurt dat bewust, soms onbewust. Soms zijn deze conclusies in overeenstemming met jouw innerlijke weten, soms botsen deze conclusies met dit hogere weten.

Uit de ervaringen van het leven van alle dag trek je conclusies. Dat zou bijvoorbeeld kunnen zijn dat het belangrijk is dat je veel geld hebt. Zo'n conclusie is een overtuiging. Het is een uitgangspunt geworden bij de keuzes die je maakt. Zo'n overtuiging is dan belangrijk bij jouw normen en waarden in het leven van alle dag. Iemand met deze mening zal proberen dit voor elkaar te krijgen.

Zo'n overtuiging kan in overeenstemming zijn met wat je innerlijk aanvoelt in de diepte van het hart op jouw beste momenten. Je krijgt dan de gevoelsmatige bevestiging dat jouw overtuiging juist is. Er zal dan weinig behoefte zijn om andere mensen van jouw gelijk te overtuigen. Je weet dan eenvoudig dat je op het goede spoor zit. Dat geeft innerlijk een grote rust en zekerheid, zelfs als het niet gemakkelijk is om dat spoor daadwerkelijk te volgen in het leven van alle dag.

Een overtuiging kan ook botsen met het innerlijke weten, het Geweten. Op je beste momenten ervaar je dan een bepaalde onrust diep vanbinnen. Ergens voel je dan dat er iets niet klopt aan jouw manier van denken. Je weet dan dat de manier waarop je dit thema nu ziet, niet het hele verhaal is. Er is dan een conflict tussen het hart en het hoofd. Het hoofd is de plaats waar de overtuiging zijn plaats heeft ingenomen. Het hart is de plaats waar je op jouw beste momenten aan kunt voelen dat het misschien toch iets anders in elkaar zit dan waar je nu van uit gaat. Er is dan innerlijk onzekerheid. Je weet dan ergens diep van binnen dat jouw uitgangspunten niet juist zijn. Je weet dan dat zo'n situatie verder onderzoek nodig heeft om het hoofd en het hart op één lijn te brengen.

Stel dat iemand ooit tot de conclusie is gekomen dat het leven op Aarde eigenlijk heel vervelend is en dat één van de weinige dingen die nog echt de moeite waard zijn seksualiteit is, omdat je daar een prettig gevoel van krijgt, al is het maar tijdelijk. Dit is dan een overtuiging die diep in je zelf verankerd zal zijn. Vanuit zo'n overtuiging zul je dan activiteiten op het gebied van seksualiteit bewust of onbewust opzoeken. Iemand met andere overtuigingen zou daarin andere keuzes maken.

Zo'n dieperliggende overtuiging neem je mee van het ene leven naar het andere. Als je ooit in een leven tot een belangrijke conclusie bent gekomen dan verandert dat niet zomaar weer als je aan een volgend leven bent begonnen.

***Je begint niet blanco aan een nieuw leven,
net zoals je ook niet blanco begint aan een nieuwe dag.***

Overtuigingen vormen een deel van jouw fundament. Het zijn jouw uitgangspunten. Het zijn de waarheden in jouw leven, die voor iemand anders weer heel anders kunnen zijn. Het zijn de conclusies die je uit je ervaringen hebt getrokken. Iemand anders die dezelfde ervaringen heeft opgedaan, zou misschien op hele andere conclusies uitkomen.

Een inbreker die gepakt wordt door de politie bijvoorbeeld, zou tot de conclusie kunnen komen dat hij de volgende keer beter zijn best moet doen. Misschien dat hij voortaan een handlanger gaat inschakelen of zijn manier van werken gaat veranderen. Een andere inbreker zou in dezelfde situatie tot de conclusie kunnen komen dat hij beter niet kan gaan inbreken. Hoewel beide inbrekers dus dezelfde ervaring hebben, kunnen hun conclusies heel verschillend zijn!

Deze conclusies, deze overtuigingen, neem je mee naar een volgend leven. In een volgend leven weet je meestal niet meer hoe je aan zo'n overtuiging bent gekomen maar het is dan wel een uitgangspunt geworden waarop jouw leven wordt gebouwd.

Veel mensen hebben in voorgaande levens ellendige ervaringen opgedaan, waaruit ze de conclusie hebben getrokken dat het goede in de mens niet echt bestaat. Velen zijn tot de conclusie gekomen dat het leven in feite zinloos is en dat je maar beter kunt proberen er het beste van te maken door zo veel mogelijk te genieten van de dingen die je nog een klein beetje een prettig gevoel geven, omdat er eenvoudig niet meer in zit dan dat.

Zo'n dieperliggende overtuiging is niet zo gemakkelijk te veranderen. Als dit een conclusie is die gesmeed is in tientallen incarnaties en steeds opnieuw is bevestigd, dan is er heel veel voor nodig voordat je op een punt uitkomt dat je innerlijk aanvoelt dat het misschien toch anders kan zijn.

Als je veel ervaringen hebt gekregen met situaties waarin je er uiteindelijk alleen voor stond en je vrienden je om wat voor reden dan ook in de steek lieten of je niet konden helpen op beslissende momenten, dan is het niet verwonderlijk dat je dan uiteindelijk weinig vertrouwen meer hebt in vriendschap of in het goede in de mensen in het algemeen. In zo'n situatie is het belangrijk dat er eerst betere ervaringen worden opgedaan. Als die goede ervaringen er eenmaal zijn, dan heb je een goede uitgangspositie gekregen om je overtuigingen opnieuw te onderzoeken. Zonder eerst betere ervaringen op te doen, is het veel moeilijker om jouw overtuigingen te veranderen.

Veel mensen zijn in de loop van het evolutieproces beschadigd geraakt. In veel situaties was het zwarte schijnbaar oppermachtig. Steeds opnieuw was het net alsof het leven van alle dag uiteindelijk volkomen zinloos was. Het was net alsof je niet echt veel verder kwam in de loop van de tijd. Alsof het leerproces zelf, zinloos was en er geen zicht was op verbetering. Het is daarom uitermate belangrijk dat er ruimte komt om betere ervaringen op te doen, waarin je merkt dat er verbetering mogelijk is in jouw eigen spirituele leerproces en waarin je merkt dat je kunt leren vertrouwen op jouw eigen innerlijke kompas.

Er is veel tijd nodig om te leren afstemmen op jouw eigen dieperliggende spirituele kompas en je overtuigingen zorgvuldig te onderzoeken. Waar zijn jouw overtuigingen in overeenstemming met wat je diep in jouw hart aanvoelt als Waarheid en waar is er een conflict? Daar waar er een conflict is tussen hart en hoofd is er meer onderzoek nodig. Er is veel tijd nodig om hier mee bezig te zijn.

Soms helpt het om hier met iemand anders over te praten, ook al moet je dit uiteindelijk helemaal zelf doen. Het is immers jouw individuele leerproces. Er is daarom een eigen verantwoordelijkheid om je hier zelf mee bezig te houden en geen dingen over te nemen van anderen zonder dat je dit grondig hebt onderzocht. Er is bovendien vrijheid nodig om ergens een mening over te vormen.

Alle overtuigingen zijn een deel van jouw fundament. Het bepaalt de manier waarop je in het leven staat. Het is daarom belangrijk om hier voldoende aandacht aan te besteden. Door Zelfkennis kun je deze achterliggende overtuigingen opsporen en eventueel aanpassen als jij dat beter vindt. Als je op deze manier in het leven staat, werk je actief mee aan jouw eigen leerproces.

Door ervaring op te doen met het bewust werken aan jouw eigen ontwikkeling, kun je vertrouwen opbouwen dat je hierdoor steeds betere beslissingen kunt nemen en steeds meer zicht krijgt op jouw eigen situatie. Zo kan de overtuiging sterker worden dat het zin heeft om aandacht te besteden aan jouw eigen leerproces. Zo kun je ervaren dat dit leerproces misschien zelfs de belangrijkste reden is voor ons bestaan.

Oordelen

Veel mensen gaan uit van het Bijbelse gezegde: “Oordeelt niet, opdat gij niet geoordeeld wordt”. Sommige mensen gaan er zelfs van uit dat er niet echt zoiets bestaat als goed en kwaad maar dat het idee van iets kwaads slechts een creatie is van het brein. De gedachte hierachter is dan vaak dat alles voortkomt uit één bron en dat er daarom slechts eenheid is, verbondenheid met alles wat is. Ik zie dit anders en omdat dit volgens mij een kernpunt is van ons leerproces, wil ik in deze brief proberen mijn standpunt hierover onder woorden te brengen.

***Wij zijn in incarnatie om ervaringen op te doen en daar iets van te vinden.
Dat is de kern van ons leerproces.***

Met andere woorden juist door een mening te vormen over de dingen die we tegen komen, kunnen we onszelf ontwikkelen. Een mening ergens over vormen wil zeggen zelf iets onderzoeken en daar conclusies uit trekken. Naarmate we bewust oefenen met het onderzoeken van iets en het vormen van een mening ergens over, kan ons oordeel steeds beter worden.

Beter leren oordelen betekent ook dat je voor jezelf nagaat in hoeverre jouw oordeel in overeenstemming is met het innerlijke weten. Als iets in overeenstemming is met dit innerlijke kompas, dan zou je dit als goed kunnen beschouwen. Als iets botst met het innerlijke weten, het Geweten, dan zou je dit als kwaad kunnen beschouwen.

Ook al komen alle mensen voort uit dezelfde bron, dan nog zijn wij vrij om keuzes te maken wanneer wij in incarnatie zijn. We kunnen handelen in overeenstemming met ons Geweten of dat niet doen, en handelen tegen beter weten in. Door te handelen tegen beter weten in, zal er vaak schade ontstaan voor onszelf of anderen. Ook al hebben alle mensen dezelfde oorsprong, dan nog kan de ene mens het de andere soms heel moeilijk maken. Soms wil de ene mens de andere zelfs vernietigen, om welke reden dan ook. De talloze wreedheden in vele oorlogen maken duidelijk waartoe mensen in staat zijn. Met andere woorden het feit dat er een gezamenlijke oorsprong is, wil niet zeggen dat de ene mens de andere mens geen kwaad meer zou kunnen doen. De éénheid en de verbondenheid is er weliswaar ooit geweest, maar eenmaal in het incarnatieproces is deze eenheid vaak ver weg, zowel letterlijk als figuurlijk.

Naarmate je bewust oefent met juist oordelen, kan dit zich ontwikkelen. Naarmate je leert om beter af te stemmen op het innerlijke weten, jouw Geweten, ontstaat er een betere mening over de dingen waarover je nadenkt. Dit Geweten is volgens mij de beste maatstaf om te oordelen over wat goed is en wat niet.

Oordelen over wat je zelf in werking hebt gezet, is ook een oordeel. Dit wordt vaak de weg van Zelfkennis genoemd. Zoals je jouw eigen motieven onderzoekt, zo zou je ook naar anderen kunnen kijken als je het gevoel hebt dat dit in een specifieke situatie zinvol zou kunnen zijn.

Door bewust onderscheid te maken tussen wat jij beschouwt als goed en niet goed, kun je jouw eigen onderscheidingsvermogen ontwikkelen. Daardoor kun je steeds betere keuzes maken, dat wil zeggen keuzes die steeds meer in overeenstemming zijn met het innerlijke weten, het Geweten. Als iemand die weg volgt, dan rijpt er in de loop van de tijd vanzelf zoiets als Wijsheid.

Als mensen niet willen oordelen en geen mening willen vormen, dan ontstaat er een passieve houding. Ontkenning, gedogen en negeren van het Geweten liggen dan op de loer. Je schakelt jezelf dan uit en deint mee op de stroom van ervaringen zonder daarvan te leren.

***Als mensen geen onderscheid meer willen maken tussen wat goed is en wat niet,
dan stagneert hun ontwikkelingsproces.***

Oordelen hoeft niet te betekenen dat iemand zich dan heel veel met anderen bezig zou moeten houden. Als iemand gewend is om af te stemmen op het eigen innerlijke weten in het hart, dan kan er vaak vrij snel worden aangevoeld wat er zich afspeelt in een situatie.

Oordelen betekent ook niet dat er dan voortdurend kritiek zou moeten worden geuit. Oordelen in de betekenis van een situatie onderzoeken, kun je in stilte doen. De uitkomst van zo'n analyse kun je voor jezelf houden of delen met anderen als dat volgens jou beter is. Op basis van een zorgvuldig oordeel kun je voor je zelf bepalen hoe je verder wil gaan in zo'n situatie. Een weloverwogen oordeel kan dus helpen om de juiste weg te vinden en de dingen te doen die nodig zijn.

Oordelen kan ook betekenen dat iemand iets moois herkent, wat in overeenstemming is met het innerlijke weten. Zo kunnen waardevolle dingen in onze samenleving beter worden herkend.

Er is een direct verband tussen juist oordelen en het herkennen van de Waarheid.

Als er niet meer zou worden geoordeeld in onze samenleving en alles zou worden gedoogd, onder het motto dat we elkaar vrij moeten laten en allemaal afkomstig zijn uit één gezamenlijke bron, dan zou er een akelige wereld ontstaan. Als er geen rechtssysteem meer is waarin we gezamenlijk afspraken maken over wat we in onze samenleving acceptabel vinden en wat niet, dan ontstaat er een leeromgeving die ongeschikt is om onszelf te ontwikkelen in de richting van het innerlijke weten. Er is dan bovendien weinig bescherming meer van de zwakkeren en geen rem meer voor degenen die de macht hebben. We kunnen dus niet zonder een goed rechtssysteem dat oordeelt.

“Oordeelt niet, opdat gij niet geoordeeld wordt” is een uitvloeisel van de christelijke leer, waarin het oordeel moest worden overgelaten aan anderen. De directe vertegenwoordigers van Christus (de leiders van de kerk) mochten bepalen wat goed was en wat niet. De anderen werden geacht deze beslissingen te aanvaarden en zich hieraan te onderwerpen. Zo is het eeuwenlang gegaan. De kerk predikte dat gewone mensen niet moesten oordelen en gaf zelf aan wat anderen ergens van moesten vinden. Met andere woorden de kerk vond dat ze zelf wel in staat was om zuiver te oordelen maar de gewone man en vrouw niet. Dit is één van de manieren waarop mensen passief werden gemaakt en werden onderworpen aan het gezag van een autoriteit. Dit botst met het principe van de vrije individuele ontwikkeling. Iemand die de lijn volgt van het innerlijke kompas zal zelf een eigen mening willen vormen en zal aanvoelen wanneer iets in overeenstemming is met het Geweten en wanneer iets botst met dit innerlijke weten.

Het zou mooi zijn wanneer de kerk mensen vrij zou laten om zelf ergens een mening over te vormen.

Wanneer iemand de weg volgt van Zelfkennis en het innerlijke weten, dan zal er in de loop van de tijd steeds meer begrip ontstaan voor de keuzes die mensen maken. Zo kan iemand dan tegelijkertijd zien wat er gebeurt en toch begrip hebben wanneer iemand anders tegen beter weten in handelt en daardoor zichzelf of een ander schade berokkent. Met andere woorden er wordt geoordeeld terwijl er tegelijkertijd ook begrip is voor degene die handelt tegen beter weten in. Zo kan er mededogen ontstaan in schrijnende situaties.

“**Het zal wel zo moeten zijn**” is een uitspraak die soms wordt gedaan als mensen het idee hebben dat er van boven af wordt bijgestuurd in een situatie. Vaak gaan mensen er dan van uit dat dit bijsturen een positieve achtergrond heeft. Met andere woorden er wordt dan geoordeeld dat dit bijsturen goed is. Ik zie dit anders. Als de goden iets bijsturen in ons leven zodanig dat het ons opvalt omdat het wel heel toevallig is, dan kan dat zowel goed als niet goed zijn. De goden hebben zo hun eigen afwegingen om dingen in werking te zetten. Omdat lang niet alle goden het goed vóór hebben met de mensheid, kun je er volgens mij niet zonder meer van uit gaan dat het goed is wat de goden bijsturen in onze levens. Waakzaamheid blijft dus raadzaam.

Sommige mensen ontkennen hardnekkig het bestaan van het kwade in de wereld. Zij beschouwen alles als onderdeel van één geheel en willen het kwade niet zien als iets wat niet goed zou zijn. Soms gaan mensen er zelfs van uit dat het niet willen oordelen een teken is van geestelijke groei. Men gaat er dan van uit dat als een mens werkelijk vorderingen heeft gemaakt op de weg van spirituele ontwikkeling, het oordelen vanzelf ophoudt. Ik denk dat dit een grote vergissing is.

Het is een illusie om te geloven in een hoge plaats waar niet wordt geoordeeld over wat mensen doen. Overal in ons zonnestelsel wordt geoordeeld. De goden waken over de wetten en de regels in ons evolutieproces. Zij observeren de mensheid continu en passen de wetten van karma toe. Zo wordt er een leeromgeving gecreëerd. Met andere woorden de goden zelf oordelen voortdurend over de mensheid. Zij nemen beslissingen op basis van hun oordeel en bepalen hoe het verder zal gaan met iemand in volgende levens.

Ons zonnestelsel wordt gekenmerkt door het getal twee. Juist door de confrontatie met de tegenstellingen (yin en yang) kunnen wij veel leren. Het is daarom onvermijdelijk dat iedereen regelmatig wordt geconfronteerd met kwaad. Dat is onderdeel van de ervaringenreeks die je opdoet. Dit kwaad kan ontstaan door mensen die handelen vanuit onwetendheid maar het kwaad kan ook bewust in werking worden gezet door vanuit slechte motieven andere mensen of jezelf schade toe te brengen. Slechte motieven zijn motieven die botsen met het innerlijke weten, het Geweten. Het ontkennen van dit kwaad draagt niet bij aan ons leerproces.

Sommige mensen geloven dat de dualiteit slechts verbonden is met het aardse, en dat daarboven slechts éénheid bestaat. Men gaat er dan van uit dat de goden in hechte harmonie leven. Dat is een grote illusie. De goden vechten al heel lang een intense onderlinge strijd uit waar de mensheid direct bij is betrokken. Veel mythologische verhalen over goden beschrijven deze zware strijd. De goden zijn het dus volstrekt niet met elkaar eens en leven niet met elkaar in harmonie. Zoals mensen een leerproces krijgen aangeboden binnen ons zonnestelsel, zo krijgen ook de goden een leerproces aangeboden. Zoals mensen het onderscheid moeten leren maken tussen goed en kwaad, zo moeten goden op hun eigen hoge plaatsen dat ook leren.

Dualiteit is een kenmerk van ons hele zonnestelsel. Er zijn binnen ons zonnestelsel geen plekjes waar geen dualiteit is. Het is daarom voor ons als mensen niet mogelijk de dualiteit te ontstijgen. Zolang wij als mens onderdeel zijn van het incarnatieproces, hebben wij te maken met deze dualiteit. Degenen die geloven dat ze boven deze dualiteit uit zouden kunnen stijgen, geloven in een illusie. Een prettige illusie misschien maar uiteindelijk toch niets meer dan een luchtballon, waarin iemand tijdelijk heeft geprobeerd een veilig en aangenaam verblijf te vinden.

Niet oordelen zou betekenen dat het er niet toe doet wat iemand in werking zet.

Het zou betekenen dat alles goed is zoals het is. Met andere woorden mensen zouden dan geen verantwoordelijkheid meer hoeven te dragen voor wat ze zelf in werking zetten. Het principe van oorzaak en gevolg zou daarmee worden ontkend. Juist dit mechanisme van oorzaak en gevolg is een fundament van ons leerproces. Het is daarom een illusie te denken dat het beter zou zijn om niet te oordelen. Juist dit oordelen is de reden waarom we in incarnatie zijn. Niet willen oordelen botst met het innerlijke kompas, het innerlijke weten, het Geweten.

Als iemand wil meehelpen met het verbeteren van de wereld, is het noodzakelijk eerst een goede visie te ontwikkelen. Leren steeds beter te oordelen, kan helpen om die betere visie te ontwikkelen.

Het steeds zuiverder leren oordelen, kan meehelpen om de wereld te verbeteren.

Spiritualiteit als hobby

Er zijn talloze mensen die een druk leven hebben en die daarnaast spiritualiteit als hun hobby hebben gekozen. Af en toe wordt er dan na een drukke dag even tijd besteed aan die hobby. Op die manier kun je in aanraking komen met allerlei interessante thema's zoals aura's, gidsen en zielsgroepen maar dit is niet voldoende voor diepgaande spirituele ontwikkeling. Voor iemand die serieus werk maakt van spirituele ontwikkeling is dit geen hobby (meer), maar is dit iets wat alle aspecten van het dagelijkse leven raakt.

***Bewustzijnsontwikkeling heeft te maken met keuzes
die je in het gewone dagelijkse leven maakt.***

Als iemand jou vraagt of je nog koffie wil, dan zou je kunnen overwegen om maar “ja” te zeggen omdat de gastheer of gastvrouw het misschien erg onbeleefd zou kunnen vinden wanneer jij “nee” zou zeggen. Misschien had je eigenlijk helemaal geen trek in een (zoveelste) kop koffie maar vanwege de mogelijke reacties van jouw gastheer of gastvrouw, kies je er misschien toch voor om maar gewoon mee te gaan in wat er van jou wordt verwacht.

Stel dat jij net hebt gegeten en je gaat daarna snel naar een verjaardagsfeestje, dan is het misschien erg onbeleefd om een stuk gebak te weigeren dat speciaal voor deze gelegenheid door de gastheer of gastvrouw is gemaakt in de eigen keuken.

Ondertussen is er het innerlijke kompas dat misschien aangeeft dat je de zoveelste kop koffie beter niet zou kunnen opdrinken en beter zou kunnen bedanken voor het gebak.

Als je dit soort situaties ziet als een leermoment waarin je bewust een keuze maakt, dan ben je op de weg van spirituele ontwikkeling gekomen. Zolang je in de loop van de dag min of meer automatisch doet wat er van jou verwacht wordt, en je misschien aan het eind van de week een paar uurtjes vrij maakt voor jouw spirituele hobby, dan is dat niet genoeg om fundamenteel veel te veranderen aan de manier waarop jij in het leven staat.

Met andere woorden spirituele ontwikkeling zou zich moeten manifesteren in alles wat je in het leven van alle dag tegen komt. Het is van toepassing op allerlei keuzes die je maakt op bijvoorbeeld het gebied van seksualiteit, eten en drinken, kleding en allerlei omgangsvormen. Zolang je bij het maken van keuzes op deze gebieden meegaat met de stroom van verwachtingen van anderen, en misschien af en toe leest in spirituele tijdschriften bij een brandend geurkaarsje, dan zal dit niet veel helpen om belangrijke vorderingen te maken op de weg van samenwerking met de ziel.

In alle eenvoud komt het erop neer dat als iemand jou vraagt of je nog koffie wil, je het beste “ja” kunt zeggen als jij innerlijk voelt dat dit goed is om te doen, en je het beste “nee” kunt zeggen als je innerlijk voelt dat je dit beter niet kunt doen. Als je hier **bewust** mee omgaat, kun je dit beschouwen als onderdeel van jouw eigen spirituele ontwikkeling.

Ditzelfde principe speelt natuurlijk ook op het gebied van seksualiteit. Als iemand jou vraagt of je zin hebt in seks en je hebt hier eigenlijk helemaal geen zin in of je voelt dat het beter is om hier niet in mee te gaan, dan kun je het beste “nee” zeggen. Zo eenvoudig is het.

Massage kan bijdragen aan het opdoen van betere ervaringen op het gebied van intiem lichamelijk contact. Hierdoor kun je je veiliger voelen, met als gevolg dat je een betere verbinding krijgt met jouw lichaam. De ziel kan jou daardoor beter bereiken. Massage kan daarom een belangrijk onderdeel zijn van spirituele ontwikkelingsprocessen.

Veel mensen die naar hun eigen idee op het spirituele pad zijn, kiezen feitelijk vooral voor een vlucht uit onze maatschappij, waar men om allerlei redenen veel kritiek op heeft. Vanzelfsprekend is onze samenleving verre van volmaakt maar het gaat niet helpen als jij je in een soort van spirituele bubbel gaat terugtrekken. Als het leven van alle dag bedreigend is geworden en je daar eigenlijk liever niets meer mee te maken wil hebben, dan kan het zijn dat je wil vluchten in het spirituele. Maar zo'n vlucht vanuit angst en kritiek brengt de samenwerking met de ziel niet dichterbij. Deze samenwerking met de ziel komt pas goed op gang wanneer iemand vanuit Genegenheid iets wil doen voor een medemens. Dat is een heel andere weg dan een vlucht uit de realiteit.

Sommige mensen zien de ziel als een soort van vaderfiguur, die er altijd wel voor hen zal zijn als het moeilijk wordt. Vaak gaan mensen dan uit van het principe van onvoorwaardelijke Liefde (Genegenheid) vanuit de ziel voor hen als ikje in incarnatie. Dit heeft veel overeenkomst met een god die zorgt voor zijn volk. Het is een wensgedachte. Het is een soort van hoop in bange dagen.

***Er bestaat niet zoiets als onvoorwaardelijke Liefde (Genegenheid).
Er is slechts oorzaak en gevolg.***

Onvoorwaardelijke Liefde (Genegenheid) is een illusie. Een prettige illusie misschien maar toch een illusie. Als jij de juiste dingen in werking zet, dan zal er reactie komen vanuit de ziel. Als jij voortdurend handelt tegen beter weten in, dan kan de ziel minder doen om jou verder te helpen.

Als jij je gaat vastklampen aan de ziel, en de ziel ziet als een soort van probleemoplosser voor jou, dan kan de ziel niet veel anders doen dan proberen duidelijk te maken dat het zo niet werkt. Als jij de ziel beschouwt als iemand die vooral jouw belangen moet behartigen, dan is er een groot onbegrip over de rol van de ziel. De ziel zal dan meer afstand nemen omdat jij zelf verdere samenwerking belemmert door een verkeerde houding. Het ikje, de persoonlijkheid, zal dan eerst een andere houding moeten aannemen voordat er (weer) verdere samenwerking mogelijk wordt.

Er zijn veel mensen die beweren samen te werken met de ziel of met spirituele begeleiders. De vraag is of zij kunnen waarmaken wat zij beweren. Is er Wijsheid te herkennen in hun handelen en hun woorden? Is er Genegenheid te herkennen wanneer je dicht bij zo iemand in de buurt bent? Als er niet echt sprake is van Wijsheid of Genegenheid, dan is er waarschijnlijk ook niet echt sprake van samenwerking met de ziel. Zo kun je dit gemakkelijk herkennen.

Regelmatig wordt er door zoekers op het spirituele pad geprobeerd bewuste contacten te leggen met spirituele begeleiders. Soms gebeurt dat vanuit onervarenheid en onwetendheid. Soms willen mensen op die manier adviezen proberen te krijgen bij belangrijke keuzes. Het gevaar hiervan is dat je dan niet meer zelf jouw keuzes maakt, maar dat feitelijk over laat aan jouw adviseur. Het is niet de rol van jouw spirituele begeleider om keuzes voor jou te maken. Iemand die het goed met jou voor heeft zal jou daarom vrijlaten en jou niet voorschrijven wat jij zou moeten doen. Als je hier niet tevreden mee bent en toch per sé een advies wil hebben vanuit de spirituele wereld, dan is het gevaar groot dat je in aanraking komt met de verkeerde krachten, juist vanwege jouw eigen motivatie. Je trekt dan de verkeerde krachten aan, die precies datgene invullen wat jij graag wil horen. Het zou daarom beter zijn dit soort contacten niet op te zoeken en jouw eigen spirituele begeleiding gewoon hun bijdrage te laten geven, zonder hen voor jouw karretje te willen spannen. Hetzelfde kan worden gezegd over een bezoek aan een paragnost.

Het zou beter zijn om je eigen verantwoordelijkheid zo veel mogelijk op je te nemen en jouw eigen innerlijke kracht zo veel mogelijk te ontwikkelen. Dat is waar je verder mee komt. Dat is spirituele ontwikkeling.

Twee sporen

Een belangrijk uitgangspunt in het spirituele leerproces is het maken van een bewuste keuze uit verschillende mogelijkheden.

Zolang mensen min of meer automatisch een keuze maken zonder daarbij stil te staan, wordt er weinig geleerd. Zodra je merkt dat je voortdurend voor keuzes staat, kan er een begin worden gemaakt met het ***bewust keuzes maken*** en het op je nemen van jouw eigen verantwoordelijkheid hierin. Dan komt het leerproces in een versnelling.

Het ikje, de persoonlijkheid, heeft vaak zo z'n eigen redenen om iets wel of niet te doen. Vaak zijn de motieven gemengd wanneer dit onder een vergrootglas zou worden gelegd. In het beste geval ben je je bewust van een ander spoor dan dat van het ikje. Een spoor dat tegelijkertijd ook aanwezig is, al is het misschien heel subtiel ergens op de achtergrond. Je moet er misschien veel moeite voor doen om je daarop af te stemmen en daarnaar te luisteren.

Het innerlijke weten, het Geweten, is het subtiële spoor op de achtergrond.

Het spoor van het innerlijke weten is niet luidruchtig maar kalm. Het is heel verfijnd. Er is oefening nodig om goed op te vangen wat vanuit dit spoor wordt aangegeven. Toch is dit spoor er in alle belangrijke situaties. Het is aan jou hoe je daar mee om wil gaan. Het voortdurend negeren van dit innerlijke weten is een belangrijke keuze. Daardoor zul je vaak handelen tegen beter weten in. Daarmee rem je jouw eigen spirituele ontwikkeling.

Naarmate je meer ruimte maakt in jouw eigen gedachtewereld, kun je beter opvangen wat er wordt aangegeven op het spoor van het innerlijke weten. Ruimte maken kun je leren. Meditatie bijvoorbeeld kan helpen om meer ruimte te maken in jouw gedachtewereld.

Als je gaat afstemmen in het hart, kun je verschillende stromingen tegenkomen. Niet alles wat je in het hart kunt waarnemen is afkomstig uit hogere bronnen. In het hart kunnen ook allerlei energieën aanwezig zijn die te maken hebben met persoonlijkheidsreacties. Zo kan er bijvoorbeeld onvrede, hebzucht, boosheid of zelfs haat aanwezig zijn in het hart. Dit zijn geen energieën uit hogere bronnen maar meestal slechts aspecten van jouw eigen persoonlijkheid.

Als iets uit het hart komt, dan wil dat niet automatisch zeggen dat het goed is, dat wil zeggen in overeenstemming met jouw innerlijke weten.

Toch is het spirituele hartcentrum de meest geschikte plaats om de instroom vanuit het hogere deel van jezelf te ontvangen. De ziel, het hogere zelf, of hoe je het ook wil noemen, kun je het beste waarnemen in de diepte van het hart.

Naarmate je geleerd hebt om meer ruimte te maken in het hart, kun je die instroom vanuit de ziel beter opvangen. Om meer ruimte te maken in het hart is het nodig onverwerkte ervaringen te verwerken. Als je rond blijft lopen met allerlei onverwerkte traumatische ervaringen, dan is het heel moeilijk om goed aan te voelen wat er in het hart leeft. Het hart zit dan vol. Daardoor kun je de signalen vanuit jouw eigen hogere deel, jouw ziel, minder goed ontvangen. In zo'n situatie is het belangrijk eerst meer ruimte te maken in het hart.

Verwerken van traumatische ervaringen doe je door er mee bezig te zijn wanneer dat nodig is.

Door er mee bezig te zijn, kunnen de traumatische ervaringen oplossen en kan er meer ruimte worden gemaakt. Dit is vaak akelig en pijnlijk maar je krijgt er veel voor terug. Je krijgt hierdoor meer ruimte voor samenwerking met de ziel, jouw hogere zelf. Na verloop van tijd kun je het gevoel krijgen dat iets voldoende is verwerkt en je dit los kunt laten. Als je voldoende tijd hebt besteed aan verwerkingsprocessen, krijg je meer ruimte in het hart om de subtiele signalen vanuit het innerlijke weten op te vangen.

Door iets weg te stoppen en er niet meer mee bezig te willen zijn, terwijl het je in de diepte wel blokkeert, stagneert je spirituele leerproces. Je kunt dan de signalen vanuit jouw eigen hogere deel minder goed waarnemen. Hierdoor kun je ook minder goed de juiste beslissingen nemen. Dat wil zeggen hierdoor is het moeilijker om beslissingen te nemen die aansluiten bij jouw innerlijke weten.

Soms voelen mensen een impuls waarvan ze niet precies weten waar die vandaan komt, en volgen zo'n impuls dan toch maar, te goeder trouw. Ze nemen aan dat zo'n impuls altijd bij de ziel of bij de spirituele begeleiding vandaan komt. Met andere woorden zo'n impuls krijgt het label "goed".

Dat is te gemakkelijk gedacht. Naast de spirituele begeleiding en de ziel, bestaat er ook een tegenwerkende kracht die evengoed in staat is om impulsen te geven. Het is daarom belangrijk om voortdurend waakzaam te zijn en bij iedere impuls eerst zorgvuldig te onderzoeken of dit in overeenstemming is met jouw eigen innerlijke weten.

Impulsen zijn niet altijd in overeenstemming met het Geweten.

Dit heeft veel overeenkomsten met het ontvangen van informatie vanuit spirituele bronnen. Dit kan waardevolle informatie zijn, afkomstig van jouw eigen begeleiding, maar het kan ook misleidende informatie zijn, afkomstig van allerlei andere krachten die aanwezig zijn in de fijnstoffelijke werelden. Dit vraagt dus grote voorzichtigheid en een voortdurende waakzaamheid, met name wanneer je sterk ontvankelijk bent voor het ontvangen van informatie en allerlei andere impulsen.

Als je ruimte wil maken in jouw hart, is er vaak veel tijd nodig om hier diepgaand mee bezig te zijn. Tijd om alleen te zijn, af te stemmen op wat er leeft in jouw hart, en bewust te reageren op de dingen die je daar tegen komt.

Gewoonlijk is dit iets wat je het beste helemaal alleen kunt doen, maar soms helpt het om daar met iemand over te praten die je hierin vertrouwt. Toch blijft spirituele ontwikkeling iets wat je in principe het best alleen kunt doen. Andere mensen kunnen jou hierin misschien voor een kortere of een langere periode helpen, maar in de kern is het een individueel ontwikkelingsproces, in hechte samenwerking met jouw eigen hogere deel, jouw ziel.

Het bewust waarnemen van twee sporen brengt je in een geschikte leersituatie. Juist in zo'n situatie merk je dat je een keuze hebt. Je kunt kiezen voor het spoor van de persoonlijkheid, het ikje, en je kunt ook kiezen voor het spoor van het innerlijke weten. In zo'n situatie is er veel te leren.

Het ontwikkelen van Genegenheid en Wijsheid is niet gemakkelijk. Het herkennen van de twee sporen is in feite slechts het begin van de weg daar naartoe.

Mensen helpen

Het helpen van anderen schijnt voor veel mensen een soort van ingebouwde neiging te zijn. Toch kunnen de motieven en de uitgangspunten van de helpers sterk verschillen. Het helpen van mensen kan in overeenstemming zijn met het innerlijke weten, het Geweten. Het helpen van anderen kan ook een soort van vlucht zijn waar je misschien vooral zelf een prettig gevoel aan overhoudt. Er zijn bovendien mensen die door hun eigen houding niet echt open staan voor hulp die wordt aangeboden bij hun spirituele leerproces. In deze brief wil ik mijn visie geven over dit thema.

Veel mensen proberen af en toe iets aardigs te doen voor anderen. Ze doen vrijwilligerswerk, ze helpen een familielid met verhuizen, etc. Meestal geeft hen dat een goed gevoel. Het helpt hen bovendien om aardig gevonden te worden door hun medemensen. Het geeft hen een bepaalde positie binnen een groep. Door zo te handelen krijgen ze waardering uit hun omgeving. Sommige mensen hebben er veel voor over om op die manier aardig gevonden te worden.

Toch zegt dat niets over de motieven van waaruit iemand dit doet. Is iemand aardig voor andere mensen omdat iemand daarmee een bepaald imago in stand wil houden? Is iemand voortdurend druk in de weer met het organiseren van het zoveelste feest terwijl hij innerlijk weet dat er eigenlijk tijd nodig is om eens diep na te denken over bepaalde keuzes waar hij zelf voor is komen te staan, als onderdeel van het lessenpakket waarmee ieder van ons wordt geconfronteerd?

Sommige mensen zijn altijd druk met van alles om op die manier niet te hoeven nadenken over ervaringen die ze diep hebben weggestopt en die ze niet hebben kunnen verwerken. Sommige mensen zijn bang om alleen te zijn en bang voor de stilte. Ze willen het liefst altijd ergens mee bezig zijn, ook als ze weten dat spirituele leerprocessen eigenlijk meer aandacht zouden moeten krijgen. Sommigen willen altijd tussen de mensen zijn om zo te vermijden dat ze alleen zijn.

Als mensen vanuit deze motieven anderen schijnbaar aan het helpen zijn, is er tegelijkertijd ook iets anders aan de hand. Als het bezig zijn met anderen een vlucht is voor het eigen spirituele leven, dan zal al dat “helpen” van anderen waarschijnlijk niet echt bijdragen aan het ontwikkelingsproces van de “helper”. Misschien dat iemand dan na verloop van tijd op het punt uitkomt dat wordt beseft dat dit gedrag eigenlijk vooral een soort van vluchtgedrag is.

De vraag komt bovendien naar voren wanneer je iemand helpt. Is dat door allerlei dingen voor iemand te doen die iemand misschien ook best zelf had kunnen doen of op z'n minst had kunnen leren? Wil de helper vooral aantonen dat hij zelf zo bekwaam is dat hij dit snel kan oplossen terwijl degene die geholpen wordt dat op dit moment misschien nog niet helemaal zo goed kan?

Wat is belangrijker in de visie van de helper, het voor iemand doen wat die ander graag wil, of die ander leren hoe hij dat zelf zou kunnen aanpakken, zodat iemand dit de volgende keer zelf zou kunnen doen? In de ene situatie blijft iemand afhankelijk, terwijl iemand in de andere situatie zelfstandiger wordt. Wat heeft de voorkeur van de helper?

Als de helper goed luistert naar het eigen innerlijke kompas, zouden er misschien hele andere keuzes worden gemaakt dan wanneer het vooral gaat om het vertonen van sociaal gewenst gedrag.

Zoals ik het zie zijn er veel situaties waarin het beter is om mensen maar gewoon even hun gang te laten gaan, zonder hen onmiddellijk dingen uit handen te nemen en dingen voor hen op te lossen. Volgens mij is het in de meeste gevallen beter om mensen te helpen hun vaardigheden te ontwikkelen dan dingen voor hen te doen. Dit duurt veel langer maar hier heeft iemand op de langere termijn meestal veel meer aan.

Ook in deze situatie zou het goed zijn om jouw eigen innerlijke kompas zorgvuldig te raadplegen, voordat je besluit welke actie je gaat nemen. Op de automatisch piloot altijd maar dingen voor andere mensen doen die mensen graag ingevuld willen krijgen, zal vaak niet in overeenstemming zijn met het innerlijke kompas.

Wat te doen als het niet gaat om praktische klusjes maar om psychische moeilijkheden?

Zoals ik het zie gelden hier globaal dezelfde uitgangspunten als eerder beschreven. Het is volgens mij altijd goed om eerst jouw eigen innerlijke kompas te raadplegen, voordat je besluit hoe je wil reageren op zo'n situatie.

Belangrijk is ook de inschatting hoe degene in psychische moeilijkheden in het leven staat. Is het iemand die moeite doet om zichzelf beter te leren kennen of is iemand eigenlijk alleen maar op zoek naar de snelste oplossing van de moeilijkheden? Is iemand op zoek naar wat er te leren valt van de situatie of wil iemand het liefst zo snel mogelijk “door” op de gekozen weg? Is iemand bereid het innerlijke kompas als leidraad te volgen, of wil iemand zo snel mogelijk de situatie onder controle proberen te krijgen? Is het misschien zo dat degene over wie het gaat voortdurend handelt tegen beter weten in en allerlei signalen die “op rood staan” consequent negeert?

Als je merkt dat iemand die in psychische moeilijkheden terecht is gekomen eigenlijk niet bereid is om het innerlijke kompas te volgen, dan is er volgens mij meestal weinig wat je zou kunnen doen om zo iemand werkelijk ergens mee te helpen. Als iemand in de diepte niet echt wil leren maar alleen de zichtbare problemen snel wil oplossen, dan heeft het volgens mij meestal weinig nut om veel moeite te doen om zo iemand ergens mee te helpen.

Zoals het voor mij aanvoelt is er een meerderheid in onze maatschappij die niet werkelijk op zoek is naar Zelfkennis, en die vooral de snelste en gemakkelijkste oplossing wil, om daarna weer snel verder te kunnen gaan op de weg van “Gaaf heen en vermenigvuldigt u” en “Pluk de dag”. In die situaties heeft het volgens mij weinig nut om te proberen mensen verder te helpen.

Misschien klinkt dit in eerste instantie hard, en het is aan de lezer om hier bewust keuzes in te maken. Met deze brief hoop ik bij te dragen aan het ontwikkelen van een visie op dit gebied. Een visie kun je ontwikkelen door met dit thema bezig te zijn.

***Het heeft pas zin iemand te helpen met diens spirituele leerproces,
wanneer je merkt dat iemand daarvoor open staat.***

Pas dan is er een situatie ontstaan waarin het zinvol is om hier jouw eigen kostbare tijd aan te besteden.

Naar mijn idee zijn veel mensen niet werkelijk op zoek naar spirituele ontwikkeling en zijn veel mensen die zouden kunnen helpen, zelf zodanig beschadigd dat er eerst vooral tijd nodig is voor hun eigen herstel. Dat betekent meestal dat er in zo'n herstelperiode maar weinig ruimte is om anderen ergens mee te kunnen helpen. Naarmate het eigen genezingsproces verder op gang is gekomen, ontstaat er ook meer ruimte om andere mensen beter te kunnen helpen met hun leerproces.

Het openen van het hart

Als de ziel zijn intrede doet in het leven van alle dag dan kunnen er in een korte periode veel dingen veranderen. Deze brief gaat over het proces van het open stellen voor de samenwerking met de ziel, het hogere zelf. Het gaat over de wisselwerking tussen de ziel en de persoonlijkheid, het ikje.

De mogelijkheden zijn nu groot om te leren samenwerken met het innerlijke kompas. Als iemand daar serieus werk van maakt dan heeft dat meestal als gevolg dat er een reactie komt vanuit het hogere zelf. De ziel doet dan haar intrede in het leven van alle dag.

Dit vertaalt zich in het beter leren begrijpen van allerlei dingen. Er ontstaat dan meer duidelijkheid over allerlei situaties. Deze helderheid kan komen door dromen maar ook door een soort van aanvoelen, een innerlijk weten, zonder dat iemand jou iets heeft verteld.

Dit beter leren begrijpen kan te maken hebben met wat er zich in jouw eigen leven afspeelt of wat er in jouw verleden is gebeurd. Dit beter begrijpen kan ook te maken hebben met keuzes en reacties van anderen, waar jij op de een of andere manier mee in contact bent gekomen.

Het beter leren begrijpen van jezelf of van anderen, is niet altijd aangenaam. Het herkennen van motieven achter keuzes van jezelf of anderen is soms akelig om onder ogen te zien. Toch is dit wel de weg om meer begrip te krijgen. Hierdoor kun je ook beter overzien waar je staat en hoe je het beste verder kunt gaan, in overeenstemming met jouw eigen innerlijke weten. Het beter leren begrijpen is daarom heilzaam, ook al is het niet altijd fijn om dingen te zien zoals ze zijn.

Veel mensen kiezen voor de weg van “Gaaf heen en vermenigvuldigt u”. Veel mensen kiezen voor materialisme en eigenbelang. Veel mensen zijn niet echt geïnteresseerd in anderen en denken vooral aan hun eigen genot. Juist door het openen van het hart, ga je al deze dingen scherper zien. Er is in zo'n situatie tijd nodig om dit te verwerken en hier op jouw eigen manier mee bezig te zijn.

De intrede van de ziel in het gewone leven van alle dag heeft dus twee kanten. Aan de ene kant is het een enorme steun en geeft dit kracht om verder te gaan in moeilijke situaties. Aan de andere kant geeft het meer zicht op verkeerde motieven van jezelf en van anderen. Met verkeerd bedoel ik motieven die niet in overeenstemming zijn met het innerlijke weten.

***Naarmate het hart zich verder opent, wordt de instroom vanuit de ziel groter.
Het openen van het hart maakt je daardoor aanzienlijk sterker.***

Het openen van het hart is verbonden met het indalen van de ziel in de persoonlijkheid. Om hier verder mee te komen, is er een goede verbinding nodig met het stoffelijke lichaam. Het openen van het hart kan alleen verder als er een goede verbinding is opgebouwd met het stoffelijke lichaam. Dat is een randvoorwaarde. Als iemand niet goed verbonden is aan het lichaam, dan kan ook het openen van het hart niet goed op gang komen. De situatie is dan van boven af gezien onvoldoende voorbereid.

Het openen van het hart gaat beter als je bereid bent andere mensen te helpen waar dat nodig is. Als je alleen leeft voor jezelf dan kan het hart zich niet verder openen. De ziel zal dan wachten op een andere keuze van het ikje.

Er zijn dus enkele voorwaarden waaraan eerst moet worden voldaan voordat het openen van het hart verder op gang kan komen. Het opbouwen van verbinding met jouw lichaam en het willen helpen van andere mensen bij hun spirituele groeiproces, moeten al gaande zijn.

Als het hart zich opent, komt er ook meer informatie van binnenuit. Dat kan in principe over van alles gaan wat op de één of andere manier voor jou belangrijk kan zijn om te weten. Wat voor jou belangrijk is om te weten, wordt door jouw hogere deel, de ziel, bepaald.

Als het hart zich opent, kun je ook beter herkennen wie jou met dingen kan helpen. Omgekeerd kun je ook beter herkennen wie jij ergens mee zou kunnen helpen.

**Het openen van het hart gaat vergezeld van het toenemen van Genegenheid en Wijsheid.
Met andere woorden het openen van het hart is de weg van de Boeddha.**

Als het hart zich opent en je meer onderscheid gaat maken tussen verschillen in motieven van waaruit mensen handelen, dan ga je daardoor ook beter zien welke mensen het spoor volgen van het innerlijke weten en welke mensen bewust handelen tegen beter weten in. Het gevolg hiervan zal vaak zijn dat je uiteindelijk steeds minder tijd gaat besteden aan contacten met mensen die voortdurend handelen tegen beter weten in. Je kunt dan vaak het gevoel krijgen dat het niet zinvol is om hier (nog) heel veel tijd aan te besteden of voor deze mensen heel veel moeite te doen.

Het openen van het hart brengt je ook min of meer automatisch in contact met gelijkgestemde zielen. Die zullen in zo'n situatie vanzelf op jouw weg komen. Wie dat zijn, wordt van binnenuit zichtbaar gemaakt. Toevallige ontmoetingen in het gewone leven van alle dag om deze contacten te bevorderen, kunnen van boven af in werking worden gezet. De ziel en jouw gids mogen dit soort ontmoetingen verzorgen.

Het openen van het hart gaat vooraf aan het bewuster leren samenwerken met de hogere vermogens die de ziel heeft gekregen. Voordat deze hogere vermogens bewust kunnen worden ingezet door de persoonlijkheid, is het nodig dat het hart flink is geopend. Naarmate dit proces verder is gevorderd, kan er bewuster worden gewerkt met deze hogere vermogens. Zo leert iemand zichzelf beter kennen als ziel. Hierdoor wordt het terrein beter zichtbaar waarop iemand het best inzetbaar is om andere mensen te helpen.

***Door het openen van het hart, krijg je meer zicht op het terrein
waarop jij het best inzetbaar bent. Je krijgt dan meer zicht op het doel van de ziel.***

Naarmate het openen van het hart verder gaat, kan de ziel zich steeds beter manifesteren door het ikje heen. Als de persoonlijkheid voldoende ruimte heeft gemaakt, ontstaat er de "lege cup". Dat wil zeggen er is dan een persoonlijkheid waarin geen belemmeringen meer zijn voor de ziel om door heen te werken en zichzelf te manifesteren in al haar Wijsheid, Genegenheid en Kracht. Zo'n persoonlijkheid heeft dan allerhande verkeerde kennis zorgvuldig onderzocht en vervangen door juiste kennis, dat wil zeggen kennis die in overeenstemming is met het innerlijke weten. Zo iemand heeft geen overtuigingen meer in zich die storend zijn voor de samenwerking met de ziel.

Het verder openen van het hart is een proces dat voorafgaat aan een verdere samenwerking tussen de ziel en de persoonlijkheid. In het verlengde daarvan kan er uiteindelijk een soort van samensmelting plaatsvinden tussen ziel en persoonlijkheid. Wanneer dat gebeurt is er een mens ontstaan in volle bloei. Zo iemand kan heel veel betekenen voor de mensen die hier direct aan zijn verbonden. Zo iemand maakt zichtbaar wat ook voor anderen mogelijk is.

Samensmelten van bewustzijn

Er zijn allerlei dingen waar wij als mensen weinig over weten. Samensmelten van bewustzijn met ander bewustzijn is zo'n onderwerp. We weten hier eigenlijk nog maar heel weinig van. In deze brief wil ik proberen waardevolle informatie over dit onderwerp te verzamelen.

Ons bewustzijn is overdag gewoonlijk gekoppeld aan onze stoffelijke hersenen. Als we 's nachts slapen, is ons bewustzijn "elders". We hebben daar gewoonlijk geen bewuste herinnering aan hoewel het sommigen is toegestaan om daar af en toe toch iets van mee te krijgen.

Na de dood van onze hersenen is ons bewustzijn in "de hemelen", wat dat dan ook moge zijn. Dat wil zeggen dat ons bewustzijn gewoon doorgaat met ervaren en keuzes maken maar dan in een andere omgeving.

Na verloop van tijd kan iemand weer worden voorbereid om opnieuw te gaan incarneren. Het bewustzijn verschuift na de geboorte weer naar de andere kant van de sluiers. Zo kan het bewustzijn in verschillende omgevingen terecht komen.

Ook dieren hebben een bewustzijn en ook goden hebben een bewustzijn. De ene groep heeft een bewustzijn dat nog niet zo ver ontwikkeld is als dat van ons. De andere groep heeft een bewustzijn dat veel verder ontwikkeld is dan dat van ons.

Een mens is samengesteld uit verschillende delen. Ieder mens heeft een hoger deel, dat meestal de ziel wordt genoemd. Onder speciale omstandigheden kan dit hogere deel samensmelten met de persoonlijkheid, met het ikje, met jou dus.

Bewustzijn kan samensmelten met ander bewustzijn zonder dat je dit in de gaten hebt.

Als de ziel samensmelt met de persoonlijkheid dan wil dat niet zeggen dat jij je daar altijd zo goed van bewust bent. Als je daarop zou gaan letten, zou je dit beter kunnen herkennen. Dit is één van de redenen dat ik over dit onderwerp iets wil schrijven.

Normaal gesproken leeft het ikje, de persoonlijkheid, z'n eigen leven. Vaak gebeuren er van boven af gezien niet zo veel bijzondere dingen. Het hogere deel, de ziel, zal er daarom meestal voor kiezen niet al te veel aandacht te besteden aan het leven van het ikje, het lagere deel. Als er voldoende redenen zijn voor het hogere deel, dan kan die zich toch af en toe gaan mengen in de ervaringen van de persoonlijkheid.

Dit zou bijvoorbeeld kunnen zijn tijdens diepe meditatie. Het zou dan zomaar kunnen zijn dat je opeens veel meer inzicht krijgt in situaties waar je al een tijdje mee rondloopt. Dit soort heldere inzichten komen vaak bij de ziel vandaan.

Een ander voorbeeld is een situatie waarin er een belangrijke genezing gaande is. Ook dat is een situatie waarin de ziel vaak aanwezig is. Zowel bij degene die genezing ontvangt als bij degene die meehelpt aan de genezing, zal het hogere deel dan vaak aanwezig zijn. Van boven af beschouwd, zijn dat bijzondere gebeurtenissen.

Je kunt deze samensmelting misschien beter herkennen doordat je je dan sterker voelt. Je voelt je stabiel. Je bent dan veel rustiger in je hoofd. Vaak zal er meer vertrouwen zijn in de overwinning van het goede. Je voelt dan een veel sterkere energie dan in het gewone leven van alle dag.

Deze instroom duurt meestal maar kort. Misschien zelfs maar enkele minuten. Toch is deze aanwezigheid heel belangrijk. Het markeert een bijzonder punt in de tijd waarop er iets belangrijks gebeurt.

Het hogere deel komt niet zonder reden langs. Er is altijd een grondige reden voor deze aanwezigheid. Zoals alles in het evolutieproces is ook de aanwezigheid van dit hogere deel gebonden aan regels. Er moet dus aan de voorwaarden worden voldaan voordat het hogere deel aanwezig kan zijn. Soms is dat het helpen van andere mensen bij belangrijke dingen. Dat kan voor het hogere deel voldoende reden zijn om aanwezig te zijn en voor een korte tijd samen te smelten met het bewustzijn van de persoonlijkheid, het ikje (jij dus).

Vanwege de bijzondere situatie die “boven” gaande is, is er door degenen die het evolutieproces nu in goede banen proberen te leiden, voor gekozen om het hogere deel veel meer vrijheid te geven om zich regelmatig te verbinden met het lagere deel, de persoonlijkheid. De regels op dit gebied zijn sinds kort flink verruimd. Dat geeft de hogere delen, de zielen, veel meer ruimte om op eigen initiatief contact te zoeken met de persoonlijkheid voor het geven van onderwijs bijvoorbeeld. In feite is jouw eigen hogere deel de beste leraar. Dat is degene die jou het beste kent.

Naarmate iemand als ziel meer vorderingen heeft gemaakt op de weg van ontwikkeling van Genegenheid en Wijsheid, kunnen er ook meer faciliteiten worden gegeven om contact op te nemen met de persoonlijkheid in incarnatie.

Dat betekent voor de mensen die proberen hun innerlijke weten te blijven volgen, dat er nu veel meer instroom mogelijk is dan enkele jaren geleden. Dit is voor deze hele groep een flinke stimulans bij hun spirituele ontwikkeling.

Een hoger bewustzijn ontstaat wanneer het hogere deel voor een kortere of een langere periode samensmelt met het lagere deel in incarnatie, de persoonlijkheid. (jij dus)

Wanneer dit samensmelten gaande is, zullen de gebruikelijke emotionele persoonlijkheidsreacties uitdoven, zolang als het samensmelten duurt. Als het samensmelten weer voorbij is, krijgt de persoonlijkheid zijn gebruikelijke manier van reageren weer terug. Als er steeds vaker periodes zijn van samensmelten en als die periodes steeds langer gaan duren, zullen de persoonlijkheidsreacties steeds verder uitdoven, ook in het gewone leven van alle dag.

In de theosofische literatuur is beschreven dat de mens ooit “in de stof is gevallen”. Dat betekent dat een deel van het hogere bewustzijn is afgesplitst en een zelfstandig bestaan heeft gekregen in een andere omgeving. Omdat deze omgeving van boven af gezien lager is wordt symbolisch gesproken over een “val”. Dit afgesplitste bewustzijn is omkleed met stoffelijke bestanddelen, ons stoffelijke lichaam. Dit is wie wij zijn als mens. Zo ontstaat de uitdrukking “val in de stof”.

Als iemand aan het einde van een incarnatiereeks is gekomen dan wordt het bewustzijn van de persoonlijkheid weer opgenomen in het bewustzijn van het hogere deel. De “val in de stof” wordt daarmee in verschillende fasen weer ongedaan gemaakt. In zo’n situatie verdwijnt de hele oude persoonlijkheid en lost eenvoudig op. Wat overblijft is in feite slechts het hogere deel, de ziel.

De mogelijkheden voor mensen die hun innerlijke weten volgen om zich te ontwikkelen op het spirituele gebied zijn groot in deze periode. Het samensmelten van bewustzijn is hier een belangrijk onderdeel van. Door hier iets over te schrijven probeer ik herkenning hiervan te stimuleren zodat mensen hier hun voordeel mee kunnen doen.

Vrije wil

Wij willen als mensen zo graag geloven in een volledig vrije wil. In praktijk werkt dat niet op die manier en is er slechts een gedeeltelijke vrijheid van keuze. Omdat er over dit uitermate belangrijke thema veel misverstanden zijn, wil ik in deze brief mijn visie op dit onderwerp te geven. Ik ben mij ervan bewust dat veel lezers het hier niet mee eens zullen zijn.

Wij zijn geneigd onszelf te beschouwen als de top van de piramide. Wij beschouwen de mensheid als superieure wezens, die ver verheven zijn boven onze medebewoners van het dierenrijk. Vragen die niet goed te beantwoorden zijn stoppen we meestal maar gewoon weg. Op die manier houden we de illusie in stand dat wij superieur zijn. Lastige vragen die deze illusie zouden kunnen doorbreken, vermijden we mede daarom liever zo veel mogelijk.

We hebben als mensen heel veel kennis opgebouwd over technische aangelegenheden. We kunnen inmiddels naar de Maan vliegen en daar veilig landen. We kunnen robots maken, gewassen veredelen en tal van dit soort dingen doen. Toch zijn er grenzen aan ons denkvermogen. Het is alsof er een soort van uiterste grens is waar iemand gewoonlijk niet voorbij kan komen. Het is alsof wij kunnen denken binnen zekere kaders maar daar niet buiten kunnen komen.

Wij kunnen als mensen bijvoorbeeld niet goed bevatten hoe ons heelal is ontstaan en wat er daarvoor gebeurd zou kunnen zijn. Wij kunnen ons weinig voorstellen bij het begin van de tijd. Wij worstelen met vragen als “Is het heelal oneindig groot?”

Wij zijn blijkbaar niet goed in staat om dit soort vragen afdoende te beantwoorden. Met andere woorden onze schepper heeft ons zodanig gemaakt dat wij een heel eind kunnen komen met het ontwikkelen van onze verstandelijke vermogens maar in praktijk zijn er grenzen. Blijkbaar kunnen wij niet voorbij die grenzen komen.

Wij gaan er gewoonlijk van uit dat wij de enige menselijke bewoners zijn in het uitgestrekte heelal, en we accepteren het idee dat wij hier min of meer toevallig terecht zijn gekomen omdat de omstandigheden hier blijkbaar gunstig waren om menselijke bewoning mogelijk te maken.

Hoewel iemand intuïtief zou kunnen aanvoelen dat dit vast niet het hele verhaal is, kunnen wij als mensen eenvoudig niet over deze grenzen heen komen in ons denkvermogen. Het is alsof ons denkvermogen binnen zekere muren zich vrij kan bewegen maar daarbuiten niet.

Als we kijken naar onze medebewoners van het dierenrijk dan zien we hetzelfde principe. De leeuw, de koning der dieren bijvoorbeeld, zal zich superieur wanen in het dierenrijk en vinden dat hij bovenaan in de piramide staat. Toch kan een leeuw niet lezen en schrijven, en zal dat ook niet kunnen leren. De leeuw mag dan superieur zijn binnen zijn groep maar daarboven zijn andere bewoners die andere mogelijkheden hebben die ver uitgaan boven de mogelijkheden van de leeuw. Deze koning der dieren is zich niet bewust van de vermogens van de mens om te kunnen denken, te kunnen lezen en schrijven, etc. Hij beschouwt zichzelf eenvoudig als ver verheven boven de mens, die hij in zijn ogen gemakkelijk de baas kan. De mens is feitelijk geen enkele partij voor de leeuw, beschouwd vanuit het standpunt van de leeuw.

Het dier beoordeelt ons als mensen vooral op onze stoffelijke vorm en kan niet goed inschatten tot welke dingen wij in staat zijn. De leeuw heeft geen idee dat wij als mensen in staat zijn om gewassen te veredelen, robots te maken en naar de Maan te vliegen.

Een mens is geneigd op dezelfde manier te reageren als de leeuw uit ons voorbeeld. Als een mens ergens geen stoffelijke vorm tegenkomt die hij kan waarnemen, dan gaat hij er van uit dat er op zo'n plaats geen leven zal zijn. Met andere woorden “wat je niet kunt zien, dat is er niet”, zo is vaak de gedachte.

Tegelijkertijd zijn er steeds meer mensen die uitgaan van het begrip karma. Voorbeelden zijn legio. De ene persoon krijgt die felbegeerde baan net wel, de andere net niet. Zal wel karma zijn, zeggen mensen dan soms. De ene persoon heeft altijd geluk, de andere persoon heeft altijd pech. Zal wel karma zijn, zeggen mensen dan soms. De ene persoon gaat net nog mee op de veerboot die later zal gaan zinken in een woeste zee waarbij velen verdrinken, terwijl een andere persoon op het laatste moment de boot miste door een merkwaardige samenloop van omstandigheden. Zal wel karma zijn, zeggen mensen dan soms.

Met andere woorden veel mensen vinden het niet vreemd dat er blijkbaar af en toe wordt bijgestuurd in de levens van mensen, waardoor de ene gunstige omstandigheden krijgt en de andere ongunstige omstandigheden.

Als er zoiets bestaat als karma, dan kan het niet anders dan dat er een organisatie is die zich hier mee bezig houdt. Dit betekent dat mensen worden gevolgd in hun doen en laten. Dit betekent ook dat er wordt geoordeeld over ons doen en laten. Dit betekent ook dat er gevolgen verbonden zijn aan eerdere keuzes, die misschien al een hele tijd geleden zijn gemaakt. Keuzes die misschien zelfs in voorgaande levens ooit zijn gemaakt.

Als je er van uitgaat dat er zoiets bestaat als karma, dan is dat onderdeel van een manier van denken waarin er dan logischerwijze ook een registratiesysteem nodig is om alles te kunnen vastleggen wat er ooit door iemand in werking is gezet, inclusief de motieven van waaruit iemand heeft gehandeld of heeft nagelaten te handelen. Als we er van uitgaan dat alle mensen gelijk worden behandeld en onder dezelfde wetten vallen, dan is er een registratiesysteem nodig waarin ongeveer 7,5 miljard mensen permanent worden gevolgd, inclusief hun motieven. Dit registratiesysteem is voor mensen niet zichtbaar en in principe niet toegankelijk. Toch moet dit er wel zijn, anders zouden er geen gevolgen aan oorzaken (keuzes) kunnen worden gekoppeld.

Wij kunnen als mensen nauwelijks bevatten hoe een dergelijk registratiesysteem werkt. Dit heeft enige overeenkomst met de leeuw, die niet kan bevatten dat wij naar de Maan kunnen reizen, gewassen kunnen veredelen en robots kunnen maken.

Als iemand door een merkwaardig toeval voortdurend hele ongunstige omstandigheden krijgt, dan zou je dit kunnen beschouwen als volstrekt willekeurig. Als je uitgaat van het principe van karma dan zeg je eigenlijk dat dit zo wordt gepland. Met andere woorden als iemand moeizame omstandigheden heeft, en je gaat er van uit dat dit te maken heeft met karma, dan betekent dit dat er in het leven van zo iemand wordt bijgestuurd door een organisatie die blijkbaar bevoegd is om dit te doen. Deze organisatie heeft blijkbaar bijzondere volmachten om er voor te zorgen dat de ene persoon die mooie woning net wel krijgt en de andere net niet. Deze organisatie is niet zichtbaar maar heeft blijkbaar wel heel veel macht.

Als het toewijzen van bijvoorbeeld een woning en een baan vaak beïnvloed wordt door karmische factoren, dan is het heel goed denkbaar dat de mens die deze keuzes maakt vanuit zijn positie van personeelsfunctionaris of als degene die beslist over toewijzing van een woning, niet altijd vanuit volkomen vrije wil zal kiezen. Soms zal zo'n tussenpersoon misschien een gevoel krijgen dat de ene persoon beter aansluit dan de andere, zonder te beseffen dat dit soort keuzes bijgestuurd kan worden door de machtige organisatie die het uitvoeren van karma regelt.

Wat te denken van schijnbaar toevallige ontmoetingen met mensen die op dat moment heel belangrijk zijn? Dit is een situatie die veel lezers vast wel eens hebben meegemaakt. Als zoiets mogelijk is, dan kan het toch niet anders dan dat zoiets “georganiseerd” wordt? Dat betekent dat degene die het organiseert mogelijkheden heeft om de vrije wil van mensen te beïnvloeden, zodat twee mensen naar hetzelfde punt worden geleid op hetzelfde moment. Als mensen er van uit gaan dat gidsen dit soort toevallige ontmoetingen kunnen verzorgen, dan betekent dit ook dat gidsen binnen zekere grenzen de vrije wil van mensen mogen beïnvloeden.

Als je uitgaat van een mogelijke samenwerking met jouw eigen ziel waarbij jij opeens veel betere dingen in werking kunt zetten dan zonder deze grote hulp, dan is de ziel blijkbaar bevoegd om bij te sturen in jouw leven, misschien zonder dat jij je daarvan bewust bent. Met hulp van de ziel ben je opeens veel sterker, kun je opeens veel meer begrijpen en kun je opeens veel meer voor andere mensen betekenen. Als er zo’n tijdelijke samensmelting is met de ziel, dan beïnvloedt die daardoor jouw leven. Als je met hulp van jouw ziel eenmaal hebt gezien hoe dingen in elkaar zitten dan kun jij je dit later misschien op eigen kracht herinneren.

Als je er van uitgaat dat de organisatie die het uitwerken van karma regelt in principe neutraal is, en jouw ziel altijd zal proberen om jou als persoonlijkheid, als ikje, verder te helpen, dan is het goed denkbaar dat er ook een derde partij aanwezig zou kunnen zijn die jouw leven in de war zou kunnen sturen en jouw omstandigheden doelbewust zou willen proberen te benadelen. We leven immers in een leeromgeving waarin zowel het lichte als het donkere een plaats hebben gekregen. Als je er rekening mee houdt dat er machten bestaan die het niet goed met jou voor hebben, dan zou je je af kunnen vragen wat hun mogelijkheden zijn om iemands leven te beïnvloeden.

Als je ooit eerder hebt samengewerkt met krachten die het niet goed vóór hebben met de mensheid in ruil voor vermogens die je van hen zou kunnen krijgen, dan krijgen deze krachten daarmee allerlei troefkaarten in handen. Deze kaarten kunnen zij uitspelen op het moment dat het hen goed uitkomt. Als zo’n kaart wordt uitgespeeld, dan kan de vrije wil van een mens in grote mate worden “overruled”. Met andere woorden hoe meer iemand zich op het pad heeft begeven van zwarte magie, des te meer de krachten waarmee toen werd samengewerkt diens vrije wil kunnen beïnvloeden. Het krijgen van vermogens vanuit de krachten die het niet goed met de mensheid vóór hebben, gaat altijd vergezeld van het inleveren van een deel van je vrije wil. Degenen die oordelen over de mensheid en het karma vaststellen, kunnen dit goed overzien en nemen dit mee in hun beslissingen.

In praktijk zijn er talloze situaties waarin mensen feitelijk geen vrije wil hebben maar zich daar niet van bewust zijn.

Voor veel lezers zal het heel confronterend zijn om dit te lezen en sommigen zullen er misschien de voorkeur aan geven om te blijven geloven in een volkomen vrije wil, maar dat verandert niets aan de feitelijke situatie. Door dit thema te belichten probeer ik dingen onder de aandacht te brengen die zouden kunnen bijdragen aan het opnieuw onderzoeken van jouw eigen visie op dit gebied.

Over het hiernamaals

Wie in de esoterische en theosofische literatuur op zoek gaat naar praktisch bruikbare informatie over dit onderwerp, komt weinig tegen wat kan helpen om een helder beeld te krijgen van wat ieder van ons na afloop van dit leven tegen zal komen. Omdat dit volgens mij toch een belangrijk thema is, wil ik proberen in deze brief hier meer duidelijkheid over te geven. Ik kan hier iets over vertellen omdat ik af en toe bewust in deze contreien aanwezig mag zijn.

Uit literatuurstudie over het leven na de dood komen enkele veel beschreven aspecten naar voren waar min of meer overeenstemming over bestaat. Zo is er na het overlijden meestal vrij snel een soort van evaluatie van het net afgeronde leven op Aarde. Het is alsof de belangrijkste gebeurtenissen nog even kort langskomen zodat er een soort van samenvatting ontstaat van het hele leven. Een ander aspect is de ontmoeting met dierbaren. Voor de mensen die uitgaan van reïncarnatie is er na verloop van tijd het thema van het opnieuw indalen, in voorbereiding op een nieuwe geboorte. Wat er in de tussenliggende periode allemaal kan gebeuren is grotendeels onbekend terrein. Soms wordt er gesproken over een opgaan in het Licht, wat dat dan ook moge zijn. Dit zijn de belangrijkste aspecten die uit de literatuur op dit gebied naar voren komen.

Naar mijn idee is dit beeld heel summier en zou het mooi zijn wanneer hier meer helderheid over zou komen, met name voor mensen die direct te maken hebben met situaties van overgaan naar een leven na de dood. Vanuit dit vertrekpunt wil ik proberen aanvullingen te geven die kunnen helpen een vollediger beeld te krijgen van wat er zich na de dood afspeelt.

Wanneer iemand is overleden, is het van belang zich te richten op het Licht. Dit symbolische Licht is feitelijk het hogere deel van iemand, dat vaak de ziel of het hogere zelf wordt genoemd. De zoektocht naar het Licht is dus eigenlijk de zoektocht naar het hogere zelf. Deze zoektocht naar het Licht na de dood, is daarom feitelijk niet anders dan de zoektocht naar samenwerking met de ziel, het hogere zelf, in het leven op Aarde maar dan onder andere omstandigheden.

***Na de dood is er niet opeens veel meer Wijsheid of Genegenheid.
Het bewustzijn is grotendeels hetzelfde gebleven. Alleen de leeromgeving is veranderd.***

Het is een illusie te verwachten dat na de dood alle moeilijkheden onmiddellijk zijn opgehouden te bestaan. Zoals de zoektocht naar het Licht dan gewoon doorgaat of door zou moeten gaan, zo gaan ook de hindernissen op die weg gewoon door.

Zoals in de loop van vele levens er vele leersituaties zijn, zo zijn er ook in het leven in het hiernamaals vele “leeromgevingen”. Het is dus niet één wereld maar er zijn diverse werelden waarin men van de ene afdeling over kan gaan naar een andere.

Sommige dingen die op Aarde voorkomen spelen niet in het hiernamaals. Omgekeerd zijn er in het hiernamaals ervaringen die op Aarde niet voorkomen. Het is dus niet altijd beter in het hiernamaals, het is eenvoudig anders.

Ook in het hiernamaals kan men lessen leren maar in praktijk blijkt het leren in die situatie vaak aanzienlijk moeilijker te zijn dan het leren van lessen tijdens het leven op Aarde. Voor de meeste mensen gaat ontwikkeling tijdens het leven op Aarde sneller dan ontwikkeling in het hiernamaals.

Als men zichzelf heeft aangeleerd om zich te richten op het innerlijke kompas in het leven op Aarde, dan kan men deze vaardigheid ook beter toepassen zodra men de dood is gepasseerd. Zo kan men de weg vinden naar afdelingen die dichterbij de buurt liggen van het hogere zelf, de ziel.

Als men op Aarde niet gericht is geweest op het innerlijke kompas, dan zal men in de omgeving waar men na de dood terecht komt dat waarschijnlijk ook niet doen. Men komt dan terecht in een omgeving die qua motieven veel overeenkomsten vertoont met het leven dat men kort daarvoor op Aarde had. Het kan in zo'n situatie heel lang duren voordat men verder gaat naar een afdeling die dichterbij de buurt is van het hogere zelf, de ziel. Het kan zelfs zijn dat iemand vanuit deze lagere contreien weer indaalt en begint aan een volgende incarnatie. Er is dan feitelijk weinig toegevoegd aan de spirituele ontwikkeling in de vaak lange periode dat iemand niet in incarnatie is.

Degenen die in het leven op Aarde proberen te leven in overeenstemming met hun innerlijke kompas (hun innerlijke weten), kunnen in het hiernamaals vorderingen maken door ditzelfde principe te blijven toepassen na hun dood. Zo kunnen ze Wijsheid en Genegenheid ontwikkelen in de periode tussen twee levens in. Bij een nieuwe geboorte kunnen ze daardoor ondertussen verder zijn ontwikkeld dan op het einde van hun voorgaande leven op Aarde.

In praktijk duurt het vaak lang voordat men kan beginnen aan een volgend leven. Soms is dit al na enkele jaren maar gewoonlijk duurt dit vele tientallen jaren. Als het gaat om hele belangrijke levens dan vraagt dit meestal een lange voorbereidingsfase.

Ook in het hiernamaals wordt karma uitgewerkt.

Dat betekent dat er allerlei ervaringen mogelijk zijn die als doel hebben iets met anderen uit te werken, hetzij aangenaam, hetzij onaangenaam. Dit is vergelijkbaar met de manier waarop dat op Aarde gebeurt. In het hiernamaals is men dus niet gevrijwaard van karma.

In het leven op Aarde wordt de dood door sommigen gezien als een soort van uitweg uit de moeilijkheden maar in het hiernamaals is deze uitweg er niet. Als iemand daar in moeilijkheden komt, zijn er andere oplossingen nodig.

Mensen die nog in incarnatie zijn, kunnen soms in contact komen met mensen uit het hiernamaals tijdens de uren van slaap. Gewoonlijk is men zich hier niet van bewust. Met andere woorden zodra men weer wakker wordt zijn alle herinneringen weer verdwenen. Sommige mensen is het gegund hier toch bewust iets van mee te krijgen. Omdat ik in de afgelopen jaren heel bewust allerlei dingen heb meegemaakt in het hiernamaals, kan ik hier iets over schrijven, bedoeld voor de mensen die dit niet uit eigen ervaring hebben meegekregen. Ik heb in de afgelopen jaren verschillende afdelingen in het hiernamaals leren kennen en heb daar veel onderwijs gekregen.

Vaak zijn mensen zich helemaal niet bewust van hun dood. Hun bewustzijn verschuift eenvoudig naar het hiernamaals zonder dat men in de gaten heeft dat het stoffelijke lichaam niet meer beschikbaar is. Dit heeft veel overeenkomsten met de situatie waarin mensen verkeren als ze "dromen" terwijl hun lichaam in de slaapmodus is. Tijdens een droom is men zich er vaak ook niet van bewust dat er sprake is van een droom. Men beleeft de ervaringen van dat moment eenvoudig als de werkelijkheid, zonder te beseffen dat het gaat om een droom.

Sommigen denken dat mensen in het hiernamaals de achtergebleven mensen observeren vanuit een plekje in "de hemel". In praktijk komt dat maar weinig voor. Degene die is overleden heeft over het algemeen een gevuld programma en heeft daarom maar weinig ruimte om zich bezig te houden met degenen die op Aarde achter blijven. In situaties van shock in verband met het overlijden kan deze situatie zich echter wel af en toe voordoen. De hoofdlijn is dat mensen na hun dood worden opgevangen en worden meegenomen naar hun eerstvolgende fase van ontwikkeling.

Over sterke zielen en over het ritme van de ziel

Er wordt veel gesproken en geschreven over sterke zielen. Omdat dit thema heel belangrijk is in deze periode, wil ik hier mijn visie over geven.

De ziel, het hogere zelf, is een hoger deel van jouzelf waar je mee verbonden bent maar wat jij niet zelf bent. Jij bent een ikje, een persoonlijkheid, die het ene leven na het andere leeft. De ziel blijft in principe op de hogere gebieden en heeft een eigen leven. Jij weet eigenlijk nauwelijks iets van jouw ziel. Omgekeerd weet jouw ziel alles over jou.

Jouw ziel volgt jou en probeert toenadering te zoeken. In de afgelopen eeuwen waren hier maar weinig mogelijkheden voor maar nu de wetten die het evolutieproces besturen zijn aangepast, heeft de ziel veel meer ruimte om zich met haar lagere deel (met jou dus) in verbinding te stellen.

Als je je iets wil voorstellen bij een ziel, dan zou je de ziel kunnen beschouwen als een soort van gids, iemand die subtiele signalen geeft om jou te helpen jouw lessen zo goed mogelijk te leren. De ziel is veel sterker dan een gemiddelde gids en kent jou veel langer en beter. In het verleden was de begeleiding van mensen vaak in handen van gidsen, zonder dat de zielen zich hier veel mee bezig hielden, maar sinds de aanpassingen in ons evolutieproces is dit anders geworden en nemen de zielen veel meer initiatief.

Zielen zijn er in vele soorten en maten. Er zijn beginnende zielen, gevorderde zielen en vergevorderde zielen. Een vergevorderde ziel wordt soms een sterke ziel genoemd. Zo'n vergevorderde ziel, is al miljoenen jaren onderweg in het proces van evolutie, ook al is het misschien moeilijk om dit in je gevoel te krijgen.

***Als je verbonden bent aan een sterke ziel,
dan is dat niet altijd iets wat je zelf direct in de gaten hebt.***

Het kan soms heel lang duren voordat je daar langzaam meer zicht op krijgt. Als je een sterke ziel hebt, dan heb je veel mogelijkheden om sterker te worden in de voor ons liggende jaren. Als je een minder sterke ziel hebt, dan heb je ook minder mogelijkheden om te groeien.

***Als er een sterke verbinding is met een sterke ziel,
dan kan iemand bijzondere dingen doen.***

Op eigen kracht kan iemand weinig bijzonders doen. Wanneer je in de loop van de jaren leert om bewust samen te werken met jouw ziel, dan kun je steeds meer doen om anderen te helpen met hun ontwikkelingsproces.

Er zijn in ons land veel sterke zielen in incarnatie. Deze mensen hebben nu allemaal prachtige mogelijkheden om het contact met hun hogere deel weer op te bouwen. Dit heeft tijd nodig, veel tijd. Als jij in de diepte van jouw hart voelt dat dit voor jou de juiste weg is, dan is het van belang hier voldoende tijd aan te besteden. Als je die weg blijft volgen, dan word je langzaam sterker en kun je allerlei dingen steeds beter aanvoelen. Je kunt dan ook beter aanvoelen wat er in andere mensen leeft en hoe je andere mensen misschien zou kunnen helpen met hun leerproces.

Je kunt werken aan de opbouw van verbinding met jouw ziel, door regelmatig af te stemmen op jouw spirituele hartcentrum en te voelen wat daar leeft. Sommigen zouden dat misschien meditatie noemen.

Je kunt hier ook aan werken door in de loop van de dag zo goed mogelijk het innerlijke weten te blijven volgen en je af te vragen wat je voor mensen kunt betekenen die op jouw weg komen.

Je kunt hier ook aan werken door bij belangrijke beslissingen af te stemmen op dit spirituele hartcentrum en te proberen aan te voelen hoe een situatie in elkaar zit.

De verbinding met de ziel is voor veel mensen al langere tijd moeizaam geweest. De samenwerking tussen ziel en persoonlijkheid is veelvuldig in de war gestuurd door de donkere kant, meestal zonder dat mensen dit in de gaten hadden. Dit gold niet alleen voor de zwakkere zielen maar ook voor de sterkere. Dit is dus iets wat weer helemaal op gang moet komen. Het is niet vanzelfsprekend om te vertrouwen op wat je innerlijk kunt aanvoelen in de diepte van jouw hart op jouw beste momenten.

Als je toch geduldig blijft werken aan het opbouwen van verbinding met jouw ziel, dan ga je dit vanzelf meer merken. Je gaat dan af en toe voelen dat je sterker bent dan gewoonlijk, alsof je wordt gedragen door een onzichtbare kracht. Dat is de instroom vanuit de ziel. Vaak krijg je dan nieuwe inzichten.

Het contact met de ziel gaat in golven. Nadat je op de bovenkant van de golf bent geweest en je je sterk voelt, wordt het daarna weer minder. Je komt dan weer terug in jouw eigen energie, zonder de extra instroom van de ziel. Als je aan de onderkant van zo'n golfbeweging bent gekomen, kan het zijn dat je je misschien zelfs depressief voelt. Vaak is er dan de verwerking van een stuk oud zeer. Na een tijdje gaat ook dat weer voorbij en ga je weer naar de bovenkant van de golfbeweging en ga je je weer beter voelen.

Het contact met de ziel gaat dus in golven waarin je je afwisselend heel goed en soms heel somber kunt voelen. Dit is iets wat alle mensen ervaren die deze weg volgen. Het opruimen en schoonmaken van oud zeer dat op deze manier langs komt, zorgt ervoor dat je je af en toe teleurgesteld kunt voelen. Dit is onderdeel van de verwerkingsprocessen. Na een tijdje gaat dat vanzelf wel weer over en heb je ondertussen meer ruimte gemaakt voor meer contact met de ziel.

Op de bovenkant van de golf word je in de loop van de tijd steeds sterker en kun je steeds meer doen om anderen te helpen met hun groeiprocessen.

Na verloop van tijd weet je uit ervaring dat de verwerkingsprocessen op de onderkant van de golf best zwaar kunnen zijn maar dat dit tijdelijk is en dat het daarna weer beter wordt. Als je hebt ervaren dat deze verwerkingsprocessen in golven verlopen dan weet je beter wat je kunt verwachten en dan vind je het misschien ook niet meer zo erg wanneer je op de bodem van een golf bent aangekomen. Je weet dan dat de sombere gevoelens vanzelf weer overgaan en dat je daarna sterker bent geworden dan daarvoor. Door ervaring krijg je vertrouwen in dit proces van schoonmaken.

Dit is in grote lijnen het ritme van de ziel. Dit is wat je ervan kunt merken in het gewone dagelijkse leven. De ziel heeft dus de leiding in deze toenadering en bestuurt het proces. De ziel houdt daarbij zorgvuldig rekening met jouw omstandigheden. Als er dingen zijn die per sé moeten gebeuren in jouw dagelijkse leven, dan zal de ziel daar rekening mee houden en zorgen dat jij voldoende ruimte hebt om aan de minimale verantwoordelijkheden een invulling te kunnen geven.

Als je verbonden bent aan een sterke ziel, dan zal die ziel in deze periode de leiding op zich nemen over jouw ontwikkeling. Dat betekent dat je dan mogelijkheden krijgt om flink te groeien. Als je daar voor openstaat, dan kun je in de komende jaren flinke vorderingen maken.

Jouw visie zal als gevolg van deze sterke ontwikkeling aanzienlijk veranderen en steeds meer overeenkomen met de Wijsheid van jouw ziel. Je zou er goed aan doen om je ondertussen aan te passen aan het ritme van de ziel, zo veel als maar mogelijk is. Als je die weg volgt, dan kun je steeds meer voor andere mensen betekenen en hen steeds beter helpen met hun leerproces. Vaak is er dan voor jouzelf ruimte om oude wonden te herkennen en te genezen.

Als je wel verbonden bent aan een sterke ziel en je voelt dat jouw ziel zich aandient om met jou samen te werken maar je wijst dit af, dan zal de ziel dit na verloop van tijd accepteren en haar pogingen minderen om jou te naderen. Je houdt dus een vrije keuze of je deze weg wil volgen of niet.

***De ziel dient zich aan maar jij beslist in laatste instantie
of je wil gaan samenwerken met de ziel of dat je liever een andere weg volgt.***

Als jij wil leren samenwerken met de ziel en op die manier anderen meer wil gaan helpen bij hun groeiproces, is er misschien eerst een traject nodig waarin je zelf sterker wordt en waarin je oude en diepe wonden eerst zo goed mogelijk kunt genezen, voordat je zo ver bent dat je meer tijd beschikbaar hebt voor anderen. Met name de mensen die in de afgelopen eeuwen zware klappen hebben gekregen, zullen nu eerst ruimte nodig hebben om weer zo goed mogelijk te herstellen. Het helpen van andere mensen is daardoor misschien iets wat pas na een tijdje goed op gang kan komen.

Het is dus van belang aan te voelen wat je het beste kunt doen in jouw eigen situatie. Vaak is dat in alle eenvoud proberen om sterker te worden en meer begrip te krijgen voor wat er gaande is. Er zijn in onze periode bijzondere dingen gaande die maar heel weinig voorkomen en het is daardoor niet vreemd dat er veel tijd nodig is om allerlei dingen eerst rustig te laten bezinken voordat je belangrijke keuzes maakt om een bepaalde weg op te gaan.

***De leiding van de ziel is iets wat al langere tijd gaande kan zijn,
zonder dat jij je hier zo van bewust bent.***

De ziel kan allang gezorgd hebben voor de juiste omstandigheden om je zo goed mogelijk te kunnen ontwikkelen. De ziel heeft hier in deze bijzondere periode haar eigen mogelijkheden voor. De ziel kan zorgen dat de juiste mensen op jouw weg komen als er hulp nodig is. De ziel kan er soms ook voor zorgen dat jij meer tijd en ruimte krijgt. Toch kunnen al deze dingen op jouw weg komen zonder dat je beseft dat dit geleid is door jouw ziel, jouw hogere zelf.

In een tijd waarin er veel verwarring is, kan de ziel rust en innerlijke zekerheid geven. Naarmate je beter je plaats in jouw hart kunt innemen, kun je ook beter de zekerheid voelen die je daar kunt krijgen als gevolg van de instroom van de ziel.

Zekerheid komt voort uit het diepe gevoel in het hart.

De vaak ingewikkelde redeneringen van het hoofd, kunnen deze zekerheid niet geven. Innerlijke zekerheid krijg je door te leren leven vanuit het hart.

Verwerkingsprocessen

Als je voor jezelf hebt vastgesteld dat je een probleem hebt en daar met iemand over wil praten, dan kan dat misschien helpen om meer inzicht te krijgen in de situatie. Misschien helpt het om je hart te luchten door uit te spreken wat er in jou leeft. Het kan zijn dat dit jou een opgelucht gevoel geeft en je daarna weer “verder” kunt.

Het kan een hele fijne ervaring zijn te merken dat er iemand is die echt naar jou wil luisteren. Je kunt dan even een gevoel van verbondenheid ervaren, dat misschien voldoende is om weer door te gaan op jouw weg. Toch zal het zoeken naar (emotionele) aandacht van anderen wanneer jij in een probleemsituatie terecht bent gekomen, niet helpen om tot inzicht te komen. Je belast daar bovendien anderen mee zonder daar echt verder mee te komen.

Het kan ook zijn dat je in gesprek raakt met iemand over de **oorzaken** van de dingen waar je nu tegenaan loopt, waardoor je misschien opeens veel meer zicht krijgt op wat er in de diepte gaande is in jouw leven. Dit aspect van spirituele ontwikkeling is bijzonder waardevol, maar meestal is dit toch nog niet genoeg, ook al klinkt dit in eerst instantie misschien zuur.

Als je gaat filosoferen over wat precies de oorzaak van jouw probleem zou kunnen zijn, dan heb je het risico dat je vooral met je hoofd actief bent en niet in de diepte van het hart komt. Het kan dan zijn dat je dingen gaat verklaren, zodat je met je hoofd weer rust hebt in de situatie terwijl je misschien tegelijkertijd voelt dat er meer nodig is dan dit, om structureel verder te komen.

Zelfs als je iemand hebt gevonden waar je werkelijk goed mee kunt praten waardoor er meer zicht ontstaat op de dieperliggende oorzaak van jouw probleem, zal er na verloop van tijd zoiets nodig zijn als verwerking van het oude zeer dat dan langs kan komen.

Als je op het punt bent gekomen dat het inzicht niet alleen het hoofd bereikt maar ook in de diepte van het hart aankomt, dan is er gewoonlijk een verwerking nodig van de dingen die je dan onder ogen ziet. Dit verwerken van oud zeer heeft soms het karakter van schoonbloeden. Dit is niet iets wat het hoofd kan doen, dit is een zaak van het hart. Daar liggen de onbewuste herinneringen opgeslagen aan duizenden jaren geschiedenis, waarin iedereen van ons onvoorstelbaar veel ellende heeft meegemaakt. Deze ervaringen veroorzaken een belemmering tussen jou en de ziel. Met andere woorden naarmate je meer van deze onbewuste herinneringen hebt schoongemaakt, des te meer ruimte krijg je voor een verdergaande samenwerking met de ziel.

Verwerken doe je vooral met het hart, en niet met het hoofd.

De confrontatie met belangrijke ervaringen uit het verleden is meestal akelig. Toch kun je hierdoor vaak meer begrip krijgen voor jouw eigen reacties in deze periode. Je leert jezelf beter kennen door meer zicht te krijgen op relevante stukken verleden. Als je hier bewust ruimte voor maakt, kan de ziel deze ruimte benutten om zo veel mogelijk schoon te maken, als voorbereiding op bewuste verdere samenwerking.

De meest gebruikelijke reactie van mensen op de ziel die zich aandient met het verwerken van een stuk oud zeer, is hier zo veel mogelijk voor weg te lopen.

Vaak voelen mensen wel aan dat er eigenlijk veel meer tijd nodig is om met dit soort dingen bezig te zijn, maar zijn er in praktijk allerlei redenen waarom je hier liever niet al te veel mee bezig bent.

Verwerkingsprocessen zijn niet leuk. Toch krijg je er veel voor terug. Als je eenmaal hebt ervaren dat je door hier toch de nodige ruimte voor te maken, uiteindelijk veel beter kunt samenwerken met jouw ziel, dan kan dit een motivatie zijn om toch maar door te gaan op deze weg.

Verwerken kun je vaak het beste alleen doen, zonder andere mensen direct in de buurt. Je hebt dan vaak behoefte aan privacy en vooral aan rust. Voor degenen die hun dagelijkse leven nog niet zo ver hebben gereorganiseerd dat hier voldoende ruimte voor is gekomen, is het daarom van groot belang hier opnieuw naar te kijken. De mogelijkheden om te leren samenwerken met de ziel zijn in deze periode bijzonder groot, maar dat vraagt wel de nodige aanpassingen in je dagelijkse leven. Als je die weg wil volgen, dan is het noodzakelijk dat je hier tijd voor vrijmaakt.

Het kan heel waardevol zijn te beseffen dat jouw ziel de leiding heeft bij deze processen. De ziel weet welke stukken er het beste aangepakt kunnen worden. Jouw ziel maakt inschattingen wat er haalbaar is in jouw situatie. Jouw ziel is dus een soort van therapeut, ook al zie je die niet fysiek. Toch heeft jouw ziel de leiding over dit proces.

De ziel weet wat jij ongeveer aan kunt. De ziel houdt daarbij rekening met jouw motivatie. Als jij sterker gemotiveerd bent, zal de ziel daar rekening mee houden en meer oud zeer verwerken dan wanneer jij hier niet al te veel aandacht aan wil besteden. Je hebt dus zelf wel degelijk invloed op deze processen van verwerken. Je kunt dit sturen door hier meer of minder aandacht aan te willen besteden. Jouw ziel merkt dat op, en zal aan de hand daarvan bijsturen.

Verwerken betekent gevoelens langs laten komen. Dit kan zich uiten in huilen, verdrietig zijn, depressief zijn of wat dan ook. Het zijn gevoelens, geen gedachten.

Verwerken heeft dus niet te maken met begrip of met verklaringen. Verwerken heeft puur te maken met dieperliggende gevoelens, die ergens in de diepte van jouw hart verborgen liggen en de samenwerking met jouw ziel belemmeren. Begrip maakt de samenwerking met jouw ziel beter, maar dat is vaak niet genoeg. Het oud zeer dat op de bodem van jouw hart verborgen ligt, zal eerst opgeruimd moeten worden voordat de samenwerking met de ziel naar een volgende fase toe kan.

Door oud zeer te verwerken in jouw hart, maak je meer ruimte voor de ziel. Verwerken is daarom een belangrijk onderdeel van bewustzijnsontwikkeling.

Verwerken kun je meestal het beste alleen doen, in stilte en enigszins verborgen voor andere mensen, waarbij je er van uit mag gaan dat jouw ziel ook dit zo goed mogelijk zal proberen te begeleiden. Als het gaat om mensen die het zwaar te verduren hebben gehad in de afgelopen duizenden jaren, dan is er vaak veel oud zeer dat verwerkt moet worden, voordat de bewuste samenwerking met de ziel weer stevig kan worden opgebouwd. Als je hier echt mee aan de slag wil gaan, dan is het van belang jouw dagelijkse leven zo in te richten dat je hier voldoende ruimte voor hebt. Jouw ziel kan dan de ruimte die jij hebt gemaakt, zo goed mogelijk benutten.

Als je deze weg volgt, dan zal dat in het begin vaak zwaar zijn, maar na verloop van tijd ga je steeds beter zien wat er al is opgebouwd aan samenwerking met jouw ziel. Juist door de intensievere samenwerking met jouw hogere zelf, kun je dan meer doen voor anderen, en juist dit is wat voor jouzelf meer mooie ervaringen mogelijk maakt.

Veranderingsprocessen

Mensen houden over het algemeen niet zo van veranderingsprocessen. Zeker in een periode dat er veel deadlines zijn, veel druk om te presteren op allerlei gebieden en veel te weinig tijd om eens in alle rust met iets bezig te zijn, hebben mensen vaak het liefst dat veel aspecten in hun dagelijkse leven bij voorkeur zo veel mogelijk blijven zoals het is, zeker als dat aspecten zijn die ze niet zien als iets wat niet goed zou zijn.

Veranderen kost vaak veel tijd en vraagt meestal veel inspanning.

Als die veranderingen dan ook nog eens gevolgen hebben voor anderen, dan kiezen veel mensen er voor om maar zo weinig mogelijk te veranderen, in een poging de rust die er nog is, zo veel mogelijk te bewaren. Zelf niet veranderen geeft een soort van rust, een schijnbare stabiliteit in een toch al sterk veranderlijke wereld waar je nu eenmaal niet zo veel tegen kunt doen. Voor zo ver je wel de keuze hebt om al dan niet te veranderen, kiezen mensen vaak voor het handhaven van de eigen gewoontes en voor het in stand houden van de eigen visie, zelfs als ze diep in hun hart aanvoelen dat ze eigenlijk eens opnieuw naar het één of ander aspect zouden moeten kijken.

Veranderen vraagt veel energie. Je moet er moeite voor doen en er is toch al zo veel energie nodig voor allerlei verplichtingen waar je nu eenmaal niet onderuit kunt. Waarom dan veranderen als het misschien niet per sé nodig is? Die keuze is voor veel mensen snel gemaakt. In je vrije tijd kun je volgens de meeste mensen beter even ontspannen op een sportveld of een avondje doorbrengen op een feestje of iets dergelijks, dan je druk te maken over jouw spirituele ontwikkeling.

Het is begrijpelijk dat mensen op deze manier zijn gaan denken, in een wereld waarin het de vraag is wat je hier precies komt doen en waar je vandaan bent gekomen.

Veranderen is niet vanzelfsprekend, het is iets wat extra inspanning vraagt, in een wereld waarin de meeste mensen toch al te weinig energie hebben.

Nu onze leeromgeving beter is ingericht dan in vele duizenden jaren hiervoor, zijn er prachtige mogelijkheden om jezelf te ontwikkelen op het spirituele gebied. Als je aanvoelt dat dit zo is, en als je hier ruimte voor wil maken, dan kun je in de komende jaren flink groeien en veel sterker worden. Probleem daarbij is vaak dat je voortdurend veranderingen zult merken in jezelf, en dat je jouw omgeving voortdurend anders zult gaan zien in de loop van de tijd.

Als je bezig gaat met intensieve spirituele ontwikkeling in hechte samenwerking met de ziel, dan betekent dat in praktijk een eindeloze stroom aan veranderingen.

Dit is het gevolg van de dingen die je dan stap voor stap duidelijk worden gemaakt van binnenuit en van bovenaf, door jouw eigen ziel, jouw hogere zelf. Die maakt jou dingen duidelijk en wacht dan op jouw reactie.

Als je dingen anders gaat zien, dan betekent dat vaak dat je voelt dat er aanpassingen nodig zijn in de manier waarop je met dingen omgaat. Als er door jouw ziel duidelijk wordt gemaakt hoe je in de afgelopen periode met dingen bent omgegaan die botsten met jouw innerlijke weten (misschien zonder dat jij je hier zo bewust van was), dan voel je innerlijk dat je hier opnieuw naar zou moeten kijken. Dit heeft dan aanpassing nodig.

De ziel maakt dingen duidelijk waardoor jij ziet welke aspecten van jouw handelen botsten met jouw innerlijke weten. Als je dit (h)erkent en de verantwoordelijkheid op je wil nemen om dit aan te passen en in overeenstemming te brengen met jouw betere weten, dan is er een mooie uitgangspositie om zo'n veranderingsproces in te gaan.

***Zolang je iets niet als een probleem ziet,
zul je meestal ook niet bereid zijn dit aan te passen.***

Van belang is dat je (h)erkent dat de situatie zoals die is, tot problemen leidt. Als je een aspect van jouw gedrag aanpast omdat iemand anders dat beter vindt, dan zal dat op de lange termijn meestal niet werken. Veranderingen in jouw eigen handelen zijn vaak alleen duurzaam als jij zelf goed gemotiveerd bent om hieraan te werken. Deze motivatie om te willen veranderen in jouw gedrag, ontstaat meestal pas als je ziet dat de manier waarop het nu gaat, problemen oplevert.

Jouw ziel is jouw coach. Jouw ziel kan het beste overzien welk aspect van jouw dagelijkse leven het eerste aangepakt zou moeten worden. Jouw ziel zal dit van bovenaf en van binnenuit aan jou duidelijk maken, op zo'n manier dat dit voor jou volkomen helder is. Jouw ziel kent jou door en door, en weet precies hoe zij dit het beste aan kan pakken, zodat de situatie voor jou volkomen duidelijk is. Deze duidelijkheid is cruciaal, want dat is van grote invloed op jouw motivatie om moeite te doen voor een veranderingsproces, terwijl alle andere aspecten van jouw dagelijkse leven ondertussen gewoon doorgaan.

Als jij eenmaal zo ver bent dat je bereid bent te veranderen, dan kan dat betekenen dat je oude gewoontes los gaat laten. Soms kan dit heel verwarrend zijn omdat je misschien heel lang gewend bent iets op een bepaalde manier te doen, terwijl je nu ziet dat dit uiteindelijk niet goed werkt, maar heb je misschien nog geen nieuwe manier gevonden die beter werkt. Je kunt dan het gevoel krijgen dat het oude niet meer voldoet maar dat je eigenlijk ook nog niet echt iets nieuws hebt gevonden dat beter werkt.

Dit gevoel van onwennigheid met de nieuwe situatie is gebruikelijk bij veranderingsprocessen. Er is daarom moed nodig om hiermee verder te gaan, met name in een situatie waarin je veel verantwoordelijkheden hebt waar je niet direct van af kunt komen. Veranderingen zijn veel gemakkelijker in een situatie waarin er veel ruimte is om te oefenen met nieuwe manieren om met dingen om te gaan en waarin er ruimte is om vaardigheden te ontwikkelen. Als er veel druk is en weinig ruimte, dan is dat een ongeschikte uitgangspositie om grote veranderingen voor elkaar te krijgen.

Jouw ziel kan dit soort dingen goed overzien en maakt op basis van jouw totale pakket een keuze welke dingen er van binnenuit en van bovenaf worden belicht. Jouw ziel maakt bij deze keuze ook een inschatting van jouw motivatie om hieraan te werken.

Als er door de ziel innerlijk duidelijk wordt gemaakt welk deel van jouw handelen meer aandacht nodig heeft, dan kun je veel weerstand tegen komen. Deze weerstand kan zowel komen uit jezelf als uit jouw omgeving.

Als je merkt dat aanpassing van jouw gedrag niet gewaardeerd wordt door mensen uit jouw omgeving, dan wordt het moeilijker om verder te gaan met die verandering. Je komt dan voor de keuze te staan of je eigenlijk wel verder wil op de weg van aanpassingen of dat je hiermee wil stoppen, als mensen in jouw omgeving het hier helemaal niet mee eens zijn.

Steeds opnieuw kom je bij veranderingsprocessen uit op de keuze of je hier mee door wil gaan of toch maar liever niet, en je eigenlijk liever wil dat alles blijft zoals het is.

***Bij grote veranderingsprocessen zul je vaak moeten leren
alleen te staan wanneer dat nodig is.***

Als jij je steeds opnieuw aanpast aan wat anderen van jou verwachten, dan remt dat jouw eigen spirituele ontwikkeling enorm. Het is daarom belangrijk je meer los te maken van wat anderen van jou vinden, voordat grotere veranderingsprocessen meer kans van slagen hebben. Mensen die gewend zijn alleen te staan, kunnen vaak gemakkelijker hun gedrag veranderen dan mensen die gewend zijn zich voortdurend aan te passen aan wat anderen van hen verwachten.

Als jij verandert, dan heeft dat meestal ook effect op andere mensen. Als jij anders met dingen omgaat, dan zullen andere mensen dat ook merken. De mensen die te maken krijgen met jouw veranderingen, zullen misschien tijd nodig hebben om hieraan te wennen.

Het is heel goed denkbaar dat je in het begin niet echt soepel omgaat met jouw nieuwe manier van reageren. Er ontstaat dan een periode dat mensen die jou kennen, merken dat jij aan het veranderen bent terwijl je zelf misschien nog naarstig op zoek bent naar een soepele manier om jouw nieuwe visie in praktijk te brengen.

Dit vraagt geduld en begrip, zowel van jouzelf als van degenen die hiermee te maken krijgen. Er is voor alle betrokkenen tijd nodig om te wennen aan de nieuwe situatie. Als het gaat om echt grote veranderingen, dan zal er veel tijd nodig zijn voordat alle betrokkenen gewend zijn aan jouw nieuwe manier om met dingen om te gaan.

***Als het gaat om hele grote veranderingen in visie, dan kan dit tot gevolg hebben
dat mensen in jouw omgeving jou niet meer geloofwaardig vinden.***

Als jij dan toch verder wil op de weg die jij innerlijk aanvoelt als juist, dan zul je er rekening mee moeten houden dat er dan mensen uit jouw omgeving af zullen haken en het contact met jou zullen laten uitdoven, misschien zelfs tot er helemaal geen contact meer is. Als dit jouw weg is, dan kom je steeds opnieuw voor de keuze te staan of je in die situatie toch verder wil op de weg die jij innerlijk aanvoelt als juist en in overeenstemming met jouw innerlijke weten.

Jouw eigen visie botst vaak met de Wijsheid van jouw betere deel, jouw ziel, jouw hogere zelf. Dit betekent dat als jij in de loop van de jaren jouw eigen visie geleidelijk aanpast aan de Wijsheid van jouw ziel, er enorme veranderingen in jouw visie komen. De kans is dan vrij groot dat er allerlei mensen in jouw omgeving zullen afhaken en jou aan jouw Lot over zullen laten, misschien hoofdschuddend of zich zorgen makend. Dit is onvermijdelijk de uitkomst bij grote veranderingen.

Nu allerlei sterke zielen de leiding op zich nemen van hun persoonlijkheden in incarnatie, zullen er verscheidene mensen zijn die flink van visie zullen veranderen in de komende jaren. Wat als het gaat om bekende mensen in onze maatschappij die onderwijs geven en er na verloop van tijd achter komen dat de visie die zij jaren hebben verkondigd, in strijd blijkt te zijn met hun innerlijke weten, met de Wijsheid van hun ziel?

Wat als dit bekende Nederlanders zijn die vele “volgers” hebben? Hun bekendheid kan dan tegen hen werken. Hoe meer “volgers” zij hebben, hoe moeilijker het zal zijn om hun draai in visie uit te leggen aan hun achterban.

Voor een huisvrouw met weinig contacten is het veel gemakkelijker een andere visie aan te nemen dan wanneer je een gerespecteerde professor bent met veel studenten die opeens zou moeten toegeven dat de visie die hij in het verleden heeft uitgedragen, in feite botst met de Wijsheid van zijn ziel. Het komt er dan op aan in hoeverre je gemotiveerd bent jouw eigen innerlijke kompas te blijven volgen, ongeacht wat andere mensen daar misschien van zouden kunnen vinden.

Je wordt dan teruggeworpen op jezelf, en je zult dan in de diepte van jouw hart een keuze moeten maken hoe je verder wil gaan. Aan de hand van jouw keuze, zal de ziel bepalen hoe de samenwerking het beste verder zou kunnen gaan. Soms betekent dit dat het dan voorlopig even wat rustiger zal worden met de toenadering vanuit de ziel, en soms zal de keuze van de leerling, van de persoonlijkheid, zodanig zijn dat de ziel veel meer ruimte krijgt om samen te werken. Naarmate iemand beter in staat is de eigen hindernissen in het volgen van het innerlijke weten te overwinnen, kan de ziel meer mooie dingen doen om de samenwerking verder op te bouwen.

Er is dus voortdurend oorzaak en gevolg bij de wisselwerking met de ziel. Als de ziel merkt dat jij aarzelt of niet verder wil, dan zal jouw ziel zich meestal aanpassen en rustiger aan doen met de opbouw van de samenwerking. Als jij er veel voor over hebt en niet terugschrikt om alleen te staan, dan kan de ziel dichterbij jou komen.

Als jij je sterk voelt, dan is het gemakkelijker jouw nieuwe visie en jouw nieuwe manier van met dingen omgaan, in praktijk toe te passen. Maar als je moe bent en er is weinig tijd of veel druk, dan val je gemakkelijk terug op jouw oude patronen. Er is dus ruimte nodig om met deze veranderingen bezig te zijn. Het vraagt tijd voordat je iets in jouw eigen systeem hebt verwerkt.

Het bewust kiezen voor het meegaan met deze veranderingsprocessen die door jouw coach, jouw ziel, worden begeleid, is dus niet gemakkelijk. Niet voor jouzelf maar ook niet voor degenen die hier direct bij zijn betrokken. Het betekent vaak hard werken en heel bewust omgaan met jouw eigen spirituele ontwikkelingsproces.

Omgekeerd zou het heel vreemd zijn wanneer je in een periode van ongekende mogelijkheden om samen te werken met jouw ziel, nauwelijks of geen veranderingen zou merken in jouw eigen dagelijkse leven. De veranderingen die er zijn gekomen in ons evolutieproces en de samenwerking met jouw ziel, zouden dan grotendeels aan jou voorbij zijn gegaan. Er is dan weliswaar een schijnbare rust maar je zou je af kunnen vragen of dit de rust is waar jij naar op zoek bent.

Als je in deze periode geen grote veranderingen opmerkt in iemands visie, dan betekent dit dat er geen sprake is van samenwerking met diens ziel.

Juist de mensen die verbonden zijn aan sterke zielen, kunnen zich in deze periode sterk ontplooiën en zullen als gevolg daarvan grote veranderingen in hun visie meemaken in de komende jaren. De ziel kan ook zorgen voor allerlei grote veranderingen in jouw omstandigheden als dat beter is voor jouw ontwikkeling en als dat past binnen de nieuwe wetten.

Jouw ziel is bijvoorbeeld bevoegd om een relatie te beëindigen als je daar in verzeild bent geraakt door inwerking van de donkere kant, terwijl jij dit zelf nooit hebt gewild en dit botst met jouw innerlijke weten. Hetzelfde geldt voor verandering van baan, woning, contacten, etc. Het komt vaak voor dat je in eerste instantie niet gelukkig bent met zo'n grote verandering maar dat het toch zo loopt. Soms herken je pas jaren later dat deze grote verandering is geleid door jouw ziel, zodat jij je beter kunt ontwikkelen.

Spreekt de ziel alle talen?

Je zou je af kunnen vragen of je op de weide zo maar kunt communiceren met alle andere mensen die daar aanwezig zijn. Met andere woorden als jij in jouw gewone dagelijkse leven een bepaalde taal niet spreekt, kun je dan toch in de uren dat jouw lichaam in slaapmodus is, met andere mensen communiceren die alleen deze taal spreken, als je die op de weide tegen komt?

Het zal gevoelsmatig duidelijk zijn dat als jij een bepaalde taal spreekt in jouw dagelijkse leven, dat je dan op de weide ook diezelfde taal kunt spreken. Je kunt dan “boven” in principe communiceren met alle mensen die deze taal spreken.

Anders wordt het wanneer jij een bepaalde taal in jouw gewone dagelijkse leven niet spreekt terwijl degene waar jij graag mee in contact wil komen, deze taal als moedertaal heeft en jouw taal misschien niet beheerst.

Stel dat jij alleen Nederlands en Engels spreekt in jouw dagelijkse leven, en je wil graag in contact komen met iemand op de weide die in het gewone dagelijkse leven alleen Fins en Russisch spreekt. De vraag is dan of je zonder problemen met zo iemand kunt communiceren op de weide, terwijl dit in het dagelijkse leven niet zou lukken.

Als jij in de uren van slaap van jouw lichaam op de weide bent, dan functioneer je daar als jouw eigen bovenbewuste eenheid. Je hebt dan de beschikking over alle kennis die jij hebt in jouw gewone dagelijkse leven. Als jij een specialist bent in het één of ander terrein in het dagelijkse leven, dan heb je die kennis ook als je 's nachts op de weide met iemand in gesprek bent.

In het verlengde daarvan heb je ook allerlei vaardigheden zoals de beheersing van talen. Dat betekent dat als jij in de nachtelijke uren op de weide bent, je dezelfde talen kunt spreken die je ook in jouw dagelijkse leven spreekt.

Stel dat jij aan het einde van jouw leven een tijdje op de weide doorbrengt en dan vervolgens in een ander land wordt geboren.

Je gaat dan een andere taal aanleren in de loop van jouw jeugd. De talen die je gewend was te spreken in jouw vorige leven, zullen misschien niet meer gesproken worden in het nieuwe leven dat je dan krijgt. Als dit zo is, dan zal de kennis van die talen langzaam verloren gaan in de loop van de tijd. Met andere woorden als je in een volgende incarnatie wordt geboren in een land waarin een andere taal wordt gesproken, dan zul je op de weide langzaam de vaardigheid verliezen om in die taal te kunnen communiceren, op precies dezelfde manier als je in het gewone dagelijkse leven jouw vaardigheid om te communiceren in een bepaalde taal, gaat verliezen als je lange tijd hier niet meer mee werkt.

Omgekeerd kun je op de weide al een taal beheersen, terwijl je die in het gewone dagelijkse leven als baby nog helemaal aan moet leren. In zo'n situatie kan iemand een taal heel gemakkelijk leren.

Als je voor de eerste keer een taal gaat leren terwijl jouw bovenbewuste deel daar ook geen ervaring mee heeft, dan is het moeilijk om zo'n taal te leren beheersen.

Als je op de weide iemand tegen komt die niet dezelfde taal spreekt als jij, dan heb je ongeveer dezelfde moeilijkheden om met zo iemand te communiceren als wanneer je dit in het gewone dagelijkse leven mee zou maken.

Je kunt op de weide niet zomaar met iedereen communiceren.

Als iemand de afgelopen eeuwen voortdurend in Europa in incarnatie is geweest in verschillende landen bijvoorbeeld Frankrijk, Duitsland en Engeland, dan zal zo iemand op de weide deze talen nog vers in het geheugen hebben. Als zo iemand wordt geboren in Nederland, dan zal zo iemand vrij gemakkelijk die andere talen aanleren, omdat het bovenbewuste deel dit nog goed beheerst. Pas als iemand een hele lange tijd zo'n taal op de weide niet meer heeft gebruikt, dooft de vaardigheid om deze taal te hanteren, langzaam uit. In praktijk betekent dit dat je op de weide over meer vaardigheden kunt beschikken om met anderen te communiceren dan in het gewone dagelijkse leven.

Op de weide spreek je meer talen dan in jouw dagelijkse leven.

De ziel kan beschikken over veel meer kennis dan jij, maar ook de ziel spreekt niet alle talen. Als jij in een bepaald land in incarnatie bent geweest, dan spreek jij na verloop van tijd meestal die taal van dat land. Jouw ziel zal zich dit gedurende dat leven ook eigen maken en spreekt diezelfde taal dan dus ook. Maar als de ziel bijvoorbeeld nooit in Lapland is geweest in incarnatie, dan zal de ziel de taal die daar gesproken wordt, niet beheersen.

Als je ooit in het hele verre verleden bent geïncarneerd in het Maya volk, dan zul je ooit de taal die daar destijds werd gesproken, hebben beheerst. Als jij deze taal ooit hebt geleerd, dan wordt dit toegevoegd aan de vaardigheden van de ziel. Maar als de ziel deze taal duizenden jaren niet meer heeft gehanteerd, omdat jij daarna in andere landen bent geïncarneerd, evenals de anderen waar jij aan bent verbonden, dan slijt langzaam de vaardigheid om in deze taal te communiceren.

Zelfs de ziel spreekt niet alle talen.

Dit betekent dat er natuurlijke grenzen zijn in de communicatie tussen mensen onderling op het gebied van de weide maar ook op het hogere gebied waarop de ziel werkzaam is. Niet alles kan zomaar. Overal zijn wetten voor, hoewel wij hier als mensen gewoonlijk nagenoeg niets van weten.

In praktijk levert dit gelukkig weinig problemen op, omdat zielen nagenoeg altijd in groepen incarneren. Dit betekent dat mensen niet individueel in incarnatie komen maar als onderdeel van een groter plan, waar veel meer mensen van dezelfde zielsgroep bij betrokken zijn. Daardoor kun je op de weide altijd communiceren met de mensen waar je direct bij betrokken bent, als onderdeel van jouw gewone dagelijkse leven.

De ziel kan jou inzicht geven via een manier van communiceren waar niet echt geschikte woorden voor zijn in ons taalgebruik. Het beste woord dat ik kan vinden om duidelijk te maken wat ik bedoel, is telepathische overdracht. Ik bedoel hiermee dat de ziel een complex denkbeeld heel snel kan overdragen door een soort van indruk daarvan te geven waardoor je in één keer duidelijk hebt wat er wordt bedoeld. Als jij dit vervolgens zou willen overdragen aan iemand anders, dan zou je misschien een paar bladzijden tekst plus enkele afbeeldingen nodig hebben om dit enigszins duidelijk te maken.

De ziel heeft een manier van communiceren met ons die wij niet kunnen toepassen maar waarin wij wel de ontvanger kunnen zijn. Deze manier van telepathische overdracht van inzichten staat los van onze taal. Het gaat via een andere golflengte.

Hoe zie je er op de weide uit?

Misschien heb jij je wel eens afgevraagd hoe je er op de weide uitziet, met in het achterhoofd dat je vaak bent geïncarneerd en allerlei mensen jou ooit hebben gekend met een heel ander uiterlijk dan je nu hebt. Je zou je bovendien af kunnen vragen hoe iemand die in het dagelijkse leven de leeftijd heeft van een kind, er op de weide uitziet, als je bedenkt dat die persoon daar misschien veel wijzer is dan jij? Over dit thema wil ik hier iets schrijven.

Aan het einde van een incarnatie neem je alles wat je aan Wijsheid hebt verzameld in dat leven, mee naar de weide. Als je overgaat naar de weide op oudere leeftijd dan heb je op de weide het uiterlijk van een volwassen iemand. Het uiterlijk dat je op de weide hebt, zal in de loop van de jaren iets kunnen veranderen maar niet in die mate als dat op Aarde gebruikelijk is. Het proces van verouderen is typische een proces dat hoort bij het aardse leven. Op de weide speelt dit geen rol.

Als iemand eenmaal weer “boven” is, dan zijn er op de weide allerlei contacten met mensen die je kent uit het dagelijkse leven dat je daarvoor gewend was. Er zijn op de weide ook allerlei contacten met mensen die je niet kent vanuit jouw dagelijkse leven. Dat kunnen mensen zijn die niet in incarnatie zijn maar dat kunnen ook mensen zijn die wel in incarnatie zijn maar die je in dit leven niet hebt ontmoet.

Als je op de weide bent, na afloop van jouw aardse leven, dan gaan deze contacten dus gewoon door. Je herkent allerlei mensen aan hun uiterlijk, aan hun gedrag en aan hun energie.

Je zou je af kunnen vragen hoe het verder gaat als iemand opnieuw in incarnatie gaat. Er zal dan immers een moment moeten komen dat iemand een ander uiterlijk krijgt. Het uiterlijk dat jij in de middeleeuwen had op de weide, heb je nu niet meer, en dus krijg je blijkbaar ook op de weide af en toe een nieuw uiterlijk, net zoals op Aarde.

Als je op de weide wordt aangewezen om opnieuw geboren te worden, word je tijdelijk afgezonderd van de anderen waar je gewoonlijk mee in contact bent. Dat wil zeggen dat je dan tijdelijk even geen contact meer kunt onderhouden met de mensen waar jij mee verbonden bent. Je wordt dan voorbereid op jouw volgende incarnatie.

Je gaat dan door een proces heen waarin je alvast het uiterlijk krijgt dat je straks in incarnatie zult krijgen, tegen de tijd dat je volwassen bent. Op de weide krijg je dus niet het uiterlijk van een kind bij een nieuwe incarnatie, maar het uiterlijk van dat kind tegen de tijd dat het volwassen is.

Als dat uiterlijk is vastgesteld, ga je weer terug naar de groep waar je op de weide aan bent verbonden. Iedereen kan dan wennen aan jouw nieuwe uiterlijk.

Dat speelt zich af voordat je wordt geboren. Dat betekent dat de mensen waar jij bij wordt geboren jou op de weide al kennen in jouw nieuwe uiterlijk, voordat je opnieuw in incarnatie komt. Als jij dan uiteindelijk wordt geboren, dan is iedereen op de weide inmiddels al gewend aan jouw nieuwe uiterlijk.

In de komende periode zijn er mensen die niet meer in incarnatie hoeven in de komende jaren. Deze mensen houden daardoor op de weide het uiterlijk dat ze nu hebben. Als ze nog in incarnatie zijn, dan houden ze dat uiterlijk op de weide in de komende jaren, als ze na verloop van tijd overgaan naar de weide. Deze groep krijgt dus geen nieuw uiterlijk meer op de weide. Dat geldt bijvoorbeeld voor de groep die de komende jaren teruggaat naar de Oorsprong.

Op de weide zijn geen kinderen maar alleen volwassenen.

Anders gezegd op de weide is het bewustzijn ingebed in een volwassen uiterlijk. Slechts op Aarde bestaat er zoiets als een kinderlichaam. Op de weide bestaat zoiets niet.

Als een mens die in incarnatie is, een lichaam heeft met allerlei beperkingen zoals een arm of een been dat ontbreekt, dan is dat op de weide niet zo. Met andere woorden de uiterlijken op de weide zijn in principe zonder beperkingen.

Als iemand op Aarde bijvoorbeeld een gehoorapparaat nodig heeft, dan speelt dat op de weide geen rol. Dat wil zeggen dat iemand dan op de weide geen gehoorapparaat heeft. Zo werkt het met allerlei protheses die een mens in het aardse leven kan hebben. Op de weide speelt dit in principe geen rol.

De uiterlijken op de weide veranderen nagenoeg niet. Als je iemand op de weide gedurende honderd jaar meemaakt terwijl zo iemand niet opnieuw in incarnatie gaat, dan is het uiterlijk in principe niet veranderd.

Als iemand op Aarde dikker wordt of juist slanker, dan heeft dat in principe geen invloed op het uiterlijk dat deze persoon heeft op de weide.

Als iemand in een droom toch een kind tegenkomt, dan is dat meestal symbolisch bedoeld. De droom beeldt iets uit en daarom wordt er een bepaalde symboliek gehanteerd. In werkelijkheid zijn er op de weide geen kinderen. Als je in een droom een kind tegenkomt die in het dagelijkse leven ook een kind is, dan sluit dit aan bij jouw beeld van de werkelijkheid. Dat is de reden dat je zo iemand dan als een kind ziet. Met andere woorden de maker van de droom past zich aan bij jouw perceptie van de werkelijkheid. Als je op de weide de ruimte krijgt om te praten met iemand die in het dagelijkse leven het uiterlijk van een kind heeft, dan ervaar je dat zo iemand op de weide een volwassen uiterlijk heeft en wijzer kan zijn dan jij.

Is de ziel zich bewust van onze aardse tijd?

Veel mensen hebben het idee dat zielen ver weg zijn en helemaal in hun eigen wereldje leven, waardoor ze geen idee hebben van onze aardse tijd. Mensen hebben vaak het idee dat de tijdlijn die wij hier op Aarde volgen, voor de zielen niet belangrijk is. Over dit onderwerp wil ik hier iets schrijven.

De zielen leven inderdaad in hun eigen wereldje op de hogere gebieden. Dat is een zinvol uitgangspunt om te hanteren. Wij zouden als mensen moeten leren ons te richten op de wijze aanwijzingen die de ziel ons af en toe zou kunnen geven. Dat is de norm in een gewone situatie.

Aan het einde van een leven ga je over naar de weide en op dat gebied kun je dan verder gaan met jouw zoektocht naar de ziel. Als dat goed gaat, krijg je af en toe even te maken met jouw eigen ziel. Symbolisch is dat het licht. Contact met de ziel is dus contact met het licht van jouw ziel. In het verlengde daarvan is verlichting eenvoudig de instroom van de ziel, die mogelijk wordt wanneer er een stevige samenwerking is ontstaan.

De meeste mensen gaan er van uit dat de ziel zo ver weg is, dat die zich niet bezig houdt met zoiets als onze aardse tijdlijnen. Men gaat er van uit dat het voor de ziel niet interessant is om bijvoorbeeld te weten dat jij als mens de één of andere deadline moet halen of andere belangrijke prestaties moet leveren voor een bepaald moment. Men gaat er dan van uit dat dit soort dingen voor de ziel volstrekt niet relevant zijn. Dit is maar gedeeltelijk het geval.

De ziel wordt vaak beschouwd als hoog verheven en ver weg. Toch is de ziel tegelijkertijd ook reuze praktisch en soms heel dichtbij, afhankelijk van wat iemand aan samenwerking heeft opgebouwd.

Als de ziel erin is geslaagd met jou samen te werken, dan is het voor de ziel ook belangrijk alle aspecten van jouw dagelijkse leven te kennen. Dit geldt ook voor al jouw verplichtingen. Als de ziel gedetailleerd inzage heeft in jouw dagelijkse leven, dan kan zij een veel betere planning maken dan wanneer zij zich hier niet van bewust is.

Als de ziel een zwaar stuk verleden wil doorwerken, zodat dit opgeruimd en schoongemaakt kan worden, dan is het noodzakelijk een goed beeld te hebben van alles wat in jouw dagelijkse leven per sé nodig is. De ziel kan dan een planning uitstippelen waarin met al jouw verplichtingen rekening wordt gehouden.

Dit betekent dat de ziel gedetailleerd op de hoogte kan zijn van alles wat in jouw leven relevant is. Het zou zo maar kunnen zijn dat jouw ziel veel beter op de hoogte is van de planning dan jij. Zij is degene die de lijnen uitzet als er sprake is van samenwerking. Jouw hogere deel zal dus binnen de ruimte die er is, zo veel mogelijk willen proberen te bereiken, vanwege de grote noodzaak die er nu is om anderen te helpen met hun processen van herstel.

De ziel is soms gedetailleerd op de hoogte van de planning in jouw dagelijkse leven, ook al klinkt dit voor veel mensen in eerste instantie misschien vreemd.

Als er sprake is van een sterke samenwerking met jouw ziel, dan mag je er van uitgaan dat jouw ziel zeer nauwkeurig op de hoogte is van alles wat er op jouw agenda staat. Dat is noodzakelijk om leiding te kunnen geven aan de samenwerking die jij opbouwt met jouw hogere deel.

Discipline

Veel mensen hebben vrijheid hoog in hun vaandel staan. Kunnen doen wat je zelf wil, vrij zijn. Vaak botst dat met zoets onromantisch als discipline. Dit begrip heeft voor veel mensen een beetje een vieze smaak. Het is alsof dit komt uit hele oude lesboeken die allang vervangen hadden moeten worden. Toch is zelfdiscipline naar mijn idee nog steeds van grote waarde. Dat is de reden dat ik hier iets over wil schrijven.

Natuurlijk wil je graag een leeromgeving waarin alles “pais en vree” is, waarin je je nergens zorgen over hoeft te maken en waarin er geen duistere elementen aanwezig zijn. Als je in zo’n setting je lessen zou kunnen leren, dan zou je het leren misschien als heel leuk gaan ervaren.

Veel mensen gaan er van uit dat de donkere kant niet bestaat en er zijn zelfs veel mensen die er van uit gaan dat je geen verkeerde keuzes kunt maken omdat alles goed is zoals het is.

Deels is dit een wensgedachte, een soort van hoop tegen beter weten in. Deels is dit het gevolg van een diepe innerlijke angst voor de overweldigende macht van de donkere kant, waar wij als mensen heel lang maar weinig tegen konden beginnen. Als de confrontatie met een donkere kracht te bedreigend is geworden, dan gaan mensen vaak over naar een fase van ontkenning. Er wordt dan een deur dichtgedaan, op slot gedraaid, en de sleutel wordt ver weg gestopt of zelfs weggegooid.

Dit zijn hele natuurlijke reacties in een tijd waarin de donkere kant het voor een groot deel voor het zeggen had op onze Aarde. In zo’n periode maakt het schijnbaar niet meer zo veel uit wat je doet. Het heeft dan schijnbaar geen enkele zin om het jezelf moeilijk te maken met een zelfgekozen discipline waarin je probeert de hele dag waakzaam en alert te zijn.

Nu de situatie fundamenteel is veranderd, kan het zinvol zijn ook dit uitgangspunt opnieuw te bekijken. Als je weet hoe je ten onder kunt gaan in onvrede en gevangen kunt blijven in boosheid die over kan slaan in haat en wraakgevoelens, dan is het belangrijk te voorkomen dat je hierin wegglijdt. Als je weet dat je vatbaar bent voor haat en wraak, dan is het nodig dat je waakt over jouw eigen gedachteleven. Als je weet van jezelf dat je hier in het verleden vaak in mee bent gezogen, dan is het belangrijk om alert te blijven in de loop van de dag. In die situaties is zelfdiscipline heel nuttig.

Als je jezelf traint om regelmatig rustpunten in te bouwen in jouw dagelijkse leven waarin je even probeert af te stemmen op jouw spirituele hartcentrum, dan kun je beter volgen wat zich daar afspeelt. Als je jezelf aanleert regelmatig de houding aan te nemen van de waarnemer, dan voorkom je dat je al te veel meegezogen wordt door de gebeurtenissen in jouw directe omgeving.

Discipline heeft misschien voor velen in eerste instantie een beetje een vervelende klank, maar het kan helpen om veel vrijer te staan van het drijfzand van het emotionele gebied, waar je gemakkelijk in vast kunt komen te zitten als je niet waakzaam bent. Boosheid, onvrede, haat en wraak trekt je bij jezelf vandaan en sleept je mee naar contreien waar je jezelf steeds meer kwijtraakt.

Zelfdiscipline kan helpen beter bij jezelf te blijven.

Voor de meesten vraagt het nog heel veel oefenen met deze techniek, voordat dit goed ingezet kan worden om beter bij jezelf te blijven in de loop van de dag. Toch is dit een heel effectief hulpmiddel om de samenwerking met jouw ziel te bevorderen.

Als je merkt dat je vaak lange tijd loopt te malen over iets wat blijkbaar veel aandacht vraagt, dan zou je met jezelf kunnen afspreken om niet langer dan nodig is over een thema na te willen denken. Na verloop van tijd kun je merken dat je eigenlijk alles wel zo'n beetje hebt overdacht wat met dit thema te maken heeft. Je zou dan met jezelf kunnen afspreken dat je dan gaat stoppen met nadenken en dat je niet gaat toestaan dat je "loopt te malen" terwijl er eigenlijk niets nieuws meer langskomt.

Als je dit herkent, dan kun je ook hier de techniek van zelfdiscipline inzetten om hieruit te komen en niet toe te staan dat je veel kostbare tijd verloren laat gaan door eindeloos te malen over een thema waarbij je merkt dat er niets nieuws meer komt maar het meer van hetzelfde wordt. Je zou dan beter kunnen stoppen met denken en je tijd beter kunnen besteden om te ontspannen bijvoorbeeld. Je zou juist dan kunnen proberen dieper bij jouw gevoel in het spirituele hartcentrum te komen en het denken eenvoudig los te laten door het niet meer actief in werking te zetten. Als je niet meer actief denkt over een thema, dan kan het zijn dat jouw gedachten nog een tijdje "nagalmen" maar de kracht zal er dan vanzelf vanaf gaan en het zal dan vanzelf rustiger worden in jouw hoofd.

Als je je bewust bent van hoe deze processen verlopen, dan kun je hieruit stappen als jij dat zou willen. Je kunt dan eenvoudig een andere kant op sturen, zodat je niet meer meegesleept wordt door de gedachten die door jouw hoofd kunnen denderen als een trein door een station. Als je de houding aanneemt van de waarnemer, dan kun je beter blijven overzien wat er gebeurt en kun je er bewust voor kiezen om met sommige gedachten niet mee te gaan, net zoals een reiziger op het station er voor kan kiezen met welke trein hij mee wil gaan en met welke niet. Als je niet instapt maar gewoon op het perron blijft staan, dan gaat de trein vanzelf weer weg. Zo zullen ook gedachten waar jij niet in meegaat, vanzelf weer weggaan.

Als je op deze manier kijkt naar het gewone dagelijkse leven, dan kun je misschien beter de waarde herkennen van zelfdiscipline. Ook hier gelden weer dezelfde principes die eerder zijn beschreven. Zolang je het niet als een probleem ervaart dat je urenlang loopt te malen, zul je ook niet bereid zijn hier iets aan te veranderen. Als je merkt dat je op deze manier heel veel tijd kwijtraakt die je ook aan andere dingen had kunnen besteden zoals ontspannen of een beetje proberen te genieten of iemand ergens mee proberen te helpen, dan wordt het malen een probleem.

Als je malen als een probleem gaat ervaren, pas dan zul je bereid zijn te gaan zoeken naar een oplossing voor dit probleem. Op dat punt kan het nuttig zijn opnieuw te kijken naar de waarde van zelfdiscipline.

***Als je jezelf aanleert om zelfdiscipline te handhaven in de loop van de dag,
dan kun je veel beter met je tijd omgaan. Je houdt dan meer tijd over
voor nuttige en aangename dingen.***

Deze zelfgekozen discipline over jouw eigen gedachteleven, ontstaat dus vaak als gevolg van veel ervaringen van zinloos malen en meegezogen worden in het moeras van allerlei emotionele ladingen. Als je dit ervaart als een probleem, bijvoorbeeld omdat je dan jezelf kwijtraakt of veel kostbare tijd verliest, dan zul je vast bereid zijn te zoeken naar oplossingen hiervoor. In die situatie kan het zinvol zijn opnieuw naar deze techniek te kijken en dit te onderzoeken op bruikbaarheid. Ook hier kan het innerlijke weten de juiste weg aangeven.

De houding van de waarnemer

Spirituele groei heeft te maken met bewustzijnsontwikkeling. Dat heeft iets te maken met het bewust waarnemen van wat er gebeurt en proberen daar steeds beter mee om te gaan. Spirituele ontwikkeling heeft daarom ook veel te maken met het aannemen van de houding van een waarnemer.

Degene die waarneemt ben jij, de persoonlijkheid, het ikje. De plaats van waaruit je het beste kunt waarnemen is de plaats in jouw spirituele hartcentrum, in de buurt van jouw stoffelijke hartcentrum.

Als je daar bent met je geconcentreerde aandacht, dan kan dat voor velen in eerste instantie heel onwennig aanvoelen, zeker als je helemaal niet gewend bent om te mediteren. Misschien is het in eerste instantie al ontzettend moeilijk om je te concentreren in jouw spirituele hartcentrum en kost dit veel moeite.

Als het je is gelukt je te concentreren in jouw spirituele hartcentrum, dan kan dat voor sommigen in eerste instantie zo onwerkelijk aanvoelen, dat je dit misschien niet eens zo prettig vindt om daar met je geconcentreerde aandacht aanwezig te zijn. Het kan zelfs zo zijn dat je dingen die je daar tegen komt als onaangenaam beschouwt, en liever niet al te veel op die plaats aanwezig bent.

Sommigen hebben moeite met het ervaren van stilte als ze gewend zijn mee te deinen op de golven van het dagelijkse leven met zijn vele emotionele ladingen. Als mensen dit als normaal zijn gaan ervaren in de loop van de tijd, dan is het misschien even wennen aan de stilte die je tegen kunt komen in de diepte van jouw hart.

Misschien is dat te vergelijken met een situatie dat iemand gewend is om de hele dag de radio aan te hebben staan. Als de radio dan even uit staat en er stilte is, dan is dat voor sommige mensen haast een onwerkelijk gevoel. Veel mensen hebben moeite met stilte en sommigen ervaren stilte in eerste instantie als erg ongemakkelijk.

Iets dergelijks kun je meemaken als je begint met het innemen van de plaats in jouw eigen spirituele hartcentrum. Het kan dan zijn dat je dit in eerste instantie ervaart als iets waar je helemaal aan moet wennen en wat je misschien eigenlijk helemaal niet zo fijn vindt in het begin.

Als je merkt dat dit een rustig plekje is waar je beter kunt waarnemen wat er gebeurt in jezelf en om jou heen, dan begin je langzamerhand de voordelen van dit plekje te herkennen. Als je hier vaker aanwezig bent, dan wordt het bekender terrein. Als je hier in de loop van de tijd aangename ervaringen opdoet, dan wordt dit een fijner plekje om te zijn. Als je langzamerhand merkt hoe heilzaam het is hier aanwezig te zijn, dan wordt het steeds vertrouwder om hieraan te werken.

Zo kan er een situatie ontstaan dat je het steeds fijner begint te vinden om af te stemmen op dit spirituele hartcentrum in de loop van de dag. Er zijn talloze activiteiten waarbij je dit best kunt leren combineren. Je kunt dan tegelijkertijd jouw activiteit doen en toch afgestemd zijn in jouw eigen spirituele hartcentrum. Dit vraagt veel oefenen, maar het is heel goed mogelijk om deze houding van de waarnemer aan te leren, terwijl je ondertussen allerlei andere dingen doet zoals bijvoorbeeld lopen in een bos.

Als de confrontatie met de dieperliggende gevoelens die je tegen kunt komen in jouw hartcentrum te heftig worden, dan kan het zijn dat je daar weer uit stapt. Het kan zijn dat je dan weer in de woeste wateren van het emotionele leven springt, zoals de meeste mensen dat iedere dag beleven.

Als je omgekeerd de stilte die je in jouw hartcentrum tegen kunt komen als te ongemakkelijk gaat ervaren, dan kan het zijn dat je ook in die situatie de plaats van de waarnemer weer wil verlaten en weer mee wil gaan met de woelige emotionele stromen van het dagelijkse leven zoals je die gewend bent.

Als je allerlei verplichtingen hebt waarbij je even niet in staat bent dit te combineren met het innemen van de plaats in jouw hartcentrum, dan glijd je ongemerkt weer terug in de maalstroom van het dagelijkse leven.

Er zijn dus allerlei redenen waardoor het er niet van komt afgestemd te zijn in jouw hartcentrum. Toch kan dit evenwicht in de loop van de jaren wel verschuiven als je hier geduldig aan wil werken, zodat je steeds meer tijd aanwezig bent in jouw spirituele hartcentrum. In de loop van de jaren kan dit een gewoonte worden, die je jezelf hebt aangeleerd. Dit begint vaak pas op gang te komen als je hier het nut van in begint te zien.

Als je eigenlijk niet weet wat het is om stilte te ervaren in jezelf, dan zou het een eerste stap kunnen zijn om te proberen je af en toe te concentreren in jouw spirituele hartcentrum. Je hebt dan ook een geschikte methode om dichterbij jezelf te komen, want in dat hartcentrum kun je ook de instroom ervaren vanuit jouw hogere deel, jouw ziel.

Als je dit na verloop van tijd als prettig gaat ervaren, dan kun je de tijd die je daar bent afgestemd gaan uitbreiden. Je zult dan automatisch minder meedeinen met de emotionele golven waar de meeste mensen in meegaan. Je bent dan dichterbij jezelf dan daarvoor.

Door meer afstand te nemen van allerlei emotionele invloeden en door meer te leren luisteren naar jouw diepe gevoel in het hart, kun je steeds beter waarnemen wat er gebeurt in jezelf en om je heen. Je kun dingen dan veel beter zien zoals ze zijn. Je kunt daardoor ook betere beslissingen nemen, dat wil zeggen beslissingen die beter aansluiten bij jouw innerlijke weten.

Door veel oefenen kun je in de loop van de jaren, deze meditatieve houding steeds meer toepassen in de loop van de dag, bij allerlei activiteiten die je ondertussen onderneemt. Dit is eenvoudig een kwestie van heel veel oefenen.

Daardoor word je steeds meer “onthecht”. Je hebt dan steeds minder raakvlakken met dingen die jou bij jezelf vandaan slepen. Je krijgt dan steeds meer innerlijke Vrijheid. Je bent dan steeds meer bij jezelf, dat wil zeggen in bewuste samenwerking met jouw ziel, jouw hogere zelf.

Door in het dagelijkse leven zo veel mogelijk de houding van de waarnemer aan te nemen, leer je om zo veel mogelijk bij jezelf te zijn.

Na verloop van tijd merk je steeds meer dat dit jou sterker maakt, want op die plaats is de instroom van jouw hogere deel, jouw ziel, het beste op te vangen. Dit is daarom de beste plaats om jouw aandacht op te richten. Door de houding van de waarnemer aan te nemen word je sterker.

Meer over Zelfkennis

Zelfkennis heeft onder andere te maken met het beter leren kennen van jouw eigen sterke en zwakke punten. De zwakheden in jouw eigen karakter zijn de poorten waar de donkere kant jou het gemakkelijkste kan benaderen. Het is daarom van groot belang dat je jouw eigen zwakheden opspoort en zorgvuldig onderzoekt.

Zwakke punten zijn ingeweven in jouw karakter en worden vaak niet goed herkend. Het zijn vaak “blinde vlekken”, dingen die je niet goed ziet. Werkelijk goede vrienden kunnen je helpen om die zwakheden beter te herkennen. Als je weet dat een goede vriend het goed met jou voor heeft, dan is het vaak acceptabel wanneer zo'n vriend jou helpt om jouw eigen zwakheden beter te herkennen. Als de basis van de vriendschap goed is, dan kunnen ook moeilijke onderwerpen zoals jouw zwakheden, in een goed gesprek naar voren komen. Uitgangspunt is dan dat jij die vriend vertrouwt en je er zeker van bent dat wat hij zegt, wordt aangegeven om jou te helpen bij het opsporen en herkennen van zo'n zwakheid. Zonder de hulp van zulke hele waardevolle vrienden, is het veel moeilijker om jouw eigen zwakheden op te sporen.

***De donkere kant maakt vaak gebruik van jouw zwakheden om jou te beïnvloeden.
Het is daarom van belang deze zwakke punten op te sporen en te versterken.***

In principe kun je spirituele ontwikkeling het beste alleen doen, zonder je al te druk te maken over wat andere mensen ergens van vinden. Als het gaat om het opsporen en onderzoeken van jouw eigen zwakke punten, werkt het in praktijk vaak beter als je iemand kunt vinden die je toestaat om jou hiermee te helpen. Dit vraagt vertrouwen in de motivatie van de ander om deze dingen naar voren te brengen. Als je er zeker van bent dat die ander goede bedoelingen heeft, is het gemakkelijker om je open te stellen voor de dingen die je dan te horen krijgt.

Er is moed nodig om deze dingen onder ogen te zien. Vaak zijn het dingen waar je liever niet al te veel bij stilstaat. Gewoonlijk zijn het dingen die vanuit vorige levens niet goed zijn begrepen en opnieuw naar voren komen als een soort van les die geleerd zou moeten worden.

Als je iemand vraagt om jou hiermee te helpen, dan stel jij je heel kwetsbaar op. Dit vraagt dus een zorgvuldige keuze van de persoon die jou hiermee zou kunnen helpen. In de loop van de tijd zullen er steeds meer mensen komen die geschikt zijn om anderen hiermee te kunnen helpen, omdat ze zelf al heel intensief bezig zijn geweest met het opsporen van hun eigen zwakke punten. Als je eenmaal zelf hebt ervaren hoe dit werkt en wat dit jou heeft opgeleverd, zul je ook meer bereid zijn anderen hiermee te helpen wanneer je merkt dat iemand hiervoor open staat.

Naarmate iemand meer zwakheden in zichzelf heeft herkend en heeft aangepast, kan de donkere kant iemand minder goed bereiken. Je staat dan steeds sterker. Zolang je jouw eigen zwakheden niet goed herkent, kan de donkere kant jou langs die weg heel gemakkelijk bereiken.

Als je zowel jouw eigen zwakheden als de donkere kant ontkent, zul je gevangen blijven in allerlei dingen die vanuit vorige levens doorlopen, waar je destijds geen goed antwoord op hebt kunnen vinden. Met andere woorden het huiswerk dat is doorgeschoven vanuit voorgaande levens, blijft dan (opnieuw) liggen en wordt niet opgelost. In praktijk betekent dit dat de donkere kant dan een gemakkelijk prooi kan vinden in zijn eindeloze zoektocht naar nieuwe slachtoffers.

Misschien vind je het overdreven zoals ik dat hier verwoord maar dit is wel de realiteit. Zolang je gelooft in een wereld waar de donkere kant geen rol in heeft, leef je in feite in een bubbel. Misschien vind je dit een prettige gedachte maar het helpt je niet om jouw huiswerk aan te pakken en de samenwerking met de ziel verder op te bouwen.

Mensen die in grote moeilijkheden zijn gekomen, willen uiteindelijk helemaal niets meer. Ze willen niet meer verder leven en willen geen keuzes meer maken. Ze leven in een soort van overlevingsmodus en vertrouwen niemand meer. Wanneer er ernstig traumatische ervaringen uit een verleden zijn aangeraakt of opnieuw zijn beleefd in het dagelijkse leven, dan kan het zelfs zijn dat iemand weinig vertrouwen meer heeft in het eigen vermogen om goede beslissingen te nemen.

In zo'n situatie is spirituele ontwikkeling een luxe geworden. Er is dan eerst behoefte aan betere ervaringen. Er is dan eerst de noodzaak om de grootste moeilijkheden in de dagelijkse omstandigheden op een aanvaardbaar peil te brengen. Als mensen geen dak boven hun hoofd hebben, dan is dat wat er eerst nodig is, voordat spirituele ontwikkeling meer kans van slagen heeft. Als er geen basisveiligheid is, dan is dat eerst nodig, voordat ontwikkeling van Zelfkennis zinvol is. Als er onvoldoende geld is voor fatsoenlijk eten en drinken, dan is dat iets wat als eerste om een oplossing vraagt. Als er de dreiging is van een ernstige ziekte of van veel pijn, dan is dat wat eerst opgelost moet worden, voordat spirituele ontwikkeling meer kans van slagen heeft.

Als er een basis is van veiligheid en er is voldaan aan een soort van minimumbestaan, dan is er meer kans van slagen om te werken aan het opbouwen van Zelfkennis en het leren samenwerken met de ziel, het hogere zelf.

Onderdeel van het beter leren kennen van jezelf, is ook het leren maken van onderscheid tussen gedachten die van jezelf zijn en gedachten die niet van jezelf zijn, maar die wel aanwezig zijn in jouw energieveld.

Stel dat je ooit in een vorig leven iemand hebt vermoord of iets anders hebt gedaan wat volkomen heeft gebotst met het innerlijke weten, dan kan de donkere kant jou daar voortdurend aan herinneren met akelige gedachtes. De donkere kant zou jou dan kunnen inwrijven dat je hebt gefaald om samen te werken met jouw ziel, en dat je het nu zo hebt verknoeid dat je daar niet meer aan hoeft te komen. De donkere kant kan jou inprenten dat je straf hebt verdiend en dat het vanzelfsprekend is dat mensen een hekel aan jou hebben, als je in vorige levens traumatische ervaringen hebt meegemaakt waar je misschien deels zelf verantwoordelijk voor bent geweest.

In dergelijke gevallen zullen deze venijnige gedachten jou diep raken en heb je vaak geen goed antwoord als dit soort vernietigende gedachtes op jou af worden gevuurd door de donkere kant en je niet herkent wat er in feite gebeurt.

Meestal denken mensen dat ze dit zelf bedenken maar het komt veel voor dat mensen dit NIET zelf denken maar dat deze afbrekende gedachtes worden ingeprent door de donkere kant, met als bedoeling mensen te kwellen en hen mentaal te breken.

Als er in zo'n situatie raakvlakken zijn met jouw eigen verantwoordelijkheden voor wat er in een vorig leven is gebeurd, dan is het vaak heel moeilijk te herkennen welke gedachtes van jezelf zijn en welke gedachtes worden afgevuurd door de donkere kant. Het is dan alsof die kwellende gedachtes zich hechten aan jouw zwakke plekken, namelijk schuldgevoel en het gevoel dat je hebt gefaald.

Als je ooit ernstig hebt gefaald in een vorig leven om het spoor van het innerlijke weten te volgen, in een extreme situatie waarin er akelige dingen in werking zijn gezet, dan zul je vaak de neiging hebben om belangrijke beslissingen te vermijden en over te laten aan anderen. Je zult in zo'n situatie ook vaak de neiging hebben om voortdurend een bevestiging te willen ontvangen van anderen, dat je iets goed hebt gedaan. Ook dit is dan te beschouwen als een zwakheid in je karakter.

Als je in een vorig leven hebt gefaald om te handelen in overeenstemming met het Geweten in een belangrijke situatie waarbij er heel veel schade is ontstaan, dan zul je geneigd zijn om jezelf daarvoor te straffen. Ook dat wordt dan vaak een zwakheid in je karakter in een volgend leven.

Als je merkt dat je in dit leven met deze zwakheden in jouw karakter te maken hebt, dan is het vaak heel moeilijk te achterhalen waardoor dit is ontstaan. Je hebt dan meer inzage nodig in voorgaande levens. Meestal is dit heel moeilijk duidelijk te krijgen. Met andere woorden op eigen kracht is het vaak niet goed mogelijk om dit op te lossen.

Vanzelfsprekend zal de ziel proberen jou hiermee te helpen maar vaak is er vanuit haar standpunt onvoldoende ruimte om hiermee aan de slag te kunnen. Als het gaat om hele diepe traumatische ervaringen dan zijn er vaak heel weinig mogelijkheden om hieraan te werken.

De ziel zal dan gewoonlijk zoeken naar iemand die jou hiermee zou kunnen helpen. Dit is vaak niet gemakkelijk. Er zijn maar weinig mensen te vinden die voldoende begrip hebben voor hoe deze processen werken en die zelf al voldoende hebben opgeruimd en hebben schoongemaakt om anderen hiermee van dienst te kunnen zijn. Er is bovendien een sterke samenwerking nodig met de ziel, voordat dit voldoende kans van slagen heeft om hieraan te kunnen beginnen.

Er is dan vertrouwen nodig bij degene die met zo'n zwak punt rondloopt. Als de situatie heel moeilijk is geworden, dan is dit vaak niet één van de eerste dingen waar je je voor in wil zetten. Het eerste dat nodig is, is een soort van minimum bestaan opbouwen. Zolang dat er niet is, heeft het weinig zin te beginnen aan het oplossen van diepe traumatische ervaringen uit een vorig leven. De omstandigheden moeten dus wel toereikend zijn om met voldoende kans van slagen te beginnen aan het opruimen van diepliggend oud zeer. Met andere woorden er is veel voorbereiding nodig voordat iemand kan beginnen met het aanpakken van diepliggende traumatische ervaringen vanuit een vorig leven.

Dat is er de oorzaak van dat diepe traumatische ervaringen vaak heel lang blijven liggen, zonder dat er mogelijkheden zijn om hieraan te werken. Soms is er in vele duizenden jaren niet één leven waarin er geschikte mogelijkheden zijn hieraan te werken. Gelukkig komen er in de komende jaren steeds meer mensen die anderen hiermee kunnen helpen, omdat de omstandigheden hiervoor nu relatief gunstig zijn.

Op de weg van Zelfkennis is het dus van belang jouw eigen zwakheden op te sporen en te herkennen wanneer de donkere kant jou bestookt met venijnige gedachtes die raakvlakken hebben met jouw eigen gedachtes en jouw eigen zwakheden, die zijn ontstaan in vorige levens. Als die zwakheden uiteindelijk zijn herkend en voldoende zijn versterkt, dan zullen de afbrekende gedachtes vanuit de donkere kant zich niet meer zo gemakkelijk hechten aan jou. Ze glijden dan als het ware af op een soort van glad oppervlak waardoor je hierdoor niet meer zo gemakkelijk kunt worden geraakt door de donkere kant.

Misschien is wat de donkere kant doet, te vergelijkbaar met het impregneren van materiaal. De donkere kant injecteert mensen als het ware met afbrekende gedachten. Zolang je daar raakvlakken mee hebt, hechten deze vernietigende gedachten zich aan jou vast. Ze blijven als het ware kleven en veroorzaken veel pijn en andere schade.

Als je zo'n zwak punt hebt opgespoord en hebt kunnen genezen met hulp van de ziel, dan raken deze gedachten je steeds minder en kun je doorgroeien naar een situatie dat je steeds beter herkent dat de donkere kant jou op die manier probeert te naderen en probeert te kwellen.

Als je herkent hoe dit werkt, dan kun je hier iets tegenover stellen. Je kunt jezelf dan weerbaarder opstellen. Als je in zo'n wolk van vernietigende gedachtes verzeild raakt en je herkent dit, dan weet je dat je hier buiten kunt blijven en hier niet in mee hoeft te gaan. Net zoals je verzeild kunt raken in een mistwolk, zo kun je ook verzeild raken in een wolk met vernietigende gedachtes. Net zo goed als jij niet de mistwolk bent maar hier in terecht gekomen bent en hier gewoon doorheen kunt lopen, zo kun je op precies dezelfde manier reageren op wolken met vernietigende gedachtes. Zolang je herkent wat er gebeurt, kun je deze gedachtes negeren. Je zou je ondertussen zo goed mogelijk kunnen concentreren in jouw hartcentrum. Daar kun je het best herkennen wat er gaande is.

***Net zoals je kunt worden bestookt met akelige gedachtes,
kun je ook worden bestookt met akelige gevoelens.***

In feite is het principe hier exact hetzelfde. Het verschil is dat de golflengte van gedachtes anders is dan die van gevoelens. Als je merkt dat je bijvoorbeeld plotseling heel somber en depressief aan het worden bent, dan zou je je af kunnen vragen of deze gevoelens van jou zijn of dat het een wolk is die overdrijft. Als je niet goed herkent dat deze gevoelens misschien helemaal niet van jou zijn maar van iemand anders die in zo'n stemming is en aan jou denkt, dan is het moeilijk je hiervan los te maken. Als zo iemand heel depressief is of vindt dat jij helemaal verkeerd bezig bent, dan veroorzaakt dit een vervelende energiestroom in jouw energieveld. Als jij je daardoor heel zwaar voelt en niet goed herkent wat er gebeurt, dan wordt het veel moeilijker om goed af te stemmen op jouw innerlijke weten en verder te komen met de samenwerking met jouw ziel. Mensen uit jouw omgeving die zich al dan niet terecht zorgen over jou maken en op die manier aan jou denken, veroorzaken dus zonder dat ze dat zelf in de gaten hebben, extra moeilijkheden. Hoe gevoeliger je bent, des te groter is het probleem. Als iemand "high sensitive" is, dan kan dit grote moeilijkheden veroorzaken. Naarmate je beter herkent wat er gaande is, kun je hier beter mee leren omgaan.

Dit vraagt een voortdurende waakzaamheid in het dagelijkse leven, waarin je regelmatig rustpunten inbouwt en je weer even goed concentreert in jouw hartcentrum.

Als je deze gewoonte inbouwt in jouw manier van leven, dan kun je daardoor veel eerder herkennen wat er gaande is in jouw energieveld. Naarmate je dit eerder herkent, kun je dit eerder aanpakken en kun je beter leren samenwerken met de ziel. Als je in een depressieve wolk terecht bent gekomen, dan kan de ziel jou even niet zo goed meer bereiken. Herkenning is dus van groot belang.

Zoals depressieve gevoelens bij anderen vandaan kunnen komen, zo kunnen deze gevoelens ook worden veroorzaakt door de donkere kant. Die kan jou gevoelens geven op dezelfde manier als die jou ook gedachtes kan geven. Zo kun je bij het lezen van een mail bijvoorbeeld vervelende gevoelens krijgen die op zo'n moment door de donkere kant worden ingeprent. Daardoor wordt een mail ingekleurd door de lading die de donkere kant daaraan toevoegt.

Het kan in zo'n situatie heel goed zijn dat je dezelfde mail heel anders beoordeelt als je deze een paar dagen later opnieuw leest terwijl er geen inkleuring vanuit de donkere kant meer gaande is.

De mail uit ons voorbeeld kan zowel lichter als donkerder worden ingekleurd door de donkere kant. Een fijne mail van een goede vriend kan door de donkere kant bijvoorbeeld worden ingekleurd met twijfels over de bedoelingen van de schrijver. Daardoor kan de ene tegen de andere worden opgezet. Omgekeerd kan een hele venijnige mail van een vage kennis bijvoorbeeld, misschien niet goed worden herkend in diens motieven, juist door de positieve inkleuring van de donkere kant. De inkleuring vanuit de donkere kant kan dus beide kanten op zijn. Venijn kan hierdoor worden gecamoufleerd en goede bedoelingen kunnen ernstig in twijfel worden getrokken. Het is belangrijk te weten dat deze dingen mogelijk zijn.

Ook de ziel kan het lezen van een mail inkleuren. De ziel kan jou bijvoorbeeld tijdens het lezen van een mail duidelijk maken dat die heel belangrijk is voor jou. De ziel en de donkere kant hebben gelijkwaardige mogelijkheden als het gaat om dit soort beïnvloeding. Als je niet weet hoe dit werkt, kun je hier gemakkelijk verkeerde inschattingen door maken en op verkeerde conclusies uitkomen.

Al deze dingen horen bij het beter leren kennen van wat er zich in jouw energieveld afspeelt. Dit is een eindeloos uitgestrekt gebied, waar je nooit uitgeleerd raakt. Er komt geen moment dat je alles begrijpt wat zich in jouw eigen energieveld afspeelt, maar je kunt wel proberen steeds verder te komen met het leren begrijpen van de dingen die gaande zijn en proberen daar zo goed mogelijk mee om te gaan. Dit vraagt heel veel oefening.

In jouw energieveld dwarrelen allerlei gedachtes rond die ooit door jouzelf zijn gemaakt, maar er dwarrelen ook allerlei gedachtes rond die niet door jou zijn gemaakt maar die door anderen in jouw energieveld worden ingebracht. Dat kunnen gedachtes zijn van jouw gids, vanuit de ziel, van andere mensen of vanuit de donkere kant.

Tegelijkertijd zijn er in jouw energieveld allerlei verschillende gevoelens en emoties gaande. Ik maak daarbij onderscheid tussen de oppervlakkige en snel wisselende **emoties** en de dieperliggende **gevoelens** in de diepte van het hart. Boos zijn bijvoorbeeld, beschouw ik als een emotie die al heel snel weer over kan zijn, zoals een wolk die voorbijdrijft. Meer in de diepte liggen gevoelens waarin je bijvoorbeeld kunt merken of je in overeenstemming handelt met het innerlijke weten of juist helemaal niet. Je kunt een gevoel krijgen of het goed met iemand gaat. Dit is niet een emotie maar een dieperliggend gevoel. Het is een andere golflengte.

Door verwerkingsprocessen kunnen er hele oude gevoelens langskomen die in verband staan met wat jij zelf ooit hebt meegemaakt. Die gevoelens horen dus bij jou, ook al hebben ze misschien te maken met een heel ver verleden.

***Als anderen veel aan jou denken, dan kun je daar last van krijgen.
Hoe meer iemand "high sensitive" is, des te groter het probleem.***

Het is daarom raadzaam niet al te veel aan anderen te denken omdat je mensen hiermee onnodig lastigvalt, zelfs als je het goed met iemand voor hebt. Als je iets wil onderzoeken waar een ander bij is betrokken, dan kun je dat het beste doen vanuit een geconcentreerd zijn in jouw eigen hart. Dan heeft iemand anders daar de minste hinder van. Het is dan bovendien van belang om jouw onderzoek zo kort mogelijk te houden. Daardoor voorkom je dat iemand daar veel last van heeft.

Stel dat er veel mensen zijn die aan dezelfde persoon denken, dan kan zo iemand daar behoorlijk door worden beïnvloed. Als je nagaat hoeveel mensen er aan bijvoorbeeld regeringsleiders denken, dan kun je misschien aanvoelen hoezeer deze mensen worden bestookt met allerlei gedachtes van andere mensen. Dit maakt het voor deze bestuurders heel moeilijk om zichzelf te zijn.

Je kunt aan iemand denken omdat je je zorgen maakt over die persoon. Je kunt ook aan iemand denken omdat je bijvoorbeeld boos bent of het helemaal niet eens bent met diegene. Je kunt ook aan iemand denken omdat jij je afvraagt waarom iemand zo reageert. Dit zijn allemaal verschillende redenen om aan iemand anders te denken. De overeenkomst is dat de ander daar meestal last van zal hebben en vaak niet in de gaten zal hebben waar die invloed vandaan komt.

Er is nog een andere reden waarom mensen zich soms met anderen bezig houden en dat is door middel van hun fantasielevens. Stel dat er veel mensen zijn die een bekende filmster laten opdraven in hun seksuele fantasie en deze persoon in hun fantasie alles laten doen wat zij graag willen, dan zal dat zo iemand kunnen beïnvloeden, ook als deze persoon zijn “volgers” nog nooit heeft ontmoet en er misschien een hele grote afstand in kilometers is. Als veel mensen dezelfde filmster kiezen voor hun fantasie, dan is het voor zo’n filmster heel moeilijk om nog goed bij zichzelf te blijven. Hoe gevoeliger zo’n filmster is, des te groter het probleem. Het is daarom belangrijk mensen vrij te laten door niet te veel aan anderen te denken en zeker geen seksuele fantasieën te koesteren waarin andere mensen een rol spelen. Op die manier laat je mensen niet vrij.

Het fantaseren in jouw gedachten, brengt ons op een ander thema en dat is het visualiseren. Jij kunt in jouw gedachten iets visualiseren, bijvoorbeeld een blauwe bal op een wit vlak. Jij bent dan degene die de beelden maakt. Net zoals je gedachten kunt bedenken, kun je ook beelden produceren. Als jij dergelijke beelden ziet, dan kan het zijn dat je die zelf hebt gemaakt. Het kan ook zijn dat je beelden ziet die door anderen zijn gemaakt. Ook de ziel kan beelden aangeven, evenals jouw gids, maar ook de donkere kant kan beelden inbrengen in jouw energieveld zodat jij die gaat waarnemen.

Als jij beelden waarneemt, dan is het dus van belang je er van bewust te zijn dat die niet allemaal door jou hoeven te zijn gemaakt. Stel dat je in jouw fantasielevens extreme ervaringen meemaakt, dan kan het heel goed zijn dat deze beelden niet door jouzelf zijn gemaakt maar door de donkere kant zijn ingegeven om jou die richting op te sturen.

In extreme situaties kan de donkere kant jou beelden tonen waarin jij zelfmoord gaat plegen zonder dat je dat van plan was. Op die manier kun je ernstig worden gekweld en worden aangezet dingen te doen die je niet van plan was maar door enorme psychische druk misschien toch gaat doen. Net zoals mensen soms door stemmen in hun hoofd dingen gaan doen die ze niet van plan waren en die volkomen botsen met hun innerlijke weten, zo kunnen mensen ook door beelden, dingen gaan doen die ze niet willen maar uiteindelijk toch doen. Het is in zo’n situatie van groot belang te herkennen waar deze beelden vandaan komen en te beseffen dat jij niet de maker bent van al deze beelden.

***Beelden die jij ziet, kunnen vanuit verschillende bronnen afkomstig zijn.
Dit vraagt dus zorgvuldig onderzoek en grote voorzichtigheid.***

De donkere kant kan dus zowel door gedachten als door gevoelens als door beelden, mensen proberen zo ver te krijgen dat ze zichzelf of iemand anders gaan vermoorden. Een goede therapeut die weet hoe deze dingen werken, zou op dit gebied veel goeds kunnen brengen en mensen kunnen helpen onderscheid te maken tussen wat van hen zelf is en wat niet.

In jouw energieveld spelen zich dus allerlei dingen af die afkomstig kunnen zijn vanuit allerlei verschillende bronnen. Je hebt te maken met gedachtes, beelden en gevoelens die bij de donkere kant vandaan kunnen komen. Je hebt ook te maken met gedachtes, beelden en gevoelens die bij jouw gids of jouw ziel vandaan kunnen komen.

Je hebt meestal te maken met de gedachtes die jij zelf hebt gemaakt. Als je een gedachte vaak denkt, dan geef je die kracht en geef je die daarmee bestaansrecht in jouw energieveld. Je kunt te maken hebben met verwerkingsprocessen van dingen uit een soms ver verleden, die hun eigen ladingen met zich meebrengen. Het kan ook zijn dat je dingen aanvoelt die binnenkort gaan komen. Je kunt ook te maken krijgen met gedachtes van andere mensen die aan jou denken of met gevoelens die door anderen worden veroorzaakt zoals depressie of opgewondenheid.

Al deze dingen spelen zich tegelijkertijd af in jouw energieveld. Het is daarom niet mogelijk om *alles* goed te herkennen wat er langskomt. Dit is veel te complex. Je kunt hoogstens proberen hier zo goed mogelijk mee om te gaan en ondertussen de dingen te doen waarvan je aanvoelt dat die nodig zijn. Het kan helpen jezelf aan te leren jouw energieveld te stabiliseren maar het helemaal goed in balans proberen te krijgen en te houden van jouw energieveld, is een dagtaak. Je zou dan nergens anders meer aan toe komen. In praktijk zit er dus niets anders op dan proberen te midden van al deze invloeden zo stabiel mogelijk te zijn door je regelmatig goed af te stemmen op jouw spirituele hartcentrum en ondertussen de dingen te doen die het meest nodig zijn.

Het belangrijkste onderdeel van Zelfkennis is naar mijn idee het leren herkennen van motieven van waaruit jijzelf of iemand anders handelen. Dit vraagt veel ervaring en een geopend hart. Naarmate het hart verder is geopend, kun je deze motieven beter aanvoelen, zowel bij jezelf als bij anderen.

In dit verband is het waardevol nog iets te zeggen over het verschil tussen eigenbelang en het streven naar macht. Beide motieven zijn niet in overeenstemming met het innerlijke weten maar de uitwerking van deze motieven is heel verschillend.

Eigenbelang is vanzelfsprekend niet in overeenstemming met het innerlijke kompas maar in praktijk zijn er vaak een soort van natuurlijke grenzen als het gaat om eigenbelang. Als iemand de eigen belangen voldoende heeft ingevuld, ontstaat er vaak een soort van verzadiging waardoor er een grens wordt bereikt. Met andere woorden er wordt tegen beter weten in gehandeld maar de schade is meestal beperkt.

Als het gaat om macht is de situatie vaak volkomen anders. Het streven naar macht is iets wat diep geworteld is in het menszijn. Een gevaar hiervan is dat deze honger in praktijk vaak onverzadigbaar is. Mensen die hier vatbaar voor zijn, kunnen daardoor diep vallen en steeds meer in contact komen met de donkere kant. In praktijk zijn hier nagenoeg geen grenzen. De verloren zielen bijvoorbeeld worden gekenmerkt door een onverzadigbare honger naar macht. Dit is hun zwakke punt.

Ik hoop dat het inmiddels duidelijker is geworden dat er niet zoiets als privacy bestaat. Dit is iets wat wij als mensen graag zouden willen maar in praktijk is dit niet het geval. Er zijn geen plaatsen op Aarde waar privacy is. Er zijn wel situaties waarin je beter bij jezelf kunt komen bijvoorbeeld wanneer je tijdelijk wordt opgenomen in een sterker energieveld zoals dat van jouw ziel. Door zorgvuldig te onderzoeken wat er zich in jouw energieveld afspeelt, kun je veel leren en kun je veel moeilijkheden opsporen en hier beter mee leren omgaan. Zelfkennis is dus een uitgestrekt terrein waarop je nooit bent uitgeleerd.

Als je al deze dingen niet herkent, ga je volkomen ten onder in de maalstroom van het gewone dagelijkse leven. Als je geen onderscheid kunt maken, dan kun je ook niet leren van de dingen die zich in jouw eigen energieveld afspelen. Juist door de weg van Zelfkennis te volgen, kan iemand leren onderscheid te maken. Daardoor kan iemand het eigen bewustzijn ontwikkelen.

Het leerproces is de kern van ons menszijn. In oude teksten wordt dit soms weergegeven met de woorden “het eten van de boom van kennis van goed en kwaad”. Als men van deze boom “eet”, dan krijg je onderscheidingsvermogen. Door onderscheidingsvermogen te ontwikkelen, kun je betere keuzes maken dan voorheen. Daardoor kun je een betere toekomst opbouwen en sommige moeilijkheden in de toekomst voorkomen. Als je die weg gaat, dan ontwikkel je Wijsheid en Genegenheid.

Eten heeft iets te maken met voeding. De ervaringen van het dagelijkse leven worden dan voeding voor het ontwikkelen van Wijsheid. Het volgen van de weg van Zelfkennis is dus het eten van die boom. Daardoor kan iemand spiritueel gezien groeien.

***Eten van de boom van kennis van goed en kwaad
is het ontwikkelen van Zelfkennis.***

De donkere krachten wilden dat koste wat kost voorkomen, want op die manier zouden zij hun macht kwijtraken over de mensheid. Dit is de reden dat de donkere kant er voor gezorgd heeft dat er heel veel verkeerde kennis in omloop is gebracht.

De ziel helpt jou met het beter leren kennen van jezelf. Als je echt waardevolle vrienden hebt, dan zullen die jou ook helpen met het beter leren kennen van jezelf. Zowel de mooie dingen als de zwakke punten, zullen dan naar voren komen. Van beide kun je leren.

Soms zie je in anderen wat er diep in jezelf leeft, zonder dat je dit goed in de gaten hebt. Als je zelf een diepliggend trauma niet goed hebt verwerkt, dan is de kans groot dat je dat voortdurend meent te zien bij anderen. Psychologen noemen dat projectie. Naarmate iemand meer heeft opgeruimd aan oud zeer, kun je anderen beter zien zoals ze zijn.

Als er haat is in jouw hart, dan zul je in anderen vaak iets menen te zien wat eigenlijk in jezelf leeft. De donkere kant kon in het verleden spiegels plaatsen in iemands hart, waardoor je niet goed kon herkennen wat er in jouw eigen hart leefde. Ook in die situatie kon je dan dingen zien bij anderen die eigenlijk bij jezelf leefden en niet bij de ander. Zo kon de donkere kant het beter leren kennen van jezelf belemmeren. Deze techniek van het plaatsen van spiegels is het terrein van magie. Het is raadzaam je hier niet te veel mee bezig te houden maar het is wel van belang te weten dat dit lange tijd zo heeft gewerkt. Op die manier werd het iemand onmogelijk gemaakt zichzelf beter te leren kennen. Het gevolg hiervan was dat iemand niet kon leren en niet de uitweg kon vinden uit de eigen moeilijkheden. In de komende periode zal dit fenomeen veel minder voorkomen maar het is nuttig te weten hoe dit in het verleden is gegaan.

De weg van Zelfkennis is nodig om jezelf te kunnen ontwikkelen en daardoor bij te dragen aan het welzijn van anderen.

Uitstralen door de ogen

De ware mens is de etherische mens. Dit etherische lichaam gaat in de uren dat het lichaam in slaapmodus is, naar de weide. Wanneer dit etherische lichaam weer terug gaat naar het stoffelijke lichaam, wordt het als het ware weer gekoppeld aan dit stoffelijke deel.

Doordat het etherische lichaam dan is gekoppeld aan de hersenen, zijn wij weer beperkt in onze waarnemingen. Als ons bewustzijn niet zou zijn gekoppeld aan de hersenen, maar los daarvan zou kunnen bestaan in onze stoffelijke werelden, dan zouden we opeens veel meer leven kunnen waarnemen. We zouden allerlei natuurwezentjes kunnen waarnemen zoals elfen en feeën, kabouters en kobolden maar ook gidsen en af en toe een ziel, een hoger zelf, dat aansluiting probeert te maken met een persoonlijkheid in incarnatie. Met andere woorden juist doordat ons bewustzijn is gekoppeld aan de hersenen, worden wij zeer sterk begrensd in onze waarnemingen.

Het etherische lichaam wordt bij terugkeer naar het stoffelijke lichaam, verbonden via verschillende poorten. In het hart is zo'n grote poort maar ook in het hoofd is zo'n grote poort. Daarnaast zijn er allerlei kleinere poorten zoals bij de handen.

Ook bij de ogen is er een poort. Dat is de reden dat er vaak wordt gezegd dat de ogen de spiegels zijn van de ziel. In feite betekent dit dat het etherische lichaam bij de ogen een soort van uitgaande poort heeft, waardoor het inwonende bewustzijn, jij dus, uit kan stralen, op dezelfde manier als een magnetiseur dat kan via zijn handen.

Naarmate het inwonende bewustzijn sterker is, kan die in principe sterker uitstralen door de ogen. Dit gaat beter naarmate iemand sterker is verbonden met het eigen lichaam.

Als een sterke ziel, een hechte verbinding heeft opgebouwd met de persoonlijkheid in incarnatie en er is een goede verbinding met het stoffelijke lichaam, dan kan de uitstraling door de ogen heel groot zijn. Dit heeft soms een kracht die groter is dan een gemiddelde magnetiseur via zijn handen kan laten stromen. Deze energie kan heel voedend zijn.

***Als er sprake is van een persoon met een sterke samenwerking met de ziel,
dan kun je dat herkennen aan de uitstraling door de ogen.***

Het kan misschien jaren duren voordat dit langzaam maar zeker wordt opgebouwd, maar als de samenwerking eenmaal weer goed op gang is gekomen, dan kun je dat zien aan de kracht die iemand uitstraalt, puur door naar iets of iemand te kijken.

Als er een ziel werkzaam is die Genegenheid en Wijsheid heeft opgebouwd, dan zal dat uitstralen door de ogen.

Dit zijn dingen die je niet zo gemakkelijk na kunt bootsen. Als het gaat om allerlei andere aspecten, dan is het voor veel mensen soms moeilijk een goed onderscheid te maken tussen juiste kennis en onjuiste kennis. Als het gaat om het herkennen van de uitstraling door de ogen, dan is dit veel eenvoudiger. Op die manier kunnen mensen die proberen te leren samenwerken met hun zielen, elkaar herkennen.

Mocht je ooit op het stoffelijke gebied in aanraking komen met Maitreya, dan zou je hem hieraan kunnen herkennen. De uitstraling door zijn ogen zal duidelijk maken dat je dan in contact bent met een sterke ziel. De energie die hij uitstraalt door zijn ogen, is heel heilzaam.

Veel slapen!

Als je in een periode terecht bent gekomen van intensieve verwerking van oud zeer, dan kan het heel goed zijn dat je niet genoeg hebt aan de gebruikelijke acht uur slaap. Het kan dan zijn dat je veel meer slaap nodig hebt. Misschien zijn er dan dagen bij dat je het liefst de hele dag zo veel mogelijk in je bed wil blijven liggen. Als je dat zo voelt, dan kan het soms helpen dit spoor dan maar gewoon te volgen, voor zover je daar de ruimte voor hebt.

*Het kan helpen om veel te slapen, als je voelt dat dit nodig is.
Wanneer je slaapt, ga je naar de weide.*

Op de weide kun je praten met de leraren die daar zijn. Daar kun je contact maken met de mensen van jouw zielsgroep. Daar kun je bijtanken en uitleg krijgen over de dingen waar je in jouw dagelijkse leven mee wordt geconfronteerd. Het kan daarom heel heilzaam zijn veel te slapen, als je in een periode bent aangekomen van intensieve ontwikkeling op het spirituele pad.

Als je lange tijd in de overlevingsmodus hebt geleefd en er komen structurele verbeteringen in jouw situatie, dan kan het heel goed zijn dat je onbewust uit de overlevingsmodus komt. Eén van de dingen die er dan gebeuren, is het loskomen van een intense vermoeidheid. Dit is de vermoeidheid van de periode daarvoor, waarin je heel veel energie hebt gebruikt. Het ervaren van een intense vermoeidheid, kan dus onderdeel zijn van een structurele verbetering van jouw dagelijkse leven. Het is belangrijk te weten dat dit vaak zo werkt, omdat dit voor de meeste mensen iets is wat ze niet goed begrijpen wanneer ze dit meemaken. Gevoelsmatig schrikken mensen vaak eerst als ze merken dat ze intense vermoeidheid voelen. Vaak krijgen mensen dan het gevoel dat er iets niet goed gaat. Als je weet dat dit het gevolg kan zijn van het loskomen uit de overlevingsmodus, dan kan dat een bepaalde rust geven.

Als je belangrijke vragen hebt waar je graag een antwoord op hebt, dan kun je proberen tijdens diepe meditatie een gevoel te krijgen bij een antwoord op die vraag. Een andere methode is het je richten op deze vraag bij het in slaap vallen. Als je op die manier met zo'n vraag bezig bent, dan wordt dat op de weide opgevangen. Als de begeleiding de vraag voldoende belangrijk vindt, dan wordt er op de weide meer uitleg gegeven over de dingen waar je dan tegenaan loopt.

Het bewust je concentreren op zo'n belangrijke vraag bij het in slaap vallen, is dus een geschikte methode om hieraan te werken en hier verder mee te komen. Het kan dan zijn dat als je weer wakker wordt, je gevoelsmatig veel meer duidelijkheid hebt gekregen over hoe de situatie in elkaar zit. Op die manier kun je dus heel goed een soort van gevoelsmatige antwoorden krijgen op belangrijke vragen.

Veel slapen kan dus bijdragen aan jouw spirituele ontwikkeling. Ook hierin is het belangrijk jouw innerlijke kompas te blijven volgen, net zoals dat bij andere thema's belangrijk is.

Ook als je in hele moeilijke omstandigheden terecht bent gekomen, kan het helpen om eenvoudig te gaan slapen, ook al is het midden op de dag. Jouw begeleiding volgt jou in alles en kan dan op de weide even met jou praten. Soms kan een half uurtje slapen overdag al veel goeds brengen.

Tegen beter weten in

Er leeft bij veel mensen een verkeerd beeld van handelen tegen beter weten in. Met verkeerd bedoel ik een beeld dat niet overeenkomt met de Wijsheid van de ziel. Misschien is deze onjuiste beeldvorming te beschouwen als een vorm van onwetendheid.

Er is een groot verschil tussen de manier waarop de zielen dit zien en de gangbare opvattingen hierover in het dagelijkse leven. Door hier iets over te schrijven probeer ik bij te dragen aan een beter begrip voor de nieuwe wetten en regels van ons evolutieproces.

Veel mensen hebben de neiging bij handelen tegen beter weten in te denken aan zeer grove handelingen zoals moord. In praktijk speelt het handelen tegen beter weten in, zich meestal af op een veel subtieler niveau.

Als iemand regelmatig signalen krijgt vanuit de ziel om een specifiek thema nader te onderzoeken en zich wel bewust is van deze impulsen maar hier niet op reageert en andere dingen belangrijker vindt, dan is dat vanuit de ziel beschouwd een keuze.

Als iemand de eigen carrière bijvoorbeeld belangrijker vindt dan het gehoor geven aan de impulsen vanuit het hogere zelf, dan is dat een keuze om te handelen tegen beter weten in. De ziel is jouw coach maar jij bepaalt uiteindelijk zelf of je de aanwijzingen van jouw coach wil volgen of dat je deze hulp wil afwijzen en een ander spoor wil volgen.

Het ontvangen van deze impulsen speelt zich meestal af op een fijngevoelig bewustzijnsniveau. Je kunt dit wegduwen en negeren als je dit zou willen, maar vanuit de ziel beschouwd zijn dit hele bewuste keuzes, ook al vind jij zelf misschien dat dit zich eigenlijk afspeelt aan de grensgebieden van jouw bewustzijn, dingen die je nog net bewust registreert maar waar je misschien gewoonlijk niet al te veel aandacht aan besteedt. Toch is dit wel de golfenkte waarop de ziel meestal met mensen communiceert. Het is een heel fijngevoelige communicatie. Mensen die hebben geleerd hier bewust op af te stemmen, kunnen dit in de loop van de tijd steeds beter opvangen. In dat geval kan jouw coach, jouw hogere deel, steeds beter zijn informatie geven. Jij kunt daardoor veel beter jouw lessen leren dan zonder de aanwijzingen van jouw coach.

Het bewust negeren en wegstoppen van de signalen die jouw ziel jou geeft, is een vorm van handelen tegen beter weten in.

Als je het vervelend vindt om aandacht te moeten besteden aan jouw spirituele huiswerk, omdat je hierdoor misschien wordt geconfronteerd met akelige ervaringen of dingen die je liever zo ver mogelijk weg wil stoppen, dan kun je ervoor kiezen deze instroom zo veel mogelijk te negeren en te onderdrukken. Jouw coach kan jou dan minder goed bereiken en het zal dan veel langer duren voordat jij jouw lessen hebt geleerd.

Voor alle mensen die het innerlijke weten willen volgen zijn er in de komende jaren oplossingen mogelijk voor de problemen waar ieder vóór komt te staan als onderdeel van jouw pakket aan lessen, zolang je het innerlijke weten blijft volgen. Als je wel voelt dat je ergens mee aan de slag zou moeten gaan maar dat liever niet wil en niet doet, dan is de kans groot dat er daardoor nieuwe moeilijkheden ontstaan die gemakkelijk voorkomen hadden kunnen worden als je had willen luisteren naar jouw coach, jouw hogere zelf.

Veel zoekers op de spirituele weg hebben volstrekt niet de gaten dat zij zelf eigenlijk voortdurend handelen tegen beter weten in, net zoals de overgrote meerderheid van de mensheid dat doet.

Veel zoekers op de spirituele weg vinden zichzelf bewust of onbewust veel beter dan bijvoorbeeld een wetenschapper, een onderzoeker of een adviseur. Zij vinden dat ze zelf heel spiritueel bezig zijn en de anderen daar schijnbaar helemaal niet mee bezig zijn. Vanuit de ziel wordt dit heel anders gezien.

Het branden van een (geur) kaarsje is iets anders dan het volgen van het innerlijke weten. Het lezen van een spiritueel maandblad, is iets anders dan het afstemmen op de Wijsheid van jouw ziel.

Als je het innerlijke kompas raadpleegt dan zou je misschien tot de conclusie komen dat je zo'n spiritueel maandblad waarschijnlijk beter *niet* kunt lezen, omdat dit vaak grotendeels gevuld is met informatie die volkomen botst met de Wijsheid van de ziel.

Vaak leven mensen die het spirituele pad volgen in een soort van bubbel, waarin men zich afkeert van de wereld en elkaar vol afschuw vertelt welke akelige dingen ze tegen zijn gekomen, zonder te beseffen dat ze zelf op deze manier niet echt bijdragen aan het verbeteren van onze maatschappij.

Het is gemakkelijk je te beklagen over hoe slecht mensen af en toe reageren, en daar schande van te spreken, terwijl je ondertussen gezellig bij elkaar zit, met op de achtergrond misschien een prettig klinkend muziekje, maar dat zal niet helpen om de wereld te verbeteren.

Veel zoekers in het spirituele wereldje zijn in feite vooral op zoek naar afleiding in hun eigen bestaan, waar men de zin al lang niet meer van inziet. Veel therapeuten zijn in feite vooral gericht op het opbouwen van hun eigen reputatie en hopen op steeds meer “volgers”. De motieven van de mensen die beweren actief op zoek te zijn naar het “hogere”, zijn vanuit de zielen beschouwd vaak zeer bedenkelijk. Gewoonlijk hebben deze mensen dat zelf volstrekt niet in de gaten, juist omdat ze vaak weinig werk maken van het beter leren kennen van zichzelf.

Het is gemakkelijk je af te zetten tegen alles wat er verkeerd gaat in onze wereld maar daar zijn mensen meestal niet echt mee geholpen. Misschien dat het even oplucht om een keer flink stoom af te blazen maar daarna zou er een punt moeten komen dat je jezelf gaat afvragen wat jij zou kunnen bijdragen om de wereld te verbeteren. Vaak zal dat zijn om maar gewoon verder te gaan (of te beginnen!) met het op je nemen van jouw eigen spirituele huiswerk. Als je het idee hebt dat je eigenlijk niet weet wat jouw spirituele huiswerk is, dan zou dat een flinke indicatie moeten zijn dat je in feite niet echt bezig bent met het volgen van jouw innerlijke weten en dat je niet echt bezig bent met het leren samenwerken met jouw ziel, jouw hogere deel.

Als je niet weet wat jouw eigen spirituele huiswerk is, dan betekent dit meestal dat je niet de weg volgt van het innerlijke weten.

Als je geen concreet zicht hebt op wat jij nog aan lessen hebt te leren, dan betekent dit dat jouw spirituele ontwikkeling stil is komen te liggen.

Als een onderzoeker aanvoelt hoe hij het beste de boef kan vangen waar hij al langere tijd naar op zoek is, dan is het heel goed mogelijk dat hij daardoor in feite reageert op zijn innerlijke kompas, hoewel hij in zijn beleving spiritualiteit misschien verafschuwt.

Als een adviseur intuïtief aanvoelt welke waardevolle aanwijzingen hij het beste kan geven aan bijvoorbeeld de overheid, waarmee grote maatschappelijke problemen in beter vaarwater kunnen worden geleid, dan is het heel goed mogelijk dat hij daardoor reageert op de Wijsheid van zijn ziel, hoewel hij zich misschien mateloos stoort aan al die spirituele zoekers.

Als een wetenschapper intuïtief aanvoelt welke richting een onderzoek het beste op kan gaan om op het punt uit te komen dat men voor ogen heeft, dan kan het heel goed zijn dat hij daardoor eigenlijk reageert op zijn innerlijke weten, hoewel hij misschien niets moet hebben van goden en allerlei andere theorieën die niet wetenschappelijk zijn te bewijzen.

Het komt er op neer dat veel mensen die ervan uitgaan spiritueel bezig te zijn, in feite niet hun innerlijke kompas volgen, terwijl allerlei mensen die ervan uitgaan dat zij volstrekt niet spiritueel bezig zijn, misschien heel goed hun innerlijke weten volgen op hun eigen vakgebied.

Als zoekers op de spirituele weg vervreemden van de wereld waarin we leven en hun ogen daarvoor willen sluiten, dan zijn ze waarschijnlijk van veel minder nut om de wereld te verbeteren. Als de spirituele zoektocht vooral wordt gezien als een soort van ontsnappingsroute uit een wereld waarin je jouw eigen plaats niet hebt kunnen vinden, dan helpt dit meestal niet om jezelf beter te leren kennen. Het wordt dan meer een soort van vlucht voor de innerlijke problemen die je nog niet hebt kunnen oplossen.

Het is belangrijk dat de mensen die zichzelf beter willen leren kennen en de wereld werkelijk willen proberen te verbeteren, vooral tussen de andere mensen blijven staan en goed geïnformeerd zijn over wat er speelt in de samenleving. Het kan zijn dat iemand bewust een periode inlast om diepgaande dingen in zichzelf grondig te onderzoeken en als gevolg daarvan tijdelijk alles wat er gebeurt in de wereld even wat minder belangrijk vindt, maar na verloop van tijd zou zo'n periode van zich terugtrekken gevolgd moeten worden door een fase waarin je weer meer open staat voor wat er in de wereld gaande is. Op die manier kun je beter aansluiten bij wat er speelt in de wereld en kun je beter je plaats daarin innemen.

Omgekeerd zou iemand die al volop in het leven staat, er goed aan doen voldoende ruimte te maken voor zelfonderzoek en het verwerken van oud zeer. De onderzoeker zou er goed aan doen akelige ervaringen in verband met zijn werk (met misschien soms dodelijke afloop), zo goed mogelijk te verwerken en dit soort dingen niet weg te stoppen. De adviseur zou er goed aan doen voldoende ruimte te maken voor het beter leren kennen van zichzelf, voor zover hij dat nog niet heeft gedaan, en de wetenschapper zou misschien veel bewuster kunnen leren omgaan met zijn gevoelens.

Op deze manier zou er een beter evenwicht kunnen ontstaan in de levens van hen die willen leren samenwerken met de ziel, het hogere zelf.

Wat is gevoel?

In het spirituele wereldje wordt heel veel gesproken over gevoel, maar wat bedoelt iemand daar nu eigenlijk precies mee? Over dit thema is veel verwarring en dat is de reden dat ik hier iets over wil schrijven.

De ene persoon bedoelt met gevoel soms iets heel anders dan een ander daarmee bedoelt. Als iemand spreekt over gevoel, dan is het van belang je ervan bewust te zijn wat die ander daar dan mee bedoelt. Dit is nodig om meer begrip te kunnen krijgen voor wat die ander wil aangeven.

Gevoel is een verzamelnaam, een containerbegrip, zoals dat tegenwoordig wordt genoemd. Er zijn heel veel verschillende soorten gevoel. Als je daarin geen goed onderscheid maakt, dan is de kans groot dat je volkomen langs elkaar heen praat in de wisselwerking met andere mensen.

Sensaties van het lichaam bijvoorbeeld worden beschouwd als gevoel. Vermoeidheid van het lichaam of een gevoel van verzadiging na een overvloedige maaltijd, kunnen worden beschouwd als gevoel.

Daarnaast zijn er allerlei emotionele reacties op ervaringen zoals blijdschap of teleurstelling, die kunnen worden beschouwd als gevoel. Deze gevoelens zullen over het algemeen maar betrekkelijk kort duren en daarna weer oplossen, vergelijkbaar met een wolk die overdrijft.

Niet alle mensen hebben een waarnemingsvermogen dat geschikt is om dieperliggende gevoelens op te merken die leven in de diepte van het hart.

Een deel van het spectrum aan gevoelens die je zou kunnen ervaren, wordt pas toegankelijk als je de weg in gaat van spirituele ontwikkeling.

Als mensen in een fase verkeren van meedeinen op de woelige golven van het emotionele leven waarop de massa over het algemeen is afgestemd, dan zullen er allerlei dieperliggende gevoelens zijn in de diepte van jouw hart, waar je je dan niet goed van bewust bent. Met andere woorden jouw bewustzijn is dan niet afgestemd op de ontvangst van gevoelens die er wel leven maar waar je als het ware geen interesse in hebt. Als je langere tijd geen interesse hebt in deze dieperliggende gevoelens, dan zal het vermogen om deze gevoelens bewust te registreren, langzaam verder uitdoven. Als je gedurende vele eeuwen er voor hebt gekozen om de dieperliggende gevoelens in jouw hart niet te willen voelen, dan raken deze gevoelens steeds meer op de achtergrond. Je kunt je hier dus voor afsluiten en er voor kiezen om allerlei dieperliggende gevoelens niet meer te willen ervaren.

Als je aan de slag gaat met het verwerken van oud zeer, dan maak je ruimte in jouw hart. Jouw ziel kan dan steeds beter met jou samenwerken. In de loop van dit ontwikkelingsproces breidt jouw waarnemingsvermogen zich steeds verder uit en word je steeds gevoeliger. Je kunt dan steeds beter aanvoelen wat er in jouw eigen hart leeft en je kunt steeds beter de subtiele impulsen vanuit jouw ziel, jouw hogere deel, opvangen. Tegelijkertijd kun je dan ook steeds beter aanvoelen wat er in anderen leeft.

Naarmate je gevoeliger wordt voor het opvangen van de subtiele signalen vanuit jouw ziel, kun je ook beter aanvoelen wat er in andere mensen leeft.

Gevoel kan ook te maken hebben met dingen die nog gaan komen. Je kunt een gevoel krijgen dat er dingen aankomen, zonder dat je precies weet wat dit zal zijn. Dat betekent dat je deels op de hoogte bent van dingen die op de weide al gepland zijn. Deze vage gevoelens kunnen na verloop van tijd concreter worden, zodat je je bewust wordt van wat er komen gaat. Dit zijn dieperliggende gevoelens, die gebruikelijk zijn bij zieneressen wanneer hun zielen zich aandienen in hun levens. Ze krijgen dan gevoelsmatig zicht op wat er komen gaat.

Mensen die zich niet richten op hun innerlijke weten en vooral hun eigen belangen zo goed mogelijk proberen te behartigen, zullen deze subtiele signalen over wat er komen gaat, meestal niet krijgen. Hun waarnemingsvermogen is vaak gericht op een hele andere golfenkte.

Gevoel kan ook te maken hebben met ervaringen die je ooit in een vorig leven hebt meegemaakt. Als jouw ziel een stuk verleden onder jouw aandacht wil brengen om dit te kunnen verwerken, dan kan het zijn dat je vage of misschien hele duidelijke gevoelens krijgt over wat er in een vorig leven is gebeurd. Misschien weet je zelfs bewust welke keuzes je destijds hebt gemaakt en welke gevolgen dat heeft voor het leven dat je nu hebt.

***Veel gevoelens die je kunt ervaren,
hebben direct te maken met de vermogens die jouw ziel kan inzetten
wanneer de samenwerking voldoende op gang is gekomen.***

Een magnetiseur kan energie voelen stromen. Ook dit is een ervaring die wordt omschreven met het woord “gevoel”, omdat wij in ons taalgebruik hier eenvoudig geen betere woorden voor hebben ontwikkeld. Het zou zinvol zijn dit onderscheid tussen al deze verschillende soorten gevoel, tot uitdrukking te laten komen in verschillende woorden, maar dat is blijkbaar nog niet zo ver.

Naarmate een mens zich langzamerhand ontplooit, wordt hij steeds fijngevoeliger. Zijn waarnemingsvermogen breidt zich dan steeds verder uit. Er verschijnt dan een high sensitive mens, die moet leren omgaan met diens eigen fijngevoeligheid, in een wereld waarin deze gevoeligheid uitzonderlijk is. Naarmate je fijngevoeliger bent geworden als gevolg van spirituele ontwikkeling, wordt het probleem groter om hier goed mee te leren omgaan. In directe wisselwerking met mensen die minder fijngevoelig zijn en misschien *niet* hun innerlijke weten willen volgen, zul je merken dat deze mensen jou vaak niet goed begrijpen.

***Genegenheid is ook een gevoel,
hoewel de meeste mensen geen idee hebben hoe dit voelt.***

Zoals veruit de meeste mensen geen idee hebben wat bewuste samenwerking met de ziel inhoudt, zo hebben de meeste mensen ook geen idee wat Genegenheid is. Omdat in ons spraakgebruik allerlei gevoelens niet zo duidelijk zijn omschreven, valt het niet op wanneer iemand in feite geen enkele ervaring heeft met Genegenheid.

Er is op dit gebied veel spraakverwarring en dit is één van de redenen dat ik hier iets over wil schrijven, in een poging meer begrip mogelijk te maken voor de onderlinge verschillen in het waarnemingsvermogen van mensen, waar het gaat om het ervaren van gevoelens.

Genegenheid is een energie die bij de ziel vandaan komt, wij als mensen, als ikjes, kunnen hier niet over beschikken. Alleen de zielen die het innerlijke weten proberen te volgen, kunnen dienen als een kanaal voor Genegenheid.

De groep zielen die het innerlijke weten wil volgen, is een kleine minderheid van onze totale mensheid. Deze zielen kunnen de energie van Genegenheid door leiden die zij ontvangen. Zoals de zielen een kanaal kunnen zijn voor Genegenheid, zo kunnen wij als mensen ook een kanaal voor Genegenheid worden, als wij dat werkelijk willen en als wij bereid zijn het spirituele huiswerk dat daar voor nodig is, op ons te nemen. Je kunt dus niet zomaar een kanaal zijn voor Genegenheid, daar is heel veel voor nodig.

Eén van de eerste dingen die er nodig zijn, is een heldere visie op wat er nu gaande is. Met het schrijven van deze boeken, probeer ik hieraan bij te dragen. Je kunt voor jezelf op jouw beste momenten intuïtief aanvoelen in hoeverre de dingen die hier worden beschreven, overeenkomen met jouw innerlijke weten.

Is de ziel volmaakt?

Er is zo weinig kennis beschikbaar over wie onze ziel dan precies is en hoe het zit met de ontwikkeling van de ziel, ons hogere deel. Vaak is er het idee dat de ziel al min of meer “volmaakt” is en dat wij onderweg zijn om naar dat niveau toe te groeien. De werkelijkheid is minder romantisch en het is belangrijk daar meer van te weten, zodat er een juist beeld kan ontstaan van hoe dit in praktijk is.

Er zijn veel mensen voor wie er in hun wereldbeeld niet zoiets bestaat als de ziel, een hoger deel van jezelf. Voor die mensen is de ontwikkeling van de ziel daardoor ook geen relevant thema om mee bezig te zijn. Er is slechts een kleine minderheid die uitgaat van zoiets als een ziel, een hoger deel van jezelf.

Sommige mensen die het spirituele pad volgen, idealiseren de ziel, en hebben het idee dat dit hogere deel altijd veel Wijsheid heeft opgebouwd als gevolg van vele voorgaande levens. Maar in praktijk geldt dit alleen voor die zielen die het spoor volgen van het innerlijke weten. Als de ziel op haar eigen niveau het innerlijke weten niet volgt, dan wordt er weinig geleerd door die ziel, en kan de persoonlijkheid in incarnatie ook niet putten uit een groot reservoir aan opgebouwde Wijsheid.

De ontwikkeling van de zielen is dus heel verschillend. Lang niet alle zielen bouwen Wijsheid op in de loop van de eeuwen. Veel zielen ontwikkelen dit niet, net zoals veel persoonlijkheden in incarnatie dit ook niet ontwikkelen in de loop van één enkel leven.

Net zoals een ikje, een persoonlijkheid, ervoor kan kiezen weinig te willen leren, zo kan ook een ziel er op haar eigen niveau voor kiezen weinig te willen leren. Dat is een keuze.

De overgrote meerderheid van de mensheid volgt niet het spoor van het innerlijke weten en dat geldt evengoed voor de zielen. De overgrote meerderheid van de zielen heeft daardoor weinig aan Wijsheid opgebouwd in de afgelopen paar duizend jaar. Met andere woorden de opgedane ervaringen hebben bij velen niet geleid tot de ontwikkeling van Wijsheid.

Als een ikje, een persoonlijkheid, in incarnatie komt, dan krijgt het allerlei eigenschappen mee. De eigenschappen die je meekrijgt zijn soms een last en soms een “zegen”. Dit is meestal het gevolg van karma. Als er dingen niet goed zijn gegaan in het lange verleden, dan vertaalt zich dit vaak in allerlei eigenschappen in het karakter dat je in dit leven meekrijgt.

Op precies dezelfde manier wordt bij het begin van de incarnatiereeks een ziel gevormd. Ook de ziel heeft allerlei eigenschappen die zowel een voordeel als een last kunnen zijn. Wat je meekrijgt als ziel aan eigenschappen, is het gevolg van karma.

Een ziel kan door akelige ervaringen en bewuste keuzes in voorgaande levens, bijvoorbeeld jaloers zijn geworden. Veel mensen hebben het idee dat een ziel dit soort gevoelens niet heeft maar dat is een groot misverstand. Een ziel is wel degelijk vatbaar voor dit soort gevoelens.

Een ziel kan ook vatbaar zijn voor lust bijvoorbeeld en de grootste moeite hebben om daar goed mee om te gaan.

Een ziel kan ook haat ontwikkelen en een kanaal worden voor de donkere kant. Een ziel kan ook uit zijn op macht en daardoor in aanraking komen met de donkere kant.

Als de ziel van iemand heeft gekozen voor de donkere kant, dan kan de persoonlijkheid in incarnatie op eigen kracht zich hier niet van losmaken. Zolang de ziel niet bewust kiest voor het volgen van het innerlijke weten, is de persoonlijkheid niet goed in staat zich los te maken van het handelen tegen beter weten in.

Het ikje volgt vaak de richting die de ziel aangeeft, hetzij het spoor van het innerlijke weten, hetzij het handelen tegen beter weten in.

Als een ziel wel kiest voor het volgen van het innerlijke weten maar om wat voor reden dan ook niet in staat is haar persoonlijkheid in incarnatie, het ikje, goed te begeleiden, dan is het voor zo'n persoon heel moeilijk om zich goed te ontwikkelen.

Je hebt als mens de steun van de ziel nodig om je goed te kunnen ontwikkelen. Als de ziel onvoldoende haar best doet, kun je als mens weinig vorderingen maken. Je bent dus behoorlijk afhankelijk van jouw coach, jouw hogere deel. Zonder hulp vanuit jouw ziel, heb je weinig kans van slagen om de prachtige mogelijkheden die er nu zijn voor ontwikkeling, goed te kunnen benutten.

Wij kennen onze ziel over het algemeen niet zo goed. Slechts de mensen die veel moeite doen om bewust te leren samenwerken met hun ziel, krijgen hier in de loop van de jaren meer zicht op. Toch komt er nooit een punt dat je jouw eigen ziel goed kent. Je hebt in feite geen idee waar jouw ziel de hele dag mee bezig is. Je hebt meestal geen idee welke belangen jouw ziel tegen elkaar afweegt en welke keuzes zij maakt, laat staan waarom zij die keuzes maakt.

Onze zielen kennen ons volkomen zoals wij zijn. Onze zielen kennen ons veel beter dan wij onszelf kennen. Omgekeerd weten wij nauwelijks iets van het leven van onze ziel.

Het verschil in de ontwikkeling van de zielen is heel groot, maar dat is vooral belangrijk om te weten voor de mensen die bewust kiezen voor het leren samenwerken met hun hogere deel.

Hulp bij ons eigen leerproces moet komen van binnenuit en van bovenaf, door onze ziel. Dat heeft alleen kans van slagen als de ziel op haar eigen niveau heeft gekozen voor het volgen van het innerlijke weten. Als de ziel dit spoor volgt, dan wordt er in de loop van de eeuwen vanzelf Wijsheid opgebouwd en verdient de ziel het recht om steeds meer een kanaal voor Genegenheid te mogen zijn. Zelfs in zo'n situatie is de ziel niet volmaakt en kan de ziel tegelijkertijd nog steeds worstelen met zoiets als jaloezie, lust of het streven naar macht.

Zelfs de zielen die het spoor proberen te volgen van het innerlijke weten zijn dus niet volmaakt maar worden in de loop van de eeuwen wel steeds beter, dat wil zeggen functioneren in de loop van de eeuwen steeds meer in overeenstemming met hun innerlijke weten. Dit innerlijke weten is voor de ziel het ingebouwde kompas, zoals de leiding van de ziel dat voor ons is.

De ontwikkeling van Wijsheid en Genegenheid is het doel van de zielen maar ook de zielen hoeven niet volmaakt te zijn. Volmaaktheid is voor ons als mensen niet weggelegd, zelfs niet voor onze zielen. Het is belangrijk dat er een realistisch beeld is van wat er mogelijk is, zodat er meer begrip kan ontstaan voor het menszijn.

Acceptatie van jezelf

Spirituele ontwikkeling is best een moeilijke weg. Het is veel gemakkelijker al deze dingen maar gewoon achterwege te laten en mee te gaan met de stromingen in onze samenleving waarop de grote massa meedeint. Degenen die het innerlijke weten willen volgen, zullen diep in zichzelf voelen dat het uiteindelijk toch beter is om verder te gaan met hun spirituele ontwikkeling, ook al heb je geen idee wat je op deze weg allemaal tegen zou kunnen komen.

Als je al heel veel levens hebt meegemaakt waarin je regelmatig onder extreme omstandigheden keuzes moest maken die vaak te maken hebben met leven en dood, dan is de kans groot dat je veel verkeerde beslissingen hebt genomen. Misschien heb je anderen bewust de dood in gejaagd of heb je zelf een einde gemaakt aan jouw eigen leven omdat je geen uitweg meer zag in de situatie waarin je terecht was gekomen.

Onbewust heb je herinneringen aan al deze ervaringen. Deze onbewuste herinneringen komen tot uitdrukking in allerlei overtuigingen die je meeneemt van het ene leven naar het andere. Die overtuigingen zijn de stille getuigen van wat je ooit eerder hebt meegemaakt.

Stel dat je er door grondig zelfonderzoek achter bent gekomen dat je eigenlijk niemand op de hele wereld vertrouwt, dan kan dat te maken hebben met heel veel ervaringen in voorgaande levens waarin je door anderen belazerd bent. In zo'n situatie is de kans groot dat je dit vertaalt naar de conclusie dat je niemand meer kunt vertrouwen. De volgende keer dat je geboren wordt, is dat dan een overtuiging die je van jongs af aan met je meeneemt. Hoe je precies aan die overtuiging bent gekomen, weet je dan niet meer, maar de conclusie is wel dat je mensen niet kunt vertrouwen. In het beste geval is er een klein beetje ruimte ingebouwd in deze overtuiging, en wordt jouw (onbewuste) uitgangspunt dat je niemand kunt vertrouwen, tenzij iemand heeft aangetoond *wel* betrouwbaar te zijn. Waar het om gaat is dat je vooral jouw eigen stukje blijft zien, waar jij aan zou moeten werken, in plaats van alleen maar teleurgesteld te zijn over de houding van anderen.

Misschien is die ander inderdaad onbetrouwbaar, maar dat is dan de les van die ander. Waar het om gaat, is wat dit bij *jou* aanraakt en hoe *jij* hier mee omgaat. Met andere woorden is er vooral een grote teleurstelling voor wat jij daardoor aan akelige ervaringen te verdragen krijgt of is er begrip voor het leerproces van die ander en kun je je focussen op wat dit met jou doet.

Als je in voorgaande levens ernstig bent beschadigd doordat een ander jou iets akeligs heeft aangedaan in een situatie dat je zo iemand vertrouwde, dan kan het veel pijn veroorzaken wanneer je in dit leven opnieuw in een situatie terecht komt waarin iemand die je vertrouwde niet betrouwbaar bleek te zijn. Hierdoor kunnen oude wonden worden open gereten.

Er is in zo'n situatie tijd nodig om dit te verwerken en dit de ruimte te geven die hiervoor nodig is. Als je hier voldoende aandacht aan hebt besteed, dan zul je na verloop van tijd merken dat er meer ruimte is gekomen in jouw hart, waardoor de verbinding met jouw hogere zelf sterker kan worden.

De confrontatie met iemand die niet betrouwbaar is, raakt dan oud zeer aan, waardoor er in jouw hart veel in beweging kan komen wanneer je opnieuw in zo'n situatie terecht komt. Het is belangrijk hier voldoende ruimte voor te maken en dit niet weg te redeneren met jouw hoofd.

Je komt dan een kwetsbaar punt in jezelf tegen, dat aandacht en verzorging nodig heeft. Het is dan belangrijk te accepteren dat dit blijkbaar een zwak punt is in jezelf. Dit kan langzamerhand beter worden door dit te onderzoeken en dit schoon te laten bloeden. Door betere ervaringen op te doen, kun je zo'n kwetsbaar punt in jezelf, langzaam versterken.

Je leert jezelf in zo'n situatie beter kennen door zo'n diepe wond onder ogen te zien en je te realiseren dat die verzorging nodig heeft. De verleiding is dan groot dat je in eerste instantie vooral gefocust bent op die ander, en je afvraagt waarom die ander heeft gereageerd zoals het ging. Het gevaar is dan groot dat je hierdoor "in jouw hoofd gaat zitten" en een passende verklaring gaat zoeken om het gedrag van de ander een plekje te kunnen geven. Op die manier kom je niet in de diepte van jouw hart en blijf je aan de oppervlakte. Het is in zo'n situatie belangrijk ruimte te maken voor wat dit bij *jou* aanraakt, zodat dit beter verwerkt kan worden.

Acceptatie van jezelf heeft veel te maken met begrip voor jezelf, zonder dingen al te veel te willen beredeneren met jouw hoofd. Het is daarbij belangrijk zo veel mogelijk bij je gevoel te blijven. Als je zo'n zwak punt in jezelf kunt accepteren voor wat het is, kun je zwakke punten van anderen ook beter accepteren voor wat ze zijn. Zolang je jouw eigen zwakke punten niet accepteert, zul je ook de zwakke punten van anderen niet accepteren. Het gevaar is dan groot dat jij je dan tegen een medemens gaat keren die zo op het eerste gezicht schade veroorzaakt zonder daar misschien voldoende verantwoordelijkheid voor te nemen. Zolang je jouw eigen zwakke punten niet goed hebt leren kennen, is het gevaar bovendien groot dat je dit gaat projecteren in anderen en bij hen gedrag meent te zien dat je afwijst maar dat je in feite *zelf* (ook) doet, terwijl je dit niet goed in de gaten hebt. Door situaties grondig te onderzoeken waar jij je bij anderen aan stoort, kun je deze zwakke punten in jezelf leren opsporen. Daardoor kun je dit uiteindelijk leren accepteren in jezelf, zonder een ander die misschien dezelfde zwakke punten heeft, daarvoor te veroordelen.

Door Zelfkennis kun je jouw eigen kwetsbare punten beter leren herkennen en deze leren accepteren zoals die op dat moment zijn.

Nog moeilijker wordt het wanneer je in de loop van de tijd steeds meer zicht begint te krijgen op wat je *zelf* in voorgaande levens in werking hebt gezet. Velen hebben samengewerkt met de donkere kant en zich mee laten slepen om anderen op afschuwelijke manieren te behandelen, die volkomen botste met het innerlijke weten.

Het is moeilijk zicht te krijgen op wat je zelf in het lange verleden in werking hebt gezet en tegelijkertijd begrip te krijgen voor de situatie en voor de redenen waarom het toen zo is gelopen.

Toch is het belangrijk deze moeizame weg die van binnenuit zichtbaar wordt gemaakt door de ziel, in te gaan en dingen onder ogen te zien vanuit jouw eigen verleden die nu verder onderzoek nodig hebben. Op die manier kun je uiteindelijk verder komen met begrip voor jezelf. Als je voldoende aandacht hebt besteed aan verwerking van oud zeer uit dit leven en uit voorgaande levens, kun je steeds verder komen met acceptatie van jezelf.

Zolang je (onbewust) delen van jezelf niet accepteert, zul je ook delen van anderen niet accepteren.

Als je diep in jouw hart ooit tot de conclusie bent gekomen dat jij er een puinhoop van hebt gemaakt en je jezelf eigenlijk niet goed kunt vertrouwen, dan wordt dit een overtuiging die je meeneemt naar een volgend leven. Als je jezelf (onbewust) niet vertrouwt, dan is de kans groot dat je dit thema voortdurend tegenkomt in jouw wisselwerking met anderen. De kans is dan groot dat je dit gaat projecteren in anderen en dat je vindt dat anderen niet betrouwbaar zijn.

Wat je niet accepteert in jezelf, zul je vaak projecteren in anderen.

Naarmate je in de loop van de tijd jezelf steeds meer gaat accepteren zoals je bent, kun je ook anderen meer accepteren zoals ze zijn, inclusief al hun zwakheden en hun gebreken. Naarmate jij jezelf en anderen meer accepteert, kan er ook meer mededogen ontstaan als je in contact bent met anderen. Naarmate er meer mededogen is, kan jouw ziel dichterbij komen en helpen bij het proces van genezing van jouzelf en anderen. Jouw mededogen maakt dit mogelijk.

Als je onbewust jezelf afwijst voor wat er ooit in het verleden is gebeurd, is de kans groot dat je gaat verharden. Het is dan zeer waarschijnlijk dat je vindt dat mensen niet zo moeten “zeuren” over onbelangrijke dingen, en je gaat afsluiten voor alles wat met diepe gevoelens te maken heeft.

In zo'n situatie is de samenwerking met de ziel heel moeilijk. Het is dan belangrijk eerst jezelf beter te leren kennen en zorgvuldig na te gaan waarom je dan reageert zoals je dat dan doet. Op die manier kun je opsporen hoe je met jezelf en anderen omgaat. Als je tot de conclusie zou komen dat dit niet in overeenstemming is met de Wijsheid van jouw ziel, dan zou je jouw eigen houding kunnen proberen aan te passen in de loop van de tijd.

Als je jezelf hebt geaccepteerd zoals je bent, dan kun je ook anderen beter accepteren die misschien voortdurend schade veroorzaken of onwaarheden verkondigen zonder daar verantwoordelijkheid voor te willen dragen. Je kunt dit dan veel meer zien als *hun* leerproces, zonder dat jij je hier nog druk over maakt.

***Zolang je nog heel fel reageert op de zwakheden van anderen,
is de kans groot dat er nog delen zijn in jezelf,
die je niet voldoende hebt onderzocht en die je niet hebt geaccepteerd.***

Dit soort processen hebben tijd nodig, veel tijd. Zelfonderzoek en verwerkingsprocessen van wat je dan tegen kunt komen, zijn heel intensief. Deze periodes zouden het best kunnen worden afgewisseld met periodes van ontspanning, waarin je even hele andere dingen gaat doen. Er is vanuit het lange verleden heel veel oud zeer te verwerken en naarmate je hier in de loop van de jaren verder mee komt, kan de bewuste samenwerking met de ziel zich langzaam verder uitbreiden.

***Acceptatie van jezelf
is een vorm van genezing van jezelf.***

Door de weg van Zelfkennis te volgen, kun je jezelf beter leren kennen. Als je op die weg ruimte maakt voor verwerkingsprocessen, kun je jezelf in de loop van de tijd beter leren accepteren. In het verlengde daarvan kan de bewuste samenwerking met de ziel dan verder worden opgebouwd.

Acceptatie is iets wat te maken heeft met het hart. Als jouw hoofd zegt dat je jezelf of anderen accepteert, dan is dat misschien een mooi begin maar het is niet genoeg. Pas als jij jezelf accepteert in de diepte van jouw hart, komt er meer ruimte voor een verdere samenwerking met jouw ziel, jouw hogere deel.

Massage kan helpen om meer ruimte te maken voor dieperliggende gevoelens waar je anders misschien aan voorbij zou gaan. Tijdens massage ben je vaak zowel in contact met een medemens als met diens ziel als met jouw eigen ziel. Daardoor kan er een hele mooie wisselwerking ontstaan. Als je heel bewust omgaat met massage, dan kan dit bijdragen aan acceptatie van wie jij bent. Door massage kan er een doorstroming komen van hele voedende energie, die heilzaam is en meehelpt jezelf te aanvaarden zoals je bent.

Het is in onze samenleving gebruikelijk om veel kritiek te hebben op alles en iedereen, en dit vooral ook zo veel mogelijk te uiten. We leven immers in een vrij land en door uit te komen voor jouw mening, geef je aan dat je niet zomaar alles accepteert. Je bent dan iemand die zich niet zomaar alles laat zeggen en die mondig genoeg is om een weerwoord te geven. Dit is ongeveer de manier waarop het vaak gaat in onze generatie.

Mensen vragen zich dan niet af in hoeverre hun gedrag in overeenstemming is met de Wijsheid van hun ziel. Ze spuien dan kritiek zonder zich af te vragen wat dit zou kunnen bijdragen aan verbetering van de situatie. Ze reageren dan vooral op een innerlijke woede die ze de vrije loop geven, terwijl er misschien veel betere alternatieven zijn om op de situatie te reageren.

***Het is gemakkelijk veel kritiek te hebben op anderen,
maar dit zal vaak niet veel helpen om de situatie te verbeteren
voor die ander of voor jezelf.***

Maar omdat het meestal niet het uitgangspunt is van degene die kritiek spuit om de wereld te verbeteren, valt het gewoonlijk niet op dat je op deze manier vooral afbrekend bent en niet echt meer opbouwend.

***Daar waar jij je stoort aan anderen,
daar raakt dit blijkbaar iets aan in jezelf.***

Je kunt dan kritiek leveren op die ander en vinden dat die ander daarmee moet stoppen omdat jij daar last van hebt, maar je kunt er ook voor kiezen op een andere manier op de situatie te reageren.

Als er bij jou iets wordt aangeraakt wat je vervelend vindt, dan zou je er ook voor kunnen kiezen om dat stukje dan maar eens zorgvuldig te onderzoeken. In plaats van alle mensen te bekritisieren die nu net datgene doen waar jij je aan stoort, zou je er ook voor kunnen kiezen de verantwoordelijkheid op je te nemen voor jouw eigen leerproces.

Als jij je stoort, dan ben jij degene die daar mee aan de slag zou moeten gaan. Niet door die ander te bekritisieren maar door je eigen stukje te doen en uit te zoeken wat dit in de diepte bij jou aanraakt.

Als je die weg volgt, de weg van Zelfkennis, dan kun je in de diepte in jezelf uitzoeken waarom dit gedrag van die ander blijkbaar iets aanraakt in jezelf, waar jij je niet goed van bewust was maar wat wel onvrede of pijn veroorzaakte op de één of andere manier.

Misschien was je eigenlijk heel jaloers bijvoorbeeld of was er iets anders wat in de diepte een belangrijke rol speelde zonder dat je dit wilde toegeven.

Naarmate je eerlijker bent tegenover jezelf en dit soort dingen aanpakt met de methode van Zelfkennis (Hoe reageer ik?, Waarom reageer ik zo?), kun je de dieperliggende oorzaken in jezelf beter opsporen. Als je daardoor beter herkent wat er gaande is, ga je beter begrijpen waarom je zo diep geraakt was door wat die ander deed of zei. Je komt daardoor dichterbij acceptatie van jezelf.

Het mooie is dat je daardoor ook dichterbij acceptatie van de ander. Daar waar je in eerste instantie veel kritiek had op de ander, daar ga je anders naar kijken als jij jouw eigen stukje voldoende hebt opgelost. Als die ander zijn eigen stukje dan nog steeds niet heeft opgelost, dan heb je ondanks dat geen kritiek meer maar ga je eenvoudig kijken in hoeverre jij die persoon zou kunnen helpen met zijn huiswerk.

Basisprincipes van esoterische genezing

Met esoterische genezing bedoel ik allerlei vormen van genezing die te maken hebben met de fijnstoffelijke werelden. Dit is het type genezing dat in het “alternatieve circuit” wordt aangeboden. Dit is genezing waarbij een mens niet werkt vanuit wetenschappelijk vakmanschap maar via het aanzwengelen van hogere machten. Er is veel onduidelijkheid over hoe dit schimmige wereldje werkt. Daardoor is de kans op moeilijkheden groot, zowel voor de genezer als voor degene die op zoek is naar genezing.

Een huisarts kan veel doen op het gebied van genezing. Voordat je huisarts kunt worden is er een jarenlange studie nodig. Je kunt er daarom van uitgaan dat een huisarts goede kennis van zaken heeft. De methodes die worden ingezet om het stoffelijke lichaam te genezen zijn wetenschappelijk aantoonbaar succesvol.

Een psycholoog kan veel doen op het gebied van genezing van mentale problemen. Disfunctionele gedachten kunnen worden opgespoord en het spiegelen van het eigen gedrag kan helpen om meer inzicht te krijgen in jouw eigen functioneren. Ook hier wordt gewerkt via wetenschappelijk beproefde concepten.

Maar wat te denken van een aura- of chakratherapeut? Zijn dit mensen die kennis van zaken hebben op het gebied van genezing of zijn dit mensen die eigenlijk vooral “maar wat doen”?

Het is een illusie te denken dat een aura- of chakratherapeut jou op die manier zou kunnen helpen met het leren van jouw lessen of met het verbeteren van jouw gezondheid.

Esoterische genezing is een type genezing waarbij je gewoonlijk niet werkt met het stoffelijke gebied maar waarbij je bewust of onbewust een kanaal bent voor genezende krachten die je meestal niet kunt waarnemen maar die dan wel werkzaam kunnen zijn.

Een mens kan dit type genezing niet zelf in werking zetten. Een huisarts en een psycholoog kunnen zelfstandig werken aan verbetering van de situatie van hun patiënt maar een esoterische genezer kan dat niet. Een spirituele genezer is slechts een tussenpersoon, die kan hopen dat er daardoor iets in beweging wordt gebracht waar de patiënt beter van wordt. Hij heeft hier zelf geen enkele controle over en kan bovendien meestal niet volgen wat er in feite gebeurt.

De kracht van een spirituele genezer is diens motivatie.

Naarmate de motivatie schoner en sterker is, zal dit gevolgen hebben voor de wezens op de fijnstoffelijke gebieden die dan in actie kunnen komen. Met andere woorden degenen die aanwezig zijn op de voor ons meestal onzichtbare gebieden, passen eenvoudig de wetten toe. Dit betekent dat naar mate de motivatie van de esoterische genezer beter is, er meer kan worden gedaan.

Een andere factor is de kracht van de ziel die samenwerkt met de esoterische genezer. Als dit een sterke ziel is met veel genezende vermogens vanwege veel goed werk dat in het lange verleden is gedaan, zal er meer mogelijk zijn tijdens een genezingsessie. Als er een ziel aan het werk is die minder vermogens heeft op dit gebied, kan er minder worden bereikt op het vlak van genezing.

De zielen mogen deze vermogens gewoonlijk pas inzetten als hun persoonlijkheid in incarnatie aan bepaalde voorwaarden heeft voldaan. De zielen kunnen dus niet zomaar wat gaan genezen bij iedereen die hulp nodig heeft, daar zijn strikte regels voor, waar de zielen zich in principe altijd aan zullen houden.

Zielen mogen gewoonlijk niet los van hun persoonlijkheden in incarnatie, mensen helpen met hun genezing. Op de weide gelden globaal dezelfde regels. Ook daar wordt genezing gewoonlijk slechts toegepast door zielen in combinatie met hun persoonlijkheden.

Als de motieven van de persoonlijkheid heel goed zijn en ook de motieven van de ziel heel goed zijn, dan maakt dat soms hulp mogelijk uit andere bronnen zoals de hulp van de laagste klasse goden. Die mengen zich af en toe in dergelijke situaties en dat is ook nu gaande, ook al merken mensen daar meestal weinig van. In dit soort situaties zijn er bijzondere dingen mogelijk, die ook een ziel niet op eigen kracht voor elkaar kan krijgen. Er is steeds hulp uit een hogere bron mogelijk wanneer aan de voorwaarden wordt voldaan.

Genezing kan alleen plaatsvinden als degene die vraag om genezing voldoet aan de voorwaarden die hieraan zijn gesteld.

Genezing kan niet altijd plaatsvinden, ook niet als de situatie schrijnend is en de motivatie van de spirituele genezer heel goed is.

Genezing heeft veel te maken karma.

Dit betekent dat genezing vaak direct in verband staat met het leren van belangrijke lessen. Als die lessen voldoende zijn begrepen, dan kan daardoor genezing mogelijk worden. Genezing wordt meestal niet zomaar toegepast maar wordt vaak voorafgegaan door het leren van lessen die hiermee in verband staan. Dit speelt zich zowel af op de weide als in het dagelijkse leven. Dit betekent dat als je lessen aan het leren bent in verband met een bepaalde genezing, die lessen op de weide kunnen worden gegeven en dit na verloop van tijd meestal vanzelf doorsijpelt naar het dagbewustzijn. Het kan zijn dat daardoor aan de voorwaarden is voldaan om genezing mogelijk te maken.

De ziel is in feite de genezer en die werkt via de strikte wetten die er zijn voor spirituele genezing.

In sommige gevallen kan genezing plaatsvinden zonder dat er een arts of een esoterische genezer aan te pas is gekomen. Met andere woorden er kunnen in de komende periode allerlei genezingen plaatsvinden waar zo op het eerste gezicht eigenlijk geen goede verklaring voor kan worden gevonden. Er kunnen dan genezingen zijn zonder dat daar een arts of een spirituele genezer bij betrokken zijn geweest. Mocht je zo'n situatie tegen komen dan kan het van belang zijn te weten dat dit mogelijk is. Zo'n genezing gebeurt nooit zomaar, er zijn altijd grondige redenen waarom het dan zo loopt.

Wanneer de spirituele genezer vooral is gericht op de macht om te kunnen genezen en intens geniet van de status en de roem die hij hiermee hoopt te krijgen, dan trekt dit onvermijdelijk verkeerde krachten aan. De esoterische genezer komt hierdoor zelf in moeilijkheden en zal na verloop van tijd steeds moeilijker kunnen samenwerken met diens ziel. De kans is groot dat er hierdoor schade wordt aangericht aan de mensen waar hij op deze manier zijn behandeling aan geeft.

Omgekeerd kunnen de huisarts en de psycholoog terwijl zij hun vak uitoefenen, tegelijkertijd ook heel goed werkzaam zijn op het gebied van esoterische genezing!

Als zij een goede motivatie hebben om hun patiënt te willen helpen bij zijn genezing en als zij verbonden zijn aan een ziel met genezende vermogens, dan kan de huisarts en de psycholoog esoterische genezing toepassen zonder dat hij zich hiervan bewust is. Met andere woorden er wordt in zo'n situatie misschien voldaan aan de voorwaarden voor dit type genezing, waardoor er veel goeds tot stand kan komen.

De persoonlijkheid van de huisarts en de psycholoog zijn zich hier misschien volstrekt niet van bewust maar dat is minder belangrijk. Waar het om gaat is de motivatie van de genezer. Als die goed genoeg is, dan kan er vaak spirituele genezing plaatsvinden op de één of andere manier.

Esoterische genezing wil niet zeggen dat er dan een behandeltafel moet zijn waar de patiënt op zou moeten liggen en waar de genezer dan zijn handen boven houdt of iets dergelijks. Spirituele genezing kan al plaatsvinden als de genezer en degene die geholpen wordt met genezing, zich in elkaars aanwezigheid bevinden en bijvoorbeeld met elkaar in gesprek zijn. Dit maakt het voor de ziel van de genezer al mogelijk de situatie van de ander aanzienlijk te verbeteren. Deze verbetering kan plaatsvinden zonder dat de genezer zich er van bewust is wat er in feite gebeurt.

Dit is precies de reden dat sommige mensen diep in hun hart voelen graag bij iemand in de buurt te willen zijn. Ze kunnen dan onbewust aanvoelen dat zo iemand een genezer is en hen kan helpen met hun genezingsprocessen. Als je 's nachts op de weide bent, weet je meestal heel goed wie jou kan helpen met genezing die jij zelf nodig hebt. Het kan dan zijn dat je daar iets van meekrijgt in jouw dagbewustzijn, waardoor je misschien het gevoel krijgt iemand graag te willen ontmoeten, al is het maar voor even.

Als er vertrouwen is bij degene die behandeling vraagt, in de genezer en in de wetten die dit mogelijk maken, dan wordt de situatie daar aanzienlijk beter van.

Wat te doen als iemand heel veel pijn heeft en hulp vraagt aan een genezer?

Is er dan een mogelijkheid om in te grijpen in zo'n situatie of zijn er dan eerst andere dingen nodig zoals inzicht in het achterliggende karma of misschien het betalen van een prijs aan de donkere kant?

In principe wordt er op de weide bepaald wat redelijk is en waar de grenzen liggen. Er kan op de weide in een onderhandeling tussen de lichte kant en de donkere kant worden afgesproken dat er pijn zal zijn als onderdeel van de ervaringen waardoor iemand de prijs betaalt om los te komen van de donkere kant. Toch zullen er in zo'n situatie grenzen zijn waarbinnen zo'n situatie zich afspeelt. Als die grenzen zijn bereikt, dan zal dit beschermd worden, binnen de afspraken die hierover zijn gemaakt.

Stel dat een genezer wordt gevraagd in te grijpen in een situatie waarin er veel pijn is, dan is de verleiding groot dat de genezer probeert allerlei krachten aan te roepen om de situatie te verbeteren. Het is dan maar helemaal de vraag welke krachten daar op zullen reageren.

Als de donkere kant dit ziet als een verzoek om een gunst, dan kan de genezer daardoor in grote problemen komen. Dit is een klassieke valkuil en vraagt daarom grote voorzichtigheid. Beter is het om dit dan maar los te laten en de uitkomst eenvoudig te accepteren, wat dit ook zal zijn.

Het is heel riskant allerlei hogere machten aan te roepen in crisissituaties.

Artsen kunnen heel goed pijnbestrijding toepassen en in situaties van extreem veel pijn, is het daarom de beste route een arts te vragen of hij kan helpen. Een spiritueel genezer kan in zo'n situatie vaak maar heel weinig doen.

Een andere veel voorkomende situatie is het op afstand willen helpen van een ander die daar al dan niet om heeft gevraagd. Het is in alle eenvoud beter hier niet aan te beginnen.

Je hebt in feite geen idee wat je hiermee aanzwengelt en de kans is groot dat je hierdoor meer schade berokkent dan je lief is. Als je handelt vanuit grote bezorgdheid maar geen idee hebt hoe dit wereldje werkt, dan kun je het de ander hierdoor een stuk moeilijker maken. Als de ander er dan ook nog eens helemaal niet om heeft gevraagd, dan zou je al helemaal moeten afzien van deze manier van handelen. De kans is erg groot dat je hierdoor dingen in werking zet waardoor de situatie aanzienlijk slechter wordt.

Soms vraagt de genezer dan “op afstand” aan de ander of die instemt met de genezing die op afstand wordt “aangeboden”. Met andere woorden in plaats van de telefoon te pakken en de ander op die manier te benaderen, wordt dit “op afstand” gedaan en meent de genezer een duidelijk antwoord op te kunnen vangen. Als die ander dan volgens de genezer “ja” heeft gezegd, dan vindt de genezer dat hij gerust verder kan gaan op zijn weg, omdat de ander schijnbaar heeft ingestemd met het aanbod.

Op die manier houd je jezelf voor de gek. Je begeeft je dan in een wereld vol illusies. Je maakt de situatie hier niet beter van maar veroorzaakt nieuwe moeilijkheden, zowel voor jezelf als voor de ander. Je begeeft je hiermee in feite op het gebied van zwarte magie.

Ditzelfde principe is ook van toepassing op het sturen van licht of iets dergelijks. Je kunt hier beter niet aan beginnen. Je hebt geen idee wat je in werking zet en de kans is groot dat je daardoor juist nieuwe moeilijkheden veroorzaakt.

Ook hier kan de uitweg worden gevonden door goed af te stemmen op jouw innerlijke kompas, waardoor je beter kunt aanvoelen wat je beter wel en beter niet kunt doen. Als je merkt dat je bezorgd bent, dan is dat geen goede motivatie om een ander te helpen. Als je merkt dat je de ander wil “redden”, dan is ook dat geen goede motivatie.

Het is beter te leren vertrouwen op de wetten en regels van ons evolutieproces, waarin allerlei situaties worden geregeld volgens redelijke principes. Als je meer zicht zou hebben op individuele omstandigheden, dan zou je zien dat er meestal redelijkheid is. Als er sprake is van ellendige ervaringen en mogelijk zelfs van lijden, dan is daar gewoonlijk een grondige reden voor.

De zielen kunnen veel doen om de situatie te verbeteren voor hun persoonlijkheid in incarnatie en als dat er op de één of andere manier toch niet van komt, dan zijn daar meestal zwaarwegende redenen voor.

Het op afstand willen genezen van iemand kan beter achterwege blijven zelfs als iemand jou dat nadrukkelijk heeft gevraagd.

Je begeeft je dan op gevaarlijk terrein waardoor er veel moeilijkheden kunnen ontstaan. Goede kennis kan ook hier helpen om een goede keuze te maken, dat wil zeggen een keuze in overeenstemming met de Wijsheid van jouw ziel.

Reiki

Er zijn veel mensen die graag iets willen betekenen voor anderen. Sommigen kiezen vanuit die achtergrond voor het werken met Reiki. Door langs deze weg extra energie aan mensen aan te bieden, krijgt iemand dan net iets meer energie om het eigen spirituele huiswerk aan te pakken, zo is dan vaak het uitgangspunt.

Veel mensen die anderen willen helpen op het spirituele vlak, voelen zich vaak onzeker en weten niet goed hoe ze zouden kunnen helpen. Vanuit die achtergrond doen mensen dan vaak allerlei cursussen, zodat ze een concrete manier van werken hebben die ze kunnen toepassen in een situatie waarin ze iemand zouden willen helpen. Veel mensen voelen zich daardoor zekerder. Zo'n cursus geeft hen een soort van basis waarop ze verder kunnen werken.

Als iemand vanuit een goede motivatie probeert anderen te helpen, dan maakt dit verdere samenwerking met de ziel mogelijk. In principe staat deze samenwerking met de ziel, los van de methode van werken die wordt toegepast door de persoonlijkheid. Als de persoonlijkheid Reiki toepast vanuit een goede motivatie, dan zal de ziel inspringen en vermogens kunnen toepassen die de ziel zelf heeft gekregen voor goed gedaan werk in het lange verleden.

De persoonlijkheid, jij dus, kan dan tot de conclusie komen dat de Reiki methode goed werkt, omdat de resultaten voor degene die behandeld wordt, goed zijn. Toch betekent dit niet dat dit te maken heeft met Reiki. De resultaten kunnen zuiver het gevolg zijn van de vermogens van de ziel, die ingezet kunnen worden door een goede motivatie van degene die aan het behandelen is.

Het is voor een buitenstaander nagenoeg nooit duidelijk of goede resultaten worden veroorzaakt door de methode van werken die de persoonlijkheid toepast, of dat de goede resultaten worden veroorzaakt door de vermogens die door de ziel worden toegepast. Hierdoor kun je gemakkelijk op verkeerde conclusies uitkomen. Omdat deze dingen op de weide worden besproken, kan ik hier nu toch iets over vertellen.

***Goede resultaten bij genezing,
kunnen worden veroorzaakt door de samenwerking met jouw ziel,
zonder dat jij dit in de gaten hebt.***

In praktijk wordt er veel te veel waarde gehecht aan allerlei cursussen en diploma's. Dit geldt voor cursussen op het gebied van massage maar ook voor Reiki cursussen. In praktijk gaat het vooral om de motivatie van de behandelaar. Naarmate die zuiverder is, wordt de samenwerking met de ziel sterker en zullen de heilzame gevolgen voor degene die behandeld wordt, beter zijn.

Reiki is gebaseerd op een manier van werken die door de donkere kant in het leven is geroepen. Het is een vorm van energie die doelbewust gekoppeld is aan symbolen. Het zijn dus rituelen die je in werking zet, iedere keer als je hiermee werkt. In feite zet je hierdoor iets in werking waarvan je niet precies weet, wat de gevolgen zijn voor jezelf. Je gaat er van uit dat dit een manier is om energie te laten stromen naar iemand die dit goed kan gebruiken maar je bent er niet zeker van wat er ondertussen nog meer gebeurt.

Ik ben er van overtuigd dat de overgrote meerderheid van de mensen die werkt met Reiki, dit vanuit goede motieven doet, dat wil zeggen motieven die in overeenstemming zijn met de Wijsheid van de ziel. De keuze om met Reiki te werken, is in zo'n situatie van minder belang, het had dan evengoed een andere methode kunnen zijn zoals magnetiseren, zonder gebruik te maken van de symbolen die in de Reiki wereld worden gebruikt.

Als mensen werken met Reiki en als gevolg daarvan voortdurend symbolen toepassen, dan komen ze daardoor steeds hechter in contact met de fijnstoffelijke werelden die verbonden zijn aan Reiki.

Ooit zijn er afspraken gemaakt met krachten die hierover gingen in de periode dat de systematiek van Reiki in werking is gezet. Reiki staat niet op zichzelf maar is onderdeel van een veel groter geheel. Als je de symbolen toepast die je tijdens een Reiki cursus worden geleerd, dan kom je daardoor (onbewust) in contact met de krachten die dit begeleiden vanuit de fijnstoffelijke werelden. De reikimensen gaan er van uit dat dit vast wel goed zal zijn omdat je immers anderen probeert te helpen, maar die conclusie is te kort door de bocht. Als je de reikisymbolen toepast, dan heb je geen idee wat je precies in werking zet. Dat is precies de reden dat ik hier iets over schrijf.

Reiki is in het leven geroepen door de donkere kant.

De donkere kant heeft een systeem ontwikkeld waarmee mensen “energie konden tappen uit een vaatje” als ze de bijpassende symbolen zouden toepassen. Deze symbolen fungeren als een sleutel voor een deur. Als de sleutel wordt toegepast, gaat de deur open.

Een factor die onbekend is gebleven, is dat je juist door het toepassen van deze symbolen, steeds meer verbonden raakt met deze donkere kant. Het is daarom niet toevallig dat de term “meester” zowel wordt gebruikt in de reiki wereld als in de donkere kant. Dit zijn verwante stromingen. In beide stromingen is er een sterk hiërarchisch systeem. Je komt verder op de ladder door inwijdingen te doen. Je kunt dan opstijgen naar een hogere positie.

Mensen die vatbaar zijn voor status en machtsaspecten, kunnen in de reikiwereld langzaam maar zeker worden omgebogen. Zelfs als de oorspronkelijke motieven goed waren om anderen te helpen, is het verleidelijk om (stiekem) te genieten van jouw verworven status van “meester”. Als je voortdurend wordt geconfronteerd met jouw status van “meester”, is de verleiding voor veel van deze meesters te groot, en glijdt men hier gemakkelijk in weg, ook al wordt dit aan de buitenkant natuurlijk altijd stug ontkend.

Vanuit de zielen worden motieven van mensen altijd scherp gevolgd. Op de weide wordt hier af en toe verslag over uitgebracht. Daar is een beeld ontstaan van veel reikimensen die oorspronkelijk begonnen aan Reiki vanuit goede motieven, die langzamerhand werden omgebogen toen ze het stadium van “meester” bereikten.

Naarmate de motivatie wordt omgebogen, zal de ziel steeds minder invloed kunnen uitoefenen en zullen de resultaten daardoor vaak minder zijn. Als de motivatie niet meer sterk genoeg is, kan de ziel een behandeling niet meer steunen. Meestal heeft een kanaal voor reiki-energie dit zelf niet goed in de gaten. Dat is één van de redenen dat iemand in de loop van de jaren gemakkelijk kan afzakken op deze weg.

***Als iemand veelvuldig symbolen toepast,
dan kom je daardoor steeds meer in contact met de krachten
die deze manier van werken ooit hebben geïntroduceerd.***

De donkere kant heeft het mogelijk gemaakt dat mensen op deze manier zouden kunnen werken. Er werd alleen niet bij gezegd dat mensen door deze symbolen toe te passen, steeds meer opgenomen zouden worden in deze hiërarchie, zonder zich daar van bewust te zijn. Vanuit de zielen beschouwd, is het gebruiken van deze symbolen een *keuze*, en heeft dit vaak te maken met het willen uitoefenen van een bepaalde vorm van macht, bijvoorbeeld de macht om te kunnen genezen.

Het (onbewust) streven naar macht, is een gevaarlijke adder in dit terrein. Ook als mensen dit voor zichzelf en anderen stug ontkennen, wordt dit door de zielen scherper gezien en wordt er vaak vastgesteld dat mensen wel degelijk vatbaar zijn voor machtsaspecten tijdens het werken met de reikisymbolen, hoewel een groot deel van de reikimensen handelt vanuit onwetendheid.

Als de donkere kant kan aantonen dat iemand eigenlijk vooral wil werken met macht, dan kan dit worden gebruikt om iemand langzaam maar zeker in te lijven in hun gelederen.

De reiki-energie is sinds 2013 minder sterk geworden.

In praktijk betekent dit dat veel reikimensen zullen hebben gemerkt dat er iets veranderd is in de uitwerking van hun behandelingen, zonder te begrijpen wat er is gebeurd. Het aanpassen van de wetten en de regels van ons evolutieproces, heeft ook gevolgen voor de energiestroom die bekend is als reiki-energie. Dit heeft als gevolg dat de kracht die deze energie ooit heeft gehad, inmiddels flink is afgenomen. De leiding van ons evolutieproces heeft besloten dit niet helemaal af te sluiten omdat deze manier van werken door hen wordt beschouwd als een onderdeel van ons leerproces.

Reiki kan een heilzame uitwerking hebben op lichamelijke processen, net als allerlei andere healing methoden. Het gevaar van deze methode is dat je hierdoor onbewust in aanraking komt met verkeerde krachten, waardoor je in de loop van de jaren omgebogen kunt worden naar een manier van werken die steeds minder goed aansluit bij de Wijsheid van de ziel.

Hoewel Reiki zo op het eerste gezicht volstrekt onschuldig lijkt te zijn, heeft deze manier van werken bezwaren vanuit het standpunt van de ziel beschouwd.

De samenwerking met de ziel kan hierdoor in de loop van de jaren geleidelijk verminderen, zonder dat je dit goed in de gaten hebt. Vanuit de ziel beschouwd is de samenwerking met de ziel veel belangrijker dan het toepassen van de reikimethode om iemand te willen helpen met diens spirituele ontwikkeling. Vanuit de persoonlijkheid is het vaak het meest belangrijke dat de methode die je toepast, zichtbare resultaten heeft. Dit zijn twee hele verschillende uitgangspunten, die onderling botsten.

Waar het op neerkomt is dat mensen die nu de reiki methode toepassen, er goed aan zouden doen de hele situatie opnieuw te bekijken en zouden proberen zich goed af te stemmen op hun innerlijke kompas in de diepte van hun hart, met de vraag of Reiki voor hen de beste weg is. Ze zouden zich kunnen afvragen in hoeverre Reiki overeenkomt met de Wijsheid van hun ziel, en of er misschien beter andere methodes van werken zouden kunnen worden ingezet, om mensen te helpen met hun spirituele ontwikkeling.

Magnetiseren zonder symbolen toe te passen zal vaak een goed alternatief zijn, waarbij je vrij blijft en niet vast komt te zitten aan degene die de specifieke reiki-symbolen ooit in het leven heeft geroepen. Op die manier komen er geen extra hindernissen in de samenwerking met de ziel en kan jouw hogere deel dichterbij komen.

Als het er om gaat mensen te helpen met extra energie, zou je beter kunnen magnetiseren dan gebruik te maken van de reiki-methode. Jouw ziel kan dan zo veel mogelijk haar vermogens inzetten voor de genezing van degene die jij wil behandelen.

Veel mensen zijn in de veronderstelling dat het altijd goed is om hulp te vragen van hogere machten bij de genezing van mensen die hen dierbaar zijn. Ze gaan er dan van uit dat krachten die kunnen helpen met genezing, altijd goede goden zijn.

Helaas is dit een groot misverstand waar je gemakkelijk mee onderuit kunt gaan. Dat is de reden dat ik hier iets over wil schrijven.

De overgrote meerderheid houdt in hun wereldvisie geen rekening met krachten die het niet goed met mensen vóór hebben. Daardoor houden mensen meestal ook geen rekening met verkeerde krachten die je zouden kunnen helpen met het genezen van dierbaren. Het uitgangspunt voor veel genezers is dat als jouw eigen motivatie maar zuiver genoeg is, je gerust hogere machten kunt aanroepen die jou zouden kunnen helpen. Ook al weet je dan misschien niet precies wie deze krachten zijn, als ze maar meehelpen aan genezing, dan is het niet nodig om hier meer over te weten, is dan meestal het uitgangspunt.

Dit is een groot misverstand, gebaseerd op onwetendheid.

***De donkere kant kan evengoed stoffelijke lichamen genezen
als de lichte kant dat zou kunnen.***

De lichte kant werkt altijd binnen de wetten. De lichte kant zal nooit zomaar mensen genezen maar dat altijd doen binnen de regels die daarvoor gelden. De donkere kant kan ook mensen genezen en doet dat ook regelmatig, maar dat is nooit vrijblijvend! Er wordt in zo'n situatie altijd een prijs gevraagd, ook al wordt dat niet altijd eerlijk verteld.

In de film Starwars zie je de ondergang van Anakin Skywalker, degene die was voorbestemd om de donkere kant te verslaan. Het beslissende moment is het punt waarop hij aan de donkere kant vraagt zijn geliefde te genezen. Zijn eigen groep, de Jedi, kunnen dit blijkbaar niet voor elkaar krijgen maar zijn contactpersoon bij de donkere kant, lord Palpatine, kan dit *wel* voor hem verzorgen. Op deze manier biedt de donkere kant hem macht aan, macht om een geliefde te kunnen genezen. Anakin vraagt de donkere kant om dit in werking te zetten en bezegelt daarmee zijn eigen ondergang.

Dit is een heel leerzaam voorbeeld uit een film die wereldbekend is en een waardevol beeld geeft van de strijd tussen goed en kwaad. Dit is een realistisch voorbeeld van hoe zoets in praktijk gaat. Anakin weet niet goed waar hij aan begint. Zijn motieven zijn gemengd, deels wil hij zijn geliefde genezen en deels wil hij macht hebben om te kunnen genezen. Hij heeft geen goed zicht op de situatie maar is zich er wel degelijk van bewust dat zijn contactpersoon de donkere kant is die schijnbaar over meer macht kan beschikken dan zijn eigen groep, de Jedi. Hij had er ook voor kunnen kiezen om geen zaken te doen met de donkere kant, en te accepteren dat hij zijn geliefde misschien niet zou kunnen helpen met haar genezing. Misschien zou zijn geliefde dit niet overleven maar het zou hem vrijhouden van de donkere kant. Omdat hij er voor koos om toch zaken te doen met de donkere kant, kon hij schijnbaar zijn geliefde redden, maar viel hij zelf in handen van de donkere kant. Zijn motieven en zijn gebrek aan juiste kennis, maakten dit mogelijk.

Dit voorbeeld is buitengewoon leerzaam om te bestuderen, want dit is zoals het in praktijk vaak gaat. Als je als genezer het idee hebt dat "hogere machten" jou kunnen helpen met het genezen van anderen, dan kan dat door de donkere kant worden opgevat als een verzoek om een gunst. Zij kunnen dan komen met een passend aanbod, en als je daar dan op ingaat dan zit je daaraan vast.

Als je vraagt om iemand dood te maken of iets dergelijks, dan is het volkomen duidelijk dat je te maken hebt met de donkere kant, maar als je vraagt om genezing van iemand, dan is het niet meer zo duidelijk waar je dan uit komt.

*Als je hogere machten om hulp vraagt bij genezing,
dan kan de donkere kant dit opvatten als het verzoek om een gunst.*

In praktijk gaat het hier vaak mis. Er zijn veel genezers die zich hier in het lange verleden de vingers aan hebben gebrand. Schijnbaar werd er hulp geboden door hogere machten bij het genezen van dierbaren maar in werkelijkheid was dit een sluwe manier om iemand langzaam maar zeker op te nemen in de gelederen van de donkere kant. Naarmate iemand deze contacten vaker vanuit eigen initiatief opzocht en vanuit vrije wil, bewust, vroeg om meer mogelijkheden om te kunnen genezen, werd iemand verder opgenomen in zo'n onderdeel van de donkere kant.

Ondertussen werden de motieven van de genezers dan vaak geleidelijk slechter. Men wilde in feite meer macht, waardoor men meer status zou kunnen verwerven en meer aanzien zou krijgen bij "collega's", die wisten waar de genezer toe in staat was. Waren de motieven om aan deze weg te beginnen misschien aanvankelijk nog deels mededogen voor degene die genezing nodig had, in de loop van de tijd werden de motieven slechter en slechter, en uiteindelijk was het meestal nog slechts een kwestie van macht om te kunnen genezen in situaties waar anderen allang niets meer konden doen.

Maar genezing van stoffelijke lichamen is geen einddoel in ons evolutieproces. Of je wel of niet een gezond lichaam hebt, is vooral een kwestie van karma. Als de wetten van karma goed werken omdat er leiding is door goden die het goed met mensen vóór hebben, dan hoeft je je daar in principe niet echt mee bezig te houden. De wetten zullen er dan voor zorgen dat de gezondheid van het stoffelijke lichaam netjes wordt geregeld. Je hebt dan nog slechts jouw eigen verantwoordelijkheid om zo goed mogelijk voor jouw eigen lichaam te zorgen. De rest wordt binnen de wetten en de regels ingevuld, overeenkomstig het achterliggende karma.

Het genezen van stoffelijke lichamen zou dus geen op zichzelf staand doel moeten zijn voor de mensen die zich bezighouden met spirituele ontwikkeling. Het gaat om de ontwikkeling van Wijsheid en Genegenheid. Als iemand een gezond stoffelijk lichaam heeft, dan is dat gunstig omdat het lichaam dan geen hindernissen veroorzaakt bij het op je nemen van het spirituele huiswerk.

Als iemand een lichaam heeft dat moeilijkheden veroorzaakt bij het aanpakken van je lessen, door bijvoorbeeld voortdurende pijn, dan zijn dat hele ongunstige omstandigheden. Toch valt ook dit onder de wetten van karma.

Omstandigheden zoals veel pijn, kan onderdeel zijn van iemands karma. Als dit zo is dan kan een genezer dit niet zomaar wegwerken. Het heeft dan geen nut om hogere machten aan te roepen die een dierbare zouden kunnen genezen van pijn, die in zo'n situatie misschien voortdurend aanwezig is.

Omgekeerd is het zo dat als het karma is ingelost, de pijn vanzelf minder zal worden, ook als er geen genezer is die zich hierin mengt. De toepassing van de wetten die ons evolutieproces regelen, zal er dan voor zorgen dat iemand vanzelf minder pijn zal ervaren en misschien zelfs helemaal zal genezen zonder tussenkomst van een genezer.

*Onder de wetten en regels van ons evolutieproces,
zullen allerlei kwalen vanzelf verdwijnen
als iemand daar recht op heeft gekregen.*

De donkere kant, weet precies wat mensen graag willen horen en graag willen zien, en speelt daar handig op in. De donkere kant kan mensen heel goed verleiden, juist omdat ze heel nauwkeurig kunnen vaststellen wat mensen diep in hun hart graag willen. Dit vraagt dus grote voorzichtigheid en juiste kennis op het gebied van genezing.

Als je al deze dingen die ik hier heb beschreven rustig hebt laten bezinken in de diepte van jouw hart, dan hoop ik dat je daardoor opnieuw wil gaan kijken naar de inzet van genezende vermogens. Ik hoop dan dat je beseft dat dit niet zonder gevaar is.

Het toepassen van Reiki is doelbewust in het leven geroepen door krachten die onderdeel zijn van de donkere kant. Schijnbaar is dit slechts een hele nobele doelstelling waar je moeilijk bezwaar tegen zou kunnen maken, maar op de achtergrond spelen er venijnige principes een belangrijke rol, waar mensen over het algemeen geen weet van hebben.

Het gevaar is groot dat je na verloop van tijd in moeilijkheden komt door deze weg te volgen, omdat je motieven uiteindelijk toch minder goed blijken te zijn dan je jezelf graag wil voorhouden, en je niet beseft hoe de donkere kant te werk gaat bij het misleiden van mensen. Door deze dingen op te schrijven hoop ik onwetendheid te bestrijden, zodat iedereen daar z'n voordeel mee kan doen.

Zekerheid

Als mensen zijn beschadigd door de ervaringen die het leven hen heeft gebracht in de afgelopen duizenden jaren, dan is er vaak in niets en niemand vertrouwen meer. Meestal is er dan veel twijfel over wat waar is en wat niet, zeker als je er na verloop van tijd achter bent gekomen dat er heel veel verkeerde informatie in omloop is, die door massa's mensen als Waarheid wordt aangenomen. De vraag is dan hoe je verder kunt komen met het krijgen van zekerheid.

Zekerheid krijg je van binnenuit en van bovenaf.

Met andere woorden naarmate je beter verbonden bent met jouw lichaam, kan de ziel verder indalen en kun je beter aanvoelen wat de ziel jou duidelijk wil maken. Het leren ontvangen van deze instroom van de ziel, is de beste route om zekerheid te krijgen.

Zekerheid krijg je niet door dezelfde kant op te gaan als (heel veel) anderen, in de hoop dat die weten wat ze doen.

Het is mooi als je iemand in jouw omgeving hebt die je beschouwt als een waardevolle vriendin, iemand die misschien grotendeels dezelfde visie heeft en waarmee je fijne gesprekken kunt voeren, maar voor het krijgen van innerlijke zekerheid in de diepte van jouw hart is dit niet genoeg.

Om meer zekerheid te kunnen krijgen is het belangrijk om je eerst beter te verbinden aan jouw eigen stoffelijke lichaam. Massage en een goede magnetiseur kunnen hier vaak bij helpen. Als je merkt dat dit verbinden aan jouw lichaam problemen geeft, dan is het van belang hier eerst aan te werken.

Meer zekerheid is de uitkomst van een proces van meer samenwerken met de ziel.

Het krijgen van meer zekerheid staat niet op zichzelf. Het is het gevolg van hard werken dat hieraan vooraf is gegaan. Met andere woorden meer zekerheid is de beloning voor de inspanning die jij zelf hebt verricht. Juiste kennis over hoe je hier verder mee kunt komen kan dus ook helpen om meer zekerheid te krijgen. Dit is de reden dat ik hier iets over schrijf.

Als iemand ernstig is beschadigd dan is er meestal geen zekerheid over hoe je het beste verder kunt gaan. Daardoor blijven moeilijke situaties vaak lange tijd bestaan. Het kan in zo'n situatie helpen als je weet dat jouw innerlijke zekerheid vanzelf sterker wordt als de samenwerking met jouw ziel, jouw hogere deel, beter wordt.

Als iemand beschadigd is, dan is het logisch dat je in eerste instantie liever even niets wil doen voordat je voldoende zekerheid hebt over de route die je het beste kunt volgen. Juist dit is in zo'n situatie vaak een probleem. Door geduldig te werken aan het verbeteren van de verbinding met jouw lichaam en het leren samenwerken met jouw ziel, kun je hier toch verder mee komen.

Zekerheid krijg je in de loop van de tijd, door eenvoudig steeds de eerstvolgende stap te zetten waar je voelt dat dit een juiste beslissing is.

Ook al kun je niet de hele weg overzien waar je dan uitkomt, het is in principe voldoende om je aandacht in eerste instantie te richten op de eerstvolgende stap. Als je er voldoende zeker van bent dat dit een goede beslissing is, dan is het raadzaam om die stap dan alvast maar te zetten.

Als je die stap hebt gezet, dan kun je na verloop van tijd voor jezelf vaststellen wat dit jou heeft gebracht. Als je hebt gehandeld in overeenstemming met jouw innerlijke kompas, dan zal die stap jou op de één of andere manier verder hebben gebracht.

Als je ziet dat je door die stap een stukje verder bent gekomen, dan krijg je daardoor meer vertrouwen in jouw eigen vaardigheid om goede beslissingen te nemen, dat wil zeggen beslissingen die in overeenstemming zijn met jouw innerlijke kompas, jouw innerlijke weten.

Zo bouw je vertrouwen op in jezelf. Zo leer je in feite samenwerken met jouw ziel, want dat is degene die jou via het innerlijke weten signalen probeert te geven over wat jij het beste zou kunnen doen. Door af te stemmen op dit innerlijke weten, leer je samenwerken met de ziel. Als je deze weg van samenwerken langere tijd probeert te volgen, dan groeit er steeds meer innerlijke zekerheid.

Het hoofd houdt er meestal hele ingewikkelde en misleidende redeneringen op na, die vaak niet in overeenstemming zijn met de eenvoudige Wijsheid van de ziel.

Het hoofd probeert vaak dingen te verklaren en het op die manier een plekje te geven. Als dit slaagt, komt er een schijnbare rust. Dit is een oppervlakkige manier om orde te scheppen in de gebeurtenissen van het dagelijkse leven. Op deze manier kom je niet in de diepte. Het helpt niet om zekerheid te krijgen in de diepte van het hart.

***Zekerheid is iets wat kan ontstaan in de diepte van het hart.
Het hoofd kan deze zekerheid niet bieden.***

Het hoofd wil graag grip houden op de gebeurtenissen in het dagelijkse leven. Het wil als het ware de regie in eigen handen houden.

***Het hart ervaart vooral het gevoel en doorleeft dit,
zonder iets te willen verklaren of zonder iets te willen veranderen.
Het is wat het is.***

Als je leeft vanuit jouw hart, dan is er ruimte om gebeurtenissen te beleven vanuit het gevoel, zonder dit te willen verklaren. Er is dan gewoon de stroom gevoelens die langs komt. Als je dat spoor volgt, dan krijgt het hoofd steeds minder ruimte om zich hierin te mengen en dingen te willen wegdrücken of te willen ontkennen. Zo kom je steeds dichterbij het diepe gevoel in jouw hart. Hier kun je ook de instroom vanuit de ziel beter waarnemen.

Mensen die niet goed bij hun diepe gevoel in het hart kunnen, om wat voor reden dan ook, kunnen ook niet de innerlijke zekerheid krijgen die daar kan ontstaan in de loop van de jaren. Als iemand op zoek gaat naar zekerheid, dan is het van belang te weten waar je die zekerheid kunt vinden. Dat is in de diepte van het hart. Iemand die gewend is zekerheid te ontlenen aan ingewikkelde en misleidende redeneringen van het hoofd, die zoekt dit dus op de verkeerde plaats. Op die manier kun je geen werkelijke zekerheid krijgen.

Als je op zoek gaat naar meer innerlijke zekerheid, dan is het van belang daar de tijd voor te nemen en je regelmatig af te stemmen op jouw spirituele hartcentrum. Daar is de instroom van de ziel te verwachten. Daar zal ook de innerlijke zekerheid rijpen in de loop van de tijd, zolang je het spoor blijft volgen van het innerlijke weten.

Over “de cursus in wonderen”

De manier van denken die in deze cursus wordt aangeleerd botst verschrikkelijk met het innerlijke weten. Omdat deze cursus door vele duizenden mensen wordt gevolgd, wil ik hier iets over schrijven, bedoeld als een soort van tegenwicht.

In deze cursus wordt er van uit gegaan dat zonde niet bestaat en dat het beter zou zijn om niet te oordelen. Naar mijn mening is het maken van onderscheid (en daarmee oordelen) een basisbeginsel bij spirituele ontwikkeling. Met andere woorden zonder oordeel is er geen spirituele ontwikkeling mogelijk. De weg van Zelfkennis is naar mijn idee de basis voor alle spirituele ontwikkeling. Het gaat hierbij vooral om het onderzoeken van je motieven, niet om het geven van een rapportcijfer. Zelfkennis kan niet opgebouwd worden zonder oordelen.

*Een mens wordt geboren om ervaring op te doen en daar iets van te vinden.
Als je geen onderscheid wil maken, dan stagneert daardoor het leerproces.*

Zo leert een mens onderscheid te maken tussen het ene en het andere. Zo kan er Wijsheid rijpen in de loop van het leerproces. Zo leert iemand wat gevolgen zijn van keuzes die hieraan vooraf zijn gegaan. Zo leert iemand de wetten van karma begrijpen. Zo leert iemand om de eigen verantwoordelijkheid te dragen voor het eigen doen en laten.

Als alles wordt beschouwd als goed, dan maakt het niet meer uit wat iemand in werking zet. De eigen verantwoordelijkheid wordt dan weggemoffeld. Dit botst met het innerlijke weten, het Geweten. Dat kompas geeft ons heel duidelijk aan welke dingen echt niet kunnen, en botsten met de Wijsheid van de ziel. Als alles wordt beschouwd als goed, dan zou er ook geen karma meer zijn. Er zou dan ook niets meer te leren zijn. Er is dan stilstand en geen ontwikkeling meer.

*Als je er van uit gaat dat zonde niet bestaat,
dan wordt daarmee het Geweten ontkend.*

Mensen die de weg van Zelfkennis volgen, nemen daarmee de verantwoordelijkheid op zich voor het eigen handelen. Door de eigen motieven te onderzoeken, zal hun handelen in de loop van de tijd vanzelf verbeteren, dat wil zeggen steeds meer overeenkomen met hun Geweten, hun innerlijke weten. Zo ontstaat er een leerproces. Als mensen niet meer de verantwoordelijkheid op zich nemen voor wat ze zelf in werking zetten, dan stagneert daardoor ook hun leerproces.

Een totaal andere situatie ontstaat als mensen zichzelf veroordelen voor wat ze schijnbaar zelf in werking hebben gezet terwijl er beïnvloeding gaande is vanuit de donkere kant.

Als iemand op deze manier wordt beïnvloed en daardoor dingen doet of nalaat die botsen met het innerlijke weten, dan valt iemand dit niet echt aan te rekenen. Als iemand zichzelf hiervoor veroordeelt, dan doet hij zichzelf hiermee tekort.

Naar mijn idee is het goed om je eigen handelen zorgvuldig te onderzoeken en daar de verantwoordelijkheid voor te nemen, maar daarbij wel rekening te houden met de mogelijkheid dat er sprake zou kunnen zijn van beïnvloeding van buitenaf door de donkere kant, zonder dat je daar iets tegen kunt doen. In dat geval ben je niet verantwoordelijk, in andere gevallen wel.

De kerken hebben mensen aangeleerd dat ze in de kern slecht en zondig zijn. Hierdoor is veel geestelijk lijden ontstaan.

Als mensen wordt aangepraat dat ze slecht zijn, dan belemmert dit de doorstroming van Genegenheid. Als je jezelf als slecht beschouwt, dan zul je anderen ook eerder op die manier gaan zien en zul je het ook minder erg vinden wanneer mensen lijden.

Het is daarom begrijpelijk dat er een soort van tegenreactie is ontstaan, om al deze veroordelingen achter je te laten. Toch vraagt dit naar mijn idee voorzichtigheid en is het belangrijk niet door te schieten naar de andere kant, en nergens meer verantwoordelijk voor te willen zijn. Er is een soort van middenweg nodig en dat is naar mijn idee de weg van Zelfkennis.

Het onbeteugeld spuien van kritiek op alles en iedereen gaat vanzelfsprekend niet helpen om van deze wereld een betere plaats te maken, maar het gaat evenmin helpen als er niet meer een eigen mening (een oordeel) wordt gevormd over de dingen die je tegenkomt.

***Als er geen rechter meer zou zijn die oordeelt over wat wel kan en wat niet,
dan wordt onze maatschappij een wetteloze chaos
waarin slechts het recht van de sterkste geldt.***

Als de politie geen bescherming meer zou bieden tegen mensen die anderen onrecht aandoen, dan zou onze samenleving volstrekt onleefbaar worden. Als de groep die zich voortdurend inzet voor de veiligheid van andere mensen onder het motto “waakzaam en dienstbaar” niet meer voortdurend zou oordelen, dan zou het er een heel stuk slechter van worden in onze samenleving.

Als mensen er van uit gaan dat het kwade niet bestaat, dan hebben ze daarmee een meningsverschil met god. In de Bijbel wordt namelijk door god gezegd dat hij degene is die het kwaad heeft geschapen. (Jesaja 45:7)

God zelf heeft het kwaad geschapen, om welke reden dan ook.

Als mensen zowel het bestaan van het kwade buiten zichzelf ontkennen, als zonde ontkennen (het handelen tegen beter weten in), dan wordt er weinig geleerd van de ervaringen die worden opgedaan. Bovendien is het in praktijk volstrekt niet mogelijk om *niet* te oordelen. Alleen al het aanvaarden van de richtlijnen die gegeven worden in de “cursus in wonderen” is immers al te zien als het geven van een oordeel!

***Als iemand de uitgangspunten van “de cursus in wonderen” beschouwt als
fundamentele waarheden, wat is dat dan anders dan een oordeel?***

Naar mijn mening is de “cursus in wonderen” aangereikt vanuit de donkere kant en houdt dit mensen gevangen in misleiding, illusies en zoete slaap. Het is prettig te horen dat er geen zonde zou zijn en daarmee ook geen eigen verantwoordelijkheid, maar dat verandert niets aan de realiteit. Dit is eenvoudig een illusie die aangeboden wordt. Mensen willen ook graag horen dat het kwade niet bestaat, maar ook dat helpt niet echt. De donkere kant is onderdeel van onze leeromgeving.

Het is beter de confrontatie met de werkelijkheid aan te gaan en je eigen verantwoordelijkheid zo veel mogelijk op je te nemen door je eigen doen en laten regelmatig te onderzoeken. Op die manier kun je veel leren. Het herkennen van het eigen handelen tegen beter weten in kan misschien soms vervelend zijn, maar door dit toch te blijven onderzoeken, kun je jezelf voortdurend verbeteren. Door dit te ontkennen kom je niet verder en leef je in een bubbel. De weg van Zelfkennis biedt prachtige mogelijkheden aan om jezelf weer verder te ontwikkelen.

Geloven in Advaita is ook een geloof

Er zijn veel mensen die geloven in de leerstellingen die de kerk ons al eeuwen probeert aan te praten. De kerk verkondigt oplossingen te hebben waardoor mensen innerlijk rust zouden kunnen vinden. Op dezelfde manier zijn er ook andere spirituele stromingen die verkondigen dat zij de juiste oplossingen bieden voor de problemen die je als mens tegenkomt.

Een klassieke denkrichting is de Vedanta – Advaita. In deze oeroude manier van denken krijgen mensen een soort van denkrichting aangeboden waardoor ze zichzelf anders gaan zien. Ze beschouwen zichzelf daardoor vanuit een ander perspectief. Hoewel dit in eerste instantie kan helpen om je niet meer zo sterk te vereenzelvigen met allerlei dingen buiten jezelf, heeft ook deze denkrichting een aantal fundamentele onjuistheden in zich, waardoor mensen hier uiteindelijk niet verder mee komen. Dit is de reden dat ik hier iets over wil schrijven.

Het kan in principe heel nuttig zijn om de leerstellingen van de kerken zorgvuldig te onderzoeken en het goede eruit te filteren en de andere dingen te laten voor wat ze zijn. Op dezelfde manier kan het ook heel zinvol zijn om de Vedanta – Advaita stroming te bestuderen en daar je voordeel mee te doen. Zo leer je onderscheid te maken tussen wat waar is en wat niet.

In de Vedanta stroming wordt mensen aangeleerd dat ze niet beperkt zijn maar dat ze eigenlijk het geheel zijn. Dit is een merkwaardige manier om in het leven te staan. Het is een soort van aangeleerde overtuiging die een oplossing zou moeten bieden voor alle problemen die je als mens tegen kunt komen. Dit is iets wat je in je hoofd tegen jezelf kunt zeggen, maar diep in je hart weet je wel beter. Je kunt onmogelijk het geheel zijn. Je bent maar een heel klein wezentje te midden van ontzaglijke hoeveelheden andere wezens. Iemand die zichzelf beschouwt als het geheel, praat zichzelf iets aan wat botst met de Wijsheid van het innerlijke weten in het hart.

Eén enkel mens, is slechts een nietig wezentje te midden van talloze groepen wezens die ons evolutieproces in banen leiden. Zo zijn er de zielen, de gidsen, de talloze goden, degenen die het karma toebedelen en degenen die alles wat gebeurt registreren en archiveren. Dit staat nog los van natuurwezens zoals kabouters, elfen, feeën, deva's, kobolden etc. Het is daarom volkomen onzin om te beweren dat je één bent met dit geheel. Zoiets is een vreemde kronkel van het hoofd. Het sluit volstrekt niet aan bij het innerlijke weten. Het is een soort van programmeren van jezelf door jezelf iets aan te praten. Er komt dan vroeg of laat vanzelf een periode dat je aan gaat voelen dat het toch anders in elkaar zit. Op dit punt aangekomen, ga je dan vanzelf deze stroming meer loslaten en op zoek naar een andere stroming, waarvan je op dat moment vindt dat die interessante dingen te bieden heeft. Zo gaat iemand van de ene stroming naar de andere stroming over, om zich op die manier te verdiepen in verschillende visies. Op deze manier ontwikkelt iemand in de loop van duizenden jaren langzamerhand zoiets als Wijsheid.

Binnen de Vedanta – Advaita wordt er van uit gegaan dat er geen verschil is tussen jou en de wereld en het Absolute. Elk onderscheid daartussen beschouwt men als iets wat er feitelijk niet is. Men gaat er van uit dat alles bewustzijn is en dat dit bewustzijn niet in meerdere delen kan worden opgedeeld. Dit is een groot misverstand, gebaseerd op onwetendheid en het niet goed aanvoelen in de diepte van het hart. Deze visie botst met het innerlijke weten in het hart.

Onze wereld is gemaakt door goden en wordt bestuurd door goden. Zij kunnen zich op de hoogte stellen van onze gedachten als zij dat zouden willen, maar omgekeerd hebben wij geen enkele kans om ons op de hoogte te stellen van wat er in hen omgaat.

Hun bewustzijn is eenvoudig veel verder dan dat van ons, waardoor wij hen niet kunnen begrijpen. Dit ontkennen, getuigt niet van Wijsheid maar van een enorm onbegrip over hoe het evolutieproces werkt. Het heeft iets weg van de houding van de struisvogel die alles ontkent wat hij niet ziet.

Gidsen kunnen zich aan jouw bewustzijn verbinden zonder dat je dit in de gaten hebt. Ook de ziel kan zich aan jou verbinden zonder dat je dit opmerkt. Ons kleine bewustzijn kan zich onmogelijk bewust worden van zoiets als de scheppende goden, omdat die op een totaal ander bewustzijnsniveau zijn aangekomen. Bewustzijn is onderverdeeld in veel verschillende gradaties, waarvan het menszijn slechts een klein stukje beslaat.

Wat moeten wij ons bovendien voorstellen bij het Absolute, in een heelal waarin er slechts eindeloze groei en ontwikkeling is? Er bestaat niet zoiets als het absolute. Er bestaan slechts allerlei vormen van bewustzijn die zich op hun eigen weg aan het ontwikkelen zijn, hetzij naar het innerlijke weten, het Geweten, toe, hetzij daar verder vandaan.

Er bestaan dus ook talloze wezens die er voor kiezen om zich te ontwikkelen op een lijn die volkomen in strijd is met het innerlijke weten, het Geweten. Dat is een vrije keuze binnen het ontwikkelingsproces van bewustzijn.

Als een mens heeft bedacht dat hij één is met alle andere bewustzijn, dan geeft dat misschien een prettig gevoel maar het verandert daarmee niets aan de werkelijkheid.

Het is een geloof en niet meer dan dat. Het is een prettige bubbel om te ervaren maar het sluit niet aan bij het innerlijke weten. Als je je hier prettig bij voelt, dan kun je dit spoor gerust een tijd blijven volgen maar als je het innerlijke weten na verloop van tijd weer gaat volgen, dan zul je aanvoelen dat dit standpunt nader onderzoek nodig heeft.

Het is bovendien merkwaardig om het bestaan van vorige levens af te wijzen en zelfs het bestaan van de ziel af te wijzen en ondertussen toch te claimen dat je verbonden bent met alles en feitelijk het geheel bent.

In de Vedanta – Advaita gaat men er van uit dat alles goed is zoals het is, en dat er niets meer te bereiken valt als je eenmaal gelooft dat je het geheel bent. Dit wordt volkomen ten onrechte Zelfkennis genoemd. De ware Zelfkennis is juist kennis over jouw eigen rol in de wereld, in hechte samenwerking met jouw hogere zelf, jouw ziel. In de Advaita theorie wordt het bestaan van deze ziel ontkend.

Naar mijn idee betekent dit voor de aanhangers van dit geloof, dat daarmee het leerproces tijdelijk stagneert. Als je gelooft dat alles goed is zoals het is, dan getuigt dat van een groot gebrek aan onderscheidingsvermogen. Je maakt dan geen onderscheid meer tussen wat juist is en wat niet juist is. Juist, betekent dat iets in overeenstemming is met het innerlijke weten. Onjuist betekent dat iets botst met het innerlijke weten. Als je vindt dat je nergens meer over wil oordelen en nergens meer iets van wil vinden, dan stagneert jouw leerproces voor de duur dat je dit gelooft.

Zoals het voor mij aanvoelt worden de mensen die deze theorie geloven in een diepe slaap gesust, vergelijkbaar met de kerken, die mensen eeuwenlang in slaap hebben gesust en hebben bepaald dat alles goed is en gods wil is. Naar mijn idee botst dit met het innerlijke weten en is het belangrijk dat mensen zichzelf vroeg of laat weer bevrijden uit deze mentale gevangenis, en op weg gaan naar betere inzichten die hen dichter bij hun innerlijke weten brengen.

De aanhangers van Advaita geloven dat zij direct zijn verbonden met het “Absolute”, wat dat dan ook mag zijn. Dat heeft enige overeenkomst met de mier die tegen de professor zegt dat zij één zijn in hun bewustzijn. De professor zal waarschijnlijk vriendelijk glimlachen en zich misschien verbazen over zoveel onwetendheid en zoveel onbegrip van de mier.

De Advaita aanhangers gaan er van uit dat je in principe heel voorzichtig moet zijn met het hanteren van allerlei principes en theorieën omdat die de werkelijkheid sterk beperken. Tegelijkertijd wordt er een uitzondering gemaakt voor de eigen theorie van de non dualiteit. Dit principe van de ondeelbaarheid van bewustzijn wordt als uitgangspunt gehanteerd. Het “herkennen” (geloven) van deze stelling, wordt beschouwd als het bereiken van een soort van eindpunt. Vanuit dat eindpunt in ontwikkeling, vindt men dan dat alles goed is zoals het is, en dat er niets hoeft te veranderen.

Dit heeft veel overeenkomst met de mensen die trouw zijn aan de kerk, die geloven dat alles gods wil is en daarom fundamenteel goed. Zoals de mensen van de kerk geloven in hun god, zo geloven de mensen van Advaita in hun ene theorie, die zij vanzelfsprekend beter vinden dan andere theorieën. Zo houden mensen zichzelf gevangen in hun zelf opgelegde beperkingen.

Er bestaat niet zoiets als een eindpunt in ontwikkeling.

Bewustzijn bestaat in allerlei stadia van ontwikkeling. Het bewustzijn van een mens is veel verder ontwikkeld dan dat van een dier. Het bewustzijn van een ziel is veel verder ontwikkeld dan dat van een ikje. Het bewustzijn van een god is veel verder ontwikkeld dan dat van een ziel.

Wij als mensen weten eigenlijk nauwelijks iets van bewustzijn. We weten niet hoe zoiets ontstaat en waar het naar toe gaat. Wij zijn als mensen niet in staat om dit te bevatten. Dit hoeft op zich geen probleem te zijn als we dat eenvoudig vaststellen en daar mee leren leven. Een mier zal nooit leren lezen en schrijven. Dat valt de mier niet te verwijten. Op dezelfde manier is het niet erg wanneer een mens niet begrijpt wat bewustzijn is. Het wordt een probleem als een mens op allerlei verkeerde conclusies uitkomt over bewustzijn en zich dingen inbeeldt die in feite volstrekt niet waar zijn. Het zou dan beter zijn om eenvoudig te zeggen dat wij als mensen hier eigenlijk maar heel weinig van weten. Dit is beter dan vanuit een diep onbegrip te beweren dat wij direct verbonden zijn met “het Absolute”.

Als je geen doel meer hebt zoals de Vedanta aanhangers beweren, maar slechts nog bewustzijn wil zijn, dan is er niets meer te leren en niets meer te ontwikkelen. De ontwikkeling van Genegenheid en Wijsheid zal dan volkomen stagneren, net zolang tot iemand ontwaakt uit deze zoete slaap.

Naar mijn idee is Advaita een hele verwrongen manier om naar de wereld te kijken. Het zijn hele verkrampte redeneringen van het hoofd. Het is een visie die volkomen botst met het innerlijke weten in de diepte van het hart.

De mensen die Advaita volgen, geloven dat ze leven in verbinding met het geheel, maar naar mijn idee zijn ze precies in de tegenovergestelde situatie beland en zijn ze in een enorm isolement terecht gekomen. Op zichzelf kan deze ervaring een nuttig onderdeel zijn van het leerproces, net zo goed als ook het tijdelijk geloven in wat de kerk mensen voorspiegelt, een waardevolle ervaring kan zijn in het spirituele leerproces. Mensen leren nu eenmaal vooral door ervaring. Ook ervaringen waarvan ze later vinden dat dit niet is wat ze willen, zijn vanuit dit standpunt beschouwd vaak nuttig. Ik hoop met het geven van mijn visie, bij te dragen aan het nader onderzoeken van wat deze stroming biedt, voor de mensen die hier in verzeild zijn geraakt.

Nog enkele praktische aspecten

Tot slot van dit boek wil ik nog een paar praktische dingen verzamelen die ik in de afgelopen periode tegen ben gekomen.

Moeilijke thema's kun je heel goed benaderen tijdens het in slaap vallen.

Als je diep in jouw hart voelt dat er hele moeilijke dingen gaande zijn, waar je aandacht aan zou moeten besteden, dan is het van belang daar een geschikt moment voor te zoeken waarin je voldoende ruimte hebt om daar mee bezig te zijn. Zo'n geschikt moment is 's avonds voor het slapen gaan als je al in bed ligt, en 's ochtends vroeg als je tijd hebt en in principe rustig zou kunnen uitslapen. Als je in bed ligt, kun je je vaak beter concentreren op de gevoelens die je kunt ervaren als je je richt op specifieke vragen. Als je daarna in slaap zou vallen, dan kan het zijn dat je even naar de weide wordt gehaald en je daar verdere uitleg krijgt over de vraag waarop je je had gericht. In praktijk is dit een hele geschikte setting om moeilijke dingen aan te pakken.

Diploma's van therapeuten zeggen niets over de samenwerking met hun ziel.

Ik zie soms websites van therapeuten die een heel lijstje van cursussen hebben toegevoegd die zij in de loop van de jaren zelf hebben gevolgd. Waarschijnlijk is dit bedoeld om vertrouwen te wekken bij belangstellenden. Maar het zijn niet zozeer de gevolgde cursussen die je sterker maken maar vooral de samenwerking met jouw ziel, jouw hogere deel, die mogelijk wordt als je vanuit een goede motivatie probeert anderen te helpen met hun processen van genezing. De basis voor een goede hulp, is de samenwerking met jouw hogere zelf. Als mensen vooral erkenning willen voor hun kwaliteiten als genezer, dan belemmert dit de samenwerking met de ziel. Juist door de samenwerking met de ziel, kan jouw hogere deel allerlei genezende vermogens inzetten, waarvan jij misschien niet eens weet dat die gaande zijn. Als jouw motivatie goed is, dan kan de ziel deze vermogens inzetten. Als jouw motivatie niet goed is, dan kan jouw hogere deel meestal weinig doen om werkelijk hulp te bieden. Diploma's of gevolgde cursussen, helpen meestal niet echt bij deze samenwerking met de ziel en worden naar mijn mening sterk overschat.

Iemand die (zwaar) beschadigd is, is zich daar lang niet altijd van bewust!

Als iemand een gebroken been heeft, dan is dat heel snel duidelijk. Je weet dan wat het probleem is en je weet ook hoe je daar het beste mee verder zou kunnen om dit weer op te lossen. Anders wordt het wanneer je spirituele blessures hebt. Het komt vaak voor dat iemand zich hier in de loop van de jaren helemaal op in heeft gesteld, en dit niet echt ervaart als een beschadiging. Als je naar een psycholoog gaat, dan zal die vaak vragen waar jij aan wil gaan werken. Maar het kan heel goed zijn dat jij je eigenlijk helemaal niet zo bewust bent van waar de eigenlijke problemen zitten.

Veruit de meeste mensen zijn gewend hun problemen op het spirituele vlak handig te camoufleren, voor zover ze zich hiervan bewust zijn. Vaak proberen mensen dingen weg te stoppen en te ontkennen, tegen beter weten in. Als de problemen op het spirituele gebied heel diep zitten, is er vaak een lange weg nodig voordat iemand beseft wat het probleem is en hoe dit is ontstaan in de loop van de geschiedenis. Als je de weg van Zelfkennis volgt, kun je langzamerhand ook meer zicht krijgen op jouw eigen beschadigingen.

***Als je geen zicht hebt op jouw eigen beschadigingen,
dan is dat een signaal dat je jezelf nog niet zo goed hebt leren kennen.***

Als iemand van zichzelf heeft vastgesteld geen beschadigingen te hebben, dan zal dat nagenoeg altijd het gevolg zijn van het jezelf nog niet zo goed kennen. Vanaf de weide beschouwd, bestaan er geen mensen zonder beschadigingen in verschillende ordes van grootte. Zolang je onvoldoende zicht hebt op jouw eigen beschadigingen, is het moeilijk constructief samen te werken met jouw ziel, jouw hogere deel, om te werken aan het verbeteren van deze beschadigingen.

Als er diepgaande verwerkingsprocessen zijn, dan kan er een intense woede naar boven komen waar je zelf misschien bang voor zou kunnen worden. Als je gelezen hebt dat je niet moet toestaan dat je een kanaal wordt voor woede, dan zou je ervoor kunnen kiezen om diepliggende gevoelens van haat naar iemand die afschuwelijke dingen in werking heeft gezet, dan maar zo ver mogelijk weg te stoppen. Dit is een logische gedachte en dat is de reden dat ik hier iets over wil schrijven.

Het maakt een groot verschil of de woede die je langs laat komen, onderdeel is van een proces van verwerking van oud zeer, of dat je je mee laat slepen door de donkere kant die jou tegen iemand probeert op te zetten.

Als je voelt dat je een diepe haat hebt in jouw hart tegenover iemand die jou veel onrecht heeft aangedaan, dan is het van belang dat je ruimte maakt om ook dit langs te laten komen, zodat het “eruit” kan. Door dit gecontroleerd langs te laten komen, kunnen deze gevoelens voorbijgaan.

***Het gecontroleerd langs laten komen van woede,
kan een noodzakelijk onderdeel zijn van een verwerkingsproces.***

Dit is de manier waarop deze processen werken. Het is niet nodig dit weg te drukken vanuit angst dat je anders misschien een kanaal gaat worden voor woede. Het is beter hier voldoende ruimte aan te geven zonder te zwelgen in deze gevoelens. Als je merkt dat het voldoende is geweest, dan is het van belang dit weer tot stoppen te brengen. Je kunt hier zelf meestal wel een beetje in sturen.

Het zou ook kunnen zijn dat je bang bent voor jezelf wanneer je gevoelens van boosheid gaat toestaan. Het kan zijn dat je bang bent dat je jezelf dan niet meer onder controle hebt. Dit kan een reden zijn dat je boosheid het liefst maar zo ver mogelijk weg wil stoppen en vooral aardig wil zijn voor mensen. Als je op deze manier in het leven staat, dan zul je merken dat je daardoor na verloop van tijd niet verder kunt komen met het bewust leren samenwerken met jouw ziel. Jouw hart is dan te veel gevuld met onverwerkte ervaringen, waardoor de bewuste samenwerking met jouw hogere deel wordt beperkt. Het is in zo'n situatie nodig hier uiteindelijk toch meer ruimte voor te maken en deze gevoelens gecontroleerd langs te laten komen, zonder daarin weg te glijden. Het wegstoppen van deze gevoelens heeft het karakter van ervoor weggelopen en het bang zijn voor jezelf. Dit is een diepliggende reden waarom de samenwerking met jouw ziel kan stagneren. Dit thema heeft dan eerst meer aandacht nodig.

***Bij de samenwerking met jouw ziel, is het van belang op elkaar af te stemmen
en te zoeken naar een geschikt moment voor een gezamenlijke inspanning.***

De ziel volgt jou in de loop van de dag zo goed mogelijk, maar heeft ondertussen een eigen leven op haar eigen gebied. Zij heeft niet de mogelijkheid continu in te gaan op jouw vragen of jouw verzoek om directere samenwerking of hulp. De ziel heeft een eigen programma en moet vaak keuzes maken in wat voorrang krijgt, hetzij het directer begeleiden van jou, hetzij haar eigen programma volgen van onderwijs en allerlei andere dingen. Soms hebben mensen het idee dat de ziel altijd beschikbaar is en altijd oproepbaar is, maar dat is niet het geval.

Er zijn allerlei redenen waarom de ziel soms even niet beschikbaar is. Het is van belang te weten dat dit mogelijk is. Als je wil leren samenwerken met jouw ziel, dan is het van belang er rekening mee te houden dat zij niet altijd zomaar beschikbaar is wanneer jij even ruimte hebt gemaakt of met brandende vragen zit.

Stel dat jij ruimte hebt gemaakt in jouw agenda om je met belangrijke dingen bezig te houden waarvan je al had aangevoeld dat dit onderdeel is van jouw huiswerk, dan kan het zijn dat je merkt dat er even “niets komt” als jij je in jouw hart probeert af te stemmen en hoopt op instroom vanuit de ziel, zodat je meer zicht krijgt op jouw vragen. Als je merkt dat er “niets gebeurt” als jij je hier op richt, dan kan het zijn dat het voor jouw ziel even niet goed uitkomt en er geen ruimte is om op jouw vraag in te gaan. Het is belangrijk hier rekening mee te houden.

Bij het leren samenwerken met jouw ziel, zou je er goed aan doen jouw hogere deel te beschouwen als jouw beste vriend of vriendin, en haar op die manier te behandelen. Als je met jouw ziel ergens aan wil werken, dan is het een kwestie van een moment kiezen dat dit voor beide goed uit komt. Het is belangrijk te weten hoe dit werkt en hoe je hier in praktijk het beste mee om kunt gaan.

***Als je een mail krijgt die jou diep raakt,
dan kun je beter niet direct reageren.***

Stel dat je een appje of een mailtje van iemand krijgt waardoor jij diep wordt geraakt, dan is het meestal beter daar niet onmiddellijk op te reageren.

Je zou er goed aan doen de hele situatie dan even te laten rusten, en er een nachtje over te slapen. Tijdens de uren van slaap wordt hier dan op de weide meestal verder aan gewerkt. Als je de volgende dag wakker wordt, zul je daardoor vaak een ander gevoel hebben over de situatie dan vlak nadat je het bericht had gelezen.

Het zou kunnen zijn dat een mailtje of een appje bij jou iets aanraakt waardoor je in een hele emotionele bui komt. Als je vanuit zo'n emotionele wolk reageert, dan krijg je een hele andere reactie dan wanneer je reageert vanuit een goede samenwerking met jouw ziel, jouw hogere deel.

Het is daarom raadzaam bij mailtjes of appjes die jou diep raken, rust in te bouwen, zodat je dit even kunt laten bezinken en daardoor de hele situatie na verloop van tijd een stuk beter kunt overzien.

Het is bovendien nog steeds mogelijk dat de donkere kant jou probeert te beïnvloeden als jij een mailtje of een appje aan het lezen bent. Als je merkt dat er zo'n beïnvloeding gaande is, dan kun je beter stoppen met lezen en op een later tijdstip hiermee verder gaan. Je kunt hiermee proberen te voorkomen dat je tegen iemand wordt opgezet.

Hetzelfde geldt voor het *schrijven* van een mailtje of een appje. Als je voelt dat je goed bent afgestemd, dan kun je gerust verder gaan met schrijven. Als je voelt dat je niet goed bent afgestemd, dan kun je beter geen berichtjes schrijven en verzenden.

Als je weet hoe dit werkt, kun je hier bewust keuzes in maken. Als je niet weet dat zoiets mogelijk is, kun je hier gemakkelijk in wegglijden.

***Mensen die hun innerlijke kompas volgen,
zullen niet met elkaar in botsing komen.***

De donkere kant probeert voortdurend mensen tegen elkaar op te zetten en tegen elkaar uit te spelen. Als mensen hun innerlijke kompas zouden volgen, dan zullen er in principe geen grote botsingen meer zijn, hoewel er vanzelfsprekend wel verschil van mening kan zijn.

Conflicten ontstaan doordat één van beide of misschien zelfs beide partijen, hun innerlijke weten *niet* volgen, om wat voor reden dan ook. Zo'n conflict kan worden opgelost doordat degene die het innerlijke kompas niet volgt, het eigen handelen zorgvuldig onder de loep neemt en de eigen verantwoordelijkheid hiervoor, op zich neemt. Zolang iemand die betrokken is in een conflict, de eigen verantwoordelijkheid hiervoor, *niet* op zich wil nemen, handelt hij tegen beter weten in. Daardoor kan er veel schade ontstaan, zowel bij zichzelf als bij de ander.

Als iedereen het innerlijke weten zou volgen, dan zou er een hele vreedzame samenleving ontstaan, zonder grote conflicten.

***De weg naar vrede is in feite een opvoedkundig proces
waarin mensen leren hun innerlijke weten te volgen.***

Samenvatting

Wij worden geboren om veel ervaringen op te doen en daarvan te leren. Het doel is het ontwikkelen van Genegenheid (Liefde) en Wijsheid. Op de lange weg daar naartoe maken we bewust of onbewust talloze keuzes. Door zorgvuldig te onderzoeken *hoe* we in belangrijke situaties hebben gereageerd en *waarom* we zo hebben gereageerd, kunnen we onszelf steeds beter leren kennen. Het gaat hierbij vooral om het opsporen van de *motieven* die een belangrijke rol hebben gespeeld bij de keuzes die je hebt gemaakt. Door de weg van Zelfkennis te volgen, kun je steeds betere beslissingen nemen in de loop van de tijd, dat wil zeggen beslissingen die steeds beter overeenstemmen met het innerlijke weten en de Wijsheid van jouw ziel.

Op deze lange weg van onszelf ontwikkelen, hebben we een innerlijk kompas tot onze beschikking dat we kunnen volgen of kunnen negeren, al naar gelang wij verkiezen. Het volgen van dit innerlijke weten brengt ons in hechter contact met de ziel, ons hogere zelf. Op die manier kunnen we leren samenwerken met de ziel en ervaren we steeds meer haar coaching in het gewone dagelijkse leven.

Als je wil leren samenwerken met de ziel, is het belangrijk onderscheid te leren maken tussen de wil van het ikje, de persoonlijkheid, en de subtiele signalen vanuit het innerlijke weten, die kunnen worden aangevoeld in de diepte van het hart. Het is belangrijk tijd vrij te maken voor jouw eigen spirituele ontwikkeling en te werken aan de opbouw van een sterk fundament en een goede verbinding met jouw lichaam.

Het belangrijkste van ons evolutieproces is dat het een leerproces is. De leermodus begint pas als je in jouw dagelijkse leven de twee verschillende sporen herkent en daar bewust keuzes in gaat maken. Het ene spoor is jouw innerlijke kompas, het andere spoor is jouw eigen persoonlijkheid, jij dus.

Mensen die een sterke samenwerking opbouwen met een sterke ziel, zullen als gevolg daarvan in de komende jaren sterk veranderen in visie. Dit is het gevolg van het aanpassen van hun eigen visie aan de Wijsheid van hun ziel. Als je merkt dat er bij iemand geen veranderingen komen in visie in de vóór ons liggende jaren, dan mag de conclusie zijn dat zo iemand niet samenwerkt met de ziel.

Mensen die een sterke samenwerking opbouwen met een sterke ziel, kunnen in de komende jaren een enorme ontwikkeling meemaken. Daardoor kunnen ze veel doen om anderen te helpen met hun leerproces en met hun processen van genezing en herstel. Deze mensen zijn herkenbaar aan een krachtige uitstraling door hun ogen.

De toenadering van de ziel verloopt in golven, waarin je je afwisselend sterk en droevig kunt voelen. Dit is het ritme van de ziel waarin je zowel je innerlijke kracht leert kennen als de ervaringen vanuit het lange verleden zo veel mogelijk kunt verwerken, zodat je meer ruimte krijgt in jouw hart. De leiding van jouw ziel, kan al langere tijd gaande zijn zonder dat je je hiervan bewust bent.

Verwerken van oud zeer doe je vooral met het hart, niet met het hoofd. Het gaat er dan om gevoelens langs te laten komen. Dat staat los van mentaal begrip en gedachten. De ziel heeft ook hier de leiding en verzorgt de planning, ook al heb je dit niet altijd zo bewust in de gaten. De ziel houdt hierbij rekening met jouw motivatie om hiermee aan de slag te willen gaan.

Er is in deze periode grote behoefte aan mensen die hebben geleerd bewust samen te werken met hun ziel. Als je er voor kiest deze weg in te gaan, kun je ondertussen zelf veel leren en veel oud zeer opruimen. Als je op deze manier kunt leven in hechte samenwerking met de ziel, dan is dat een rijk leven. Er zullen dan regelmatig mooie ervaringen op jouw weg komen.

Veel slapen kan helpen bij spirituele ontwikkeling, omdat je in de uren van slaap veel dingen kunt verwerken en op de weide kunt praten over de dingen waar je in het dagelijkse leven mee worstelt.

Genegenheid heeft te maken met de dingen doen die nodig zijn. Wat er nodig is kun je diep in jouw hart aanvoelen door je af te stemmen op jouw innerlijke weten. Als je voelt dat je aandacht zou moeten besteden aan het verwerken van oud zeer of aan het onderzoeken van belangrijke thema's maar dit niet doet, dan is ook dit handelen tegen beter weten in. De samenwerking met de ziel, jouw hogere deel, wordt hierdoor moeilijker.

Gevoel is een verzamelnaam, er zijn veel verschillende soorten gevoel. Niet iedereen kan dezelfde gevoelens waarnemen. Wat je voelt kan soms een direct gevolg zijn van spirituele vermogens van de ziel, zoals aanvoelen hoe het met iemand gaat. Naarmate iemand zich verder ontwikkelt op de spirituele weg, zal ook dit waarnemingsvermogen zich verder uitbreiden.

Als je bij genezingswerk de hulp in roept van hogere machten, dan kun je daardoor in grote problemen komen. Ook de donkere kant kan genezen, hoewel veel mensen zich daar niet goed van bewust zijn. De donkere kant kan een verzoek om genezing beschouwen als de vraag om een gunst, en zal daar dan de prijs voor vragen. Zoiets is nooit vrijblijvend. Het doel van ons evolutieproces is de ontwikkeling van Wijsheid en Genegenheid, niet het hebben van een gezond lichaam. In hoeverre iemand kan wonen in een gezond lichaam, wordt geregeld door de wetten van karma.

Zolang je verborgen aspecten in jezelf afwijst, zul je ook andere mensen afwijzen waarin je deze aspecten meent te herkennen. Naarmate je verder bent gekomen met jouw eigen spirituele huiswerk, kun je jezelf beter zien zoals je bent, en kun je anderen ook beter zien zoals ze zijn. Je bent dan minder vatbaar voor het projecteren van jouw eigen zwakheden in anderen. Zolang jij je stoort aan anderen, is dat een signaal dat jij op dat punt nog huiswerk hebt te doen. Als jij dat hebt opgelost, zul je je niet meer storen aan anderen en zul je nog slechts kijken waar je hen zou kunnen helpen met hun leerproces.

Zekerheid is iets wat kan ontstaan in de diepte van het hart. Het hoofd kan deze zekerheid niet bieden. Je krijg dit van binnenuit en van bovenaf. Zekerheid krijg je niet door dezelfde kant op te gaan als (heel veel) anderen, in de hoop dat die weten wat ze doen. Meer zekerheid is de uitkomst van een proces van meer samenwerken met de ziel.

Over de schrijver

Ik ben één van de vele therapeuten die werkzaam zijn in ons land. Ik ben in 1964 geboren op een boerderij op het Friese platteland en heb daar mijn jeugd doorgebracht. Na het VWO heb ik een studie bedrijfskunde gedaan aan de HTS in Leeuwarden. Daarna begon ik aan een baan als beleggingsadviseur bij een grote Nederlandse bank in Twente. Ik leerde de wereld van het geld beter kennen, met de normen en waarden die daar toen gebruikelijk waren. Na een aantal jaren kwam ik tot de conclusie dat dit voor mij niet een geschikte plek was om te zijn.

Als hobby had ik in die jaren al het bestuderen van theosofische en esoterische literatuur waaronder het werk van H.P. Blavatsky. Later kwam ik in aanraking met het werk van Alice Bailey en G. de Purucker. Ik ging in die periode naar allerlei lezingen op spiritueel gebied.

Eind 1994 kwam ik in direct contact met één van mijn gidsen, via een vrouw die was aangesloten bij een klein landelijk netwerk van paragnosten en regressietherapeuten. Ik merkte tot mijn eigen verbazing dat ik hier na verloop van tijd vrij soepel mee kon communiceren. Ik kon telepathisch vragen stellen aan mijn gidsen en ik kreeg telepathisch antwoorden. Begin 1995 kwam ik plotseling in heel hecht contact met deze vrouw, waarmee ik enkele jaren later ben getrouwd.

In de jaren daarna leerde ik via deze kleine groep therapeuten om zelf ook regressiesessies te doen, in directe samenwerking met mijn gidsen. Mensen die een regressiesessie wilden doen om meer inzicht te krijgen in hun situatie, schreven mij van tevoren een brief over het thema waar ze aan wilden werken. Daarmee kon ik de situatie voorleggen aan de gidsen. Die gaven mij dan van tevoren een schets van wat er tijdens de regressiesessie naar voren zou komen. Zij gaven dan aan welke situaties zouden worden opgezocht, welke inzichten er zouden komen, etc. Met andere woorden voordat iemand die een afspraak had gemaakt bij mij was, had ik al een blauwdruk gekregen van hoe de regressiesessie ongeveer zou gaan verlopen. Vaak ging het om mensen die al eerder waren geweest maar soms ging het om mensen die ik nog niet eerder had ontmoet.

Ik vond dit heel bijzonder. De eerste keren was het afwachten of de informatie tijdens de regressiesessies zelf, ook daadwerkelijk overeenstemde met de informatie die ik vooraf al had gekregen, maar na de eerste honderd sessies ging ik hieraan wennen en leerde ik meer te vertrouwen op deze informatie. Dit was zoals het ging, ook al begreep ik niet waarom. Ik was ondertussen regressietherapeut geworden en kon daar net zo'n beetje de kost mee verdienen. Ik werkte samen met mijn echtgenote in een eigen adviesbureautje. Wij deden de meeste werkzaamheden samen. In de jaren die volgende groeiden wij langzaam uit elkaar en uiteindelijk besloten wij ieder ons eigen weg te gaan.

Ik ben voor mijzelf tot de conclusie gekomen dat het ontwikkelen van een heldere visie één van de belangrijkste dingen is die je als mens op Aarde kunt doen. Het ontwikkelen van een heldere visie wordt van binnenuit gestimuleerd door de ziel, het hogere zelf, die kan putten uit een groot reservoir aan Wijsheid, dat in de loop van de eeuwen is opgebouwd. Dankzij de instroom vanuit de ziel, kun je dingen anders leren zien dan je daarvoor zelf op eigen kracht had bedacht. Als de samenwerking met de ziel goed op gang begint te komen, kunnen er daardoor soms grote verschuivingen in visie komen in slechts enkele jaren.

Het is voor mij duidelijk geworden dat er nu prachtige mogelijkheden zijn om je te richten op de samenwerking met de ziel, het hogere zelf, en dat je daar meer dan genoeg aan hebt. Het zoeken van contacten met gidsen, engelen, meesters of wat dan ook, buiten jezelf, is nergens voor nodig en helpt je meestal niet verder.

In de loop van de jaren ben ik regelmatig uitgenodigd op “de weide”, het gebied waar iedereen naar toegaat als het lichaam in slaapmodus is. Het is mij vaak toegestaan daar bewust aanwezig te zijn en mij veel te herinneren van wat daar gebeurt, als ik weer terug ben in mijn lichaam. Daardoor kan ik bij het schrijven van mijn boeken putten uit de dingen die op de weide worden uitgelegd aan genodigden.

In het verlengde van de gebeurtenissen in verband met 2012, zijn de wetten en de regels van ons evolutieproces aangepast, waardoor er sinds 2020 een hele nieuwe fase is begonnen in de geschiedenis van de mensheid. Dit heeft direct te maken met de komst van Maitreya, de ziel van degene die ooit de Boeddha was. Daardoor zijn er nu prachtige mogelijkheden voor mensen die hun innerlijke weten willen volgen om zich te ontwikkelen op het spirituele pad, en een begin te maken met het genezen van oude en diepe wonden, die in de afgelopen eeuwen zijn ontstaan. Ik ben één van de mensen die nu volop in ontwikkeling zijn en die de kansen die geboden worden met beide handen aannemen.

Hieronder een paar andere boeken die ik heb geschreven:

- **Over de Zieneressen.** Over een groep zieneressen die in de loop van de geschiedenis heel belangrijk is geweest maar uiteindelijk ten onder is gegaan en zelfs helemaal is vergeten in onze generatie.
- **Over Maitreya.** Over de periode dat Maitreya is verschenen tussen de mensen waar hij vanuit zijn verleden aan is verbonden en over de achtergronden van zijn komst.

Dit boek mag gerust worden doorgegeven aan mensen die geïnteresseerd zijn in het leren samenwerken met de ziel, het hogere Zelf. Ik hoop dat je bij de keuze om dit boek door te geven, durft te vertrouwen op wat je hierover diep in jouw hart intuïtief kunt aanvoelen op jouw beste momenten.